ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΠΟΛΥΗΜΕΡΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔ)ΚΗΣ ΟΜ)ΔΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ' - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 431 | ΑΘΗΝΑΙ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1960

ΦΩΝΗ ΑΞΙΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΠΡΟΣΟΧΗΣ

«Ἀμείβοντες τὸν Διδάσκαλον αὐξάνομεν τὸ Ἐθνικὸν εἰσόδημα, ἐξασφαλίζομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐτυχίαν».
Γ. Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας κ. Γεώργιος Ι. Κουρμούλης, Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ συνταχθεῖσαν ἔκθεσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1958—1959 πεπραγμένων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρείας ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἀκόλουθα:

«Ἐνθαρρυνόμενοι ἐκ τῆς καλῆς προόδου τῶν οἰκονομικῶν τῆς ἑταιρείας ἀπεφασίσαμεν ἀπὸ τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους τὴν αὔξησιν μέχρι 30 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πάσης κατηγορίας ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας. Ἠθέλησε οὕτω τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον νὰ βοηθήσῃ οὐσιαστικῶς τοὺς ἐν τοῖς ἡμετέροις Σχολείοις ὑπηρετοῦντας, δίδον συγχρόνως πρῶτον τὸ παράδειγμα διὰ μίαν καλυτέραν μεταχείρισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ σώματος τῆς Χώρας. Οἱ Ἕλληνες ἐκπαιδευτικοί, ἐμπεπιστευμένοι τὴν συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, εἶναι θεματοφύλακες τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς Φυλῆς καὶ εἶναι κατὰ ταῦτα ἄξιοι σεβασμοῦ καὶ στοργῆς ἐκ μέρους τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Κράτους. Ὁ Ἕλλην διδάσκαλος δὲν φθονεῖ ἐκείνους διὰ τοὺς ὁποίους αἱ ὕλικαὶ ἀπολαύσεις τῆς ζωῆς ἀποτελοῦν λελυμένον ζήτημα, πιστεύει ὅμως βαθέως εἰς τὸ ἀναμφισβήτητον δικαίωμα τὸ ὁποῖον κέκτηται, ἵνα, ἔναντι τοῦ ἱεροῦ μόχθου τὸν ὁποῖον καταβάλλει εἰς τὴν πλέον λεπτὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἔθνους, ἐξασφαλίζῃ τὴν ἀνθρωπίνην διαβίωσιν ἑαυτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας. Δὲν εἶναι νοητὸν εἰς μίαν Χώραν, εἰς τὴν ὁποίαν ἡ πνευματικὴ παράδοσις ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσίαν τῆς ὑπάρξεώς της, οἱ χαλκευταὶ καὶ συντηρηταὶ αὐτῆς τῆς παραδόσεως, ἕνεκα τῆς ὁποίας γνωρίζει καὶ σέβεται τὴν Ἑλλάδα ὁ ἄλλος κόσμος, νὰ ζοῦν μὲ τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν πικρίαν ὅτι ὁ μόχθος τὸν ὁποῖον καταβάλλουν ἀποτιμᾶται μὲ τὴν ἀξίαν ἑνὸς τεμαχίου ξηροῦ ἄρτου. Ὅλοι ἰσχυριζόμεθα ὅτι ἐνδιαφερόμεθα διὰ τὴν παιδείαν, ὅτι εἰς τὴν παιδείαν στηρίζομεν τὰς ἐλπίδας διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον, ὀλίγοι ὅμως σκέπτονται ὅτι τὴν παιδείαν δὲν συνιστοῦν τὰ κτίρια καὶ τὰ θρανία, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρὸ πάντων αἱ στρατευόμεναι ψυχαὶ τοῦ τετιμημένου σώματος τῶν Ἑλλήνων ἐκπαιδευτικῶν. Εἰς τοὺς Διδασκάλους μας, οἱ ὁποῖοι, εἰσερχόμενοι εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ καθήκοντος, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ λησμονοῦν τὴν ζωὴν καὶ τὰς ἀπαιτήσεις της, νὰ εὕρηνται εἰς τὸν κόσμον τοῦ ἰδεατοῦ καὶ νὰ φρονηματίζουν τὸ ἄνθος τῆς φυλῆς, πρέπει νὰ δημιουργῶμεν τὴν ζωογόνον πεποίθησιν, ὅτι ἡ κοινωνία καὶ ἡ πολιτεία ἀναγνωρίζει τὴν σημασίαν τοῦ ὑψηλοῦ των λειτουργήματος, ὄχι δὲ μόνον ἀναγνωρίζει, ἀλλὰ καὶ ἀμείβει τὴν ἀσύγκριτον προσφοράν των. Διδάσκαλος ἄνευ ὑψηλοῦ φρονήματος δὲν νοεῖται, τὸ ὕψος δὲ καὶ τὴν μονιμότητα τοῦ φρονήματος συντηρεῖ ἡ ἐξασφάλισις τῆς ζωῆς. Ἀμείβοντες τὸν Διδάσκαλον αὐξάνομεν τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα, ἐξασφαλίζομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Δὲν ὑποστηρίζομεν ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω αὐξήσεως ἐξησφαλίσαμεν τὴν εὐτυχίαν εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τῆς Ἑταιρείας, εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι διὰ ταύτης παρέσχομεν ἔμπρακτον ἀπόδειξιν ὅτι τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀναγνωρίζει ὡς πρωτίστης σημασίας ἐθνικὴν ἀνάγκην τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον θὰ εἶναι εὐτυχὲς ὅταν καὶ πάλιν εὑρεθῇ εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ παράσχῃ νέον δεῖγμα τῆς ὑψηλῆς ἐκτιμήσεως τὴν ὁποίαν τρέφει πρὸς τὸ ἔργον τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῆς Ἑταιρείας».

Τί νὰ προσθέσωμεν ἡμεῖς εἰς τὰς ἀνωτέρω διατυπουμένας γνώμας τοῦ σοφοῦ Καθηγητοῦ; Οὐδέν! Διότι διὰ τῶν ἀβρῶν αὐτῶν γραμμῶν συλλαμβάνει οὗτος τὴν **οὐσίαν** τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ μας προβλήματος, τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν, ματαιοπονοῦντες ἐπὶ ὁλοκλήρους δεκαετίας, οἱ ἑκάστοτε ἁρμόδιοι ἀναζητοῦν ἐπὶ βάσεων ἀστηρίκτων καὶ ἐπὶ δεδομένων ἐπισφαλῶν.

Ὄχι ἁπλῶς μέγα, ἀλλὰ μέγιστον καὶ συγκινητικὸν τὸ διὰ λόγων ἐκδηλούμενον μέχρι σήμερον ὑπὲρ τῆς Παιδείας ἐνδιαφέρον, ἐκ μέρους ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν ὑπευθύνως διαχειριζομένων ἑκάστοτε τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς Πατρίδος. Κατ' ἀντίστροφον, ὅμως, θέσιν ὄχι ἁπλῶς πτωχὸν ἀλλὰ μηδαμινὸν εἶναι τὸ δι' ἔργων ἐκδηλούμενον τοιοῦτον.

Ἡ μόνη ἐνδεδειγμένη καὶ ἐν ταυτῷ ἀσφαλὴς λύσις τοῦ κεφαλαιώδους προβλήματος τῆς Παιδείας τοῦ Λαοῦ μας εἶναι ἡ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἑταιρείας ἐφαρμοζομένη καὶ πρὸς τὸ ἐπίσημον Κράτος δι' ἔργων ὑποδεικνυομένη. Εὐθὺς ὡς βελτιοῦνται ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1836 ἐθνωφελῶς δρώσης ἑταιρείας αὐτῆς, πρώτη σκέψις τοῦ ἑκάστοτε Διοικητικοῦ της Συμβουλίου εἶναι ἡ αὔξησις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ προσωπικοῦ. Πνευματικὰ καὶ πολύτιμα ἐθνικὰ κεφάλαια οἱ ἱδρυταὶ τῆς Ἑταιρείας, καθὼς καὶ οἱ συνεχισταὶ τοῦ ἔργου αὐτῆς, συνέλαβον κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον τὸν «ταῦρον ἀπὸ τὰ κέρατα». Μακρὰν ἀπὸ ταπεινοὺς ἐπηρεασμοὺς καὶ ἐφημέρους ὑπολογισμοὺς ἐστράφησαν πρὸς τὴν οὐσιαστικὴν ἀντιμετώπισιν καὶ λύσιν τοῦ μεγάλου προβλήματος, τὴν οἰκονομικὴν τοὐτέστι βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Οὐδὲν ἔγινεν ἢ γίνεται ἐπὶ ζημίᾳ τοῦ πρώτου παράγοντος τῆς ἀγωγῆς τοῦ Διδασκάλου. **Πρῶτον μέλημα καὶ πρώτη φροντὶς ὁ Διδάσκαλος.**

Τὸ ἐπίσημον Κράτος ἂς υἱοθετήσῃ τὴν τακτικὴν αὐτὴν διότι οἱαδήποτε καὶ ὁσαδήποτε μεταρρυθμιστικὰ σχέδια καὶ ἂν ἐπεξεργάζεται δὲν πρόκειται νὰ τελεσφορήσουν ἐφ' ὅσον δὲν θὰ στηρίζωνται εἰς τὴν ἐξύψωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ἀμειφθῇ ***«ὁ ἱερὸς μόχθος καὶ ἡ ἀσύγκριτος προσφορὰ τοῦ Ἕλληνος Διδασκάλου»***, ἐφ' ὅσον δὲν ἐξασφαλισθῇ ἡ κατὰ τρόπον ἀνάλογον τῆς θέσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς του ζωὴ αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του, ἐφ' ὅσον δὲν καταστῇ ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὴν σκληρὰν βιοπάλην, τὴν ὁποίαν σήμερον μετὰ δέους ἀντιμετωπίζει.

Μὲ Ἐκπαιδευτικοὺς Λειτουργοὺς πεινῶντας καὶ γυμνητεύοντας, μὲ τὴν ψυχήν των πλημμυρισμένην ἀπὸ πικρίαν καὶ

ΕΙΣΗΓΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΛΒ' ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΘΕΜΑ 2ον
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ

Α) ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΕΙΣ

Ἡ χαραχθεῖσα καὶ ἀκολουθουμένη ἤδη γραμμὴ πρὸς καθιέρωσιν τῆς μόνης δικαίας καὶ τιμίας ἀρχῆς τῆς ἴσης μισθολογικῆς μεταχειρίσεως δέον νὰ ἀποτελέσῃ καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς συνδικαλιστικὸν ἔτος σταθερὰν ἐπιδίωξιν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἡ ἀνάγκη τῆς καθιερώσεως τῆς ἀρχῆς ταύτης κατέστη πλέον συνείδησις εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινὴν γνώμην.

Τὸ βάσιμον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς θέσεως ἣν ἔλαβεν ὁ τόπος τῆς χώρας, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς ἀποχρώσεως, κατὰ τὰς τελευταίας ἀγωνιστικὰς ἐκδηλώσεις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, ὥστε ἐχαρακτήρισε τὸ αἴτημα τοῦτο ὡς ἀπολύτως δίκαιον καὶ συνέστησε τὴν ἄμεσον ἱκανοποίησίν του.

Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς τοῦτον ἡ Ὀργάνωσις δέον νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν γραμμήν της μέχρις ἱκανοποιήσεως τοῦ αἰτήματος τούτου.

Ἤδη μάλιστα ὅτε ἀνέλαβε τὴν μελέτην τοῦ ὅλου θέματος ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς χώρας, ὄχι μόνον δὲν ἐπιτρέπεται παρέκκλισις ἀπὸ τῆς ἀκολουθουμένης ἤδη γραμμῆς, ἀλλ' ἀντιθέτως σταθερὰ ἐμμονὴ εἰς αὐτήν, νὰ δοθῇ δὲ ἡ ἐντολὴ εἰς τὴν νέαν Διοίκησιν νὰ ἐξοπλισθῇ δι' ὅλων ἐκείνων τῶν στοιχείων δι' ὧν θὰ ἀποδείξῃ τὸ βάσιμον τοῦ αἰτήματος τούτου καὶ τὴν ἐν συνεχείᾳ ἱκανοποίησίν του.

Εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῇ ὅτι ἐκ τῶν συγκριτικῶν στοιχείων ἅτινα θὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκ τῆς ἐνημερότητος ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου τῆς νέας Διοικήσεως θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ λύσις τοῦ βασικοῦ τούτου αἰτήματος.

Β) ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ

Τὸ ἐν λόγῳ θέμα θὰ ἠδύνατο νὰ μὴ περιληφθῇ εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς ΛΒ' Γεν. Συνελεύσεως καθ' ὅσον τοῦτο ἐξηντλήθη εἰς τὴν ΛΑ' Γ. Σ., αἱ ἀποφάσεις τῆς ὁποίας παραμένουν ἰσχυραί.

Ἡ μετατροπὴ ὅμως τοῦ ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς ἐπίδομα τριετιῶν ὅπερ δὲν ὁλοκληρώθη εἰς τὴν σύνταξιν ἐπέβαλε τὴν ἐγγραφήν του.

Εἰς τοὺς ἀπομακρυνθέντας τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1959 τὸ ἐπίδομα εὐδοκίμου παραμονῆς εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν, ὁπελογίζετο εἰς τὴν σύνταξιν, ἐφ' ὅσον βεβαίως εἶχε χορηγηθῇ τοῦτο. Μετὰ τὴν 1)10)59, ὅμως, ἀφ' ἧς ἰσχυσαν αἱ τριετίαι, τοῦτο, δι' ὅσους μὲν εἶχε χορηγηθῇ ὁπολογίζεται, δι' ὅσους ὅμως δὲν εἶχε χορηγηθῇ διότι συνεπλήρωσαν τὸν ἀπαιτούμενον διὰ τὴν χορήγησιν χρόνον μετὰ τὴν 1)10)59 δὲν ὁπολογίζεται δεδομένου ὅτι τοῦτο κατηργήθη καὶ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ τῶν τριετιῶν ὅπερ δὲν ὁπολογίζεται διὰ τὴν σύνταξιν.

Πρὸς θεραπείαν λοιπὸν τούτου τὸ ἐπίδομα τριετιῶν (10 ο)ο ἢ 20 ο)ο ἢ 30 ο)ο) δέον νὰ ὁπολογισθῇ εἰς τὴν σύνταξιν καθ' ὅσον τοῦτο ἀποτελεῖ οἰκονομικὴν προαγωγὴν τοῦ ὑπαλλήλου.

Συνεπῶς δέον νὰ δοθῇ ἐντολὴ εἰς τὴν νέαν Διοίκησιν ὥστε ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἄλλων ὀργανώσεων νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ρύθμισιν τοῦ θέματος τούτου ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἔχει ρυθμισθῇ τοῦτο.

Διὰ πάντα τὰ ἄλλα συνταξιοδοτικὰ θέματα ἅτινα ἀπασχολοῦν τὸν κλάδον ἡ Διοίκησις θεωρεῖ περιττὴν τὴν ἐκ νέου εἰσήγησιν δεδομένου ὅτι αἱ ἀποφάσεις εἰς τὰς ὁποίας κατέληξεν ἡ ΛΑ'. Γεν. Συνέλευσις καλύπτουν ἐξ ὁλοκλήρου τὸ θέμα τοῦτο.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦτο παραπέμπομεν τοὺς συναδέλφους πρὸς ἐνημέρωσίν των εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 403 Φ. Δ. Β. ἔνθα ἔχει δημοσιευθῇ εἰσήγησις τῆς Διοικήσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐπὶ τοῦ θέματος «συνταξιοδοτικά».

Γ) ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ

Ταμεῖον Προνοίας.

Ἂν καὶ τὸ Ταμεῖον τοῦτο δὲν ἐφθασεν ἀκόμη εἰς τὰ προπολεμικὰ ἐπίπεδα, ἐν τούτοις τὸ παρεχόμενον σήμερον εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας βοήθημα δὲν εἶναι ἀποκαταφρόνητον.

Τὸ Ταμεῖον τοῦτο μέχρι πρό τινος ἀνεπροσήρμοζεν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ βοήθημα, δεδομένου ὅτι τὰ κεφάλαιά του ἠδύναντο σταθερῶς. Ἀπὸ ἔτους ὅμως καὶ δή ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ν. 2500 λόγῳ ἀθρόας ἐξόδου τῶν ὑπαλλήλων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τὸ σκέλος τῶν ἐξόδων ὑπερεκάλυψεν τὸ σκέλος τῶν ἐσόδων καὶ ὡς ἐκ τούτου τὸ Ταμεῖον ἠναγκάσθη νὰ καλύψῃ τὴν προκύψασαν διαφορὰν διὰ τῆς διαθέσεως μέρους τῶν περισσευμάτων του.

Συνεπῶς ἐὰν καὶ κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη ἤθελε συνεχισθῇ τοῦτο τὸ Ταμεῖον μετὰ τὴν διάθεσιν καὶ τοῦ ὁπολοίπου τῶν περισσευμάτων του θὰ ἀναγκασθῇ νὰ μειώσῃ τὸ βοήθημα.

Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὸν τούτου δέον ὅπως δοθῇ ἐντολὴ εἰς τὴν νέαν Διοίκησιν ἵνα ἐν συνεργασίᾳ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας Δημοσιοϋπαλληλικὰς Ὀργανώσεις ἐπιδιώξῃ τὴν αὔξησιν τοῦ ὑπὸ τῆς Πολιτείας παρεχομένου σήμερον ὑπὲρ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ Ταμείου κονδυλίου ἀνερχομένου εἰς 600.000 δραχ. εἰς τὸ προπολεμικὸν ὕψος τῶν 12.000.000.

Μετοχικὸν Ταμεῖον.

Μετὰ τὴν κατὰ τὸ τρέχον Ὁμοσπονδιακὸν ἔτος τροποποίησιν τῆς διατάξεως τὸ Ταμεῖον νομοθεσίας δυνάμει τῆς ὁποίας χορηγεῖται ἤδη μέρισμα καὶ εἰς τὰς ἀπομακρυνομένας τῆς ὑπηρεσίας θήλεις ἐγγάμους μετὰ 15ετῆ συντάξιμον ὑπηρεσίαν διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τοῦ ἐναπομένοντος χρονικοῦ διαστήματος μέχρι τῶν 19 ἐτῶν καὶ 6 μηνῶν τὸ ἐναπομένοντα βασικὰ αἰτήματα σχετικὰ μὲ τὸ Ταμεῖον τοῦτο εἶναι α) ἡ ἐξ ὁλοκλήρου ἀπαλλαγὴ ἀπὸ πάσης ἐντόκου ἐπιβαρύνσεως τῶν δι' εἰσοδήποτε λόγον ὀφειλομένων εἰσφορῶν πρὸς τὸ Ταμεῖον ἢ τοὐλάχιστον ἡ μείωσις τῶν τόκων εἰς τὸ ἐλάχιστον, β) ἡ προικοδότησις τῶν θυγατέρων τῶν βοηθηματούχων καὶ γ) ἡ αὔξησις τοῦ παρεχομένου σήμερον μερίσματος.

Πρὸς τοῦτο δέον ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια νὰ ἀνακτήσῃ τὸ Ταμεῖον τοὺς προπολεμικοὺς πόρους, ὥστε νὰ δυνηθῇ τοῦτο νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀνωτέρω αἰτημάτων.

Ταμεῖον Ἀρωγῆς.

Τὸ ὑπὸ τοῦ Ταμείου τούτου καταβαλλόμενον βοήθημα εἶναι, ὡς γνωστόν, πολὺ μεγαλύτερον τοῦ ὑπὸ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. παρεχομένου μερίσματος παρ' ὅλον ὅτι τὰ ἔτη συμμετοχῆς εἰς τοῦτο εἶναι πολὺ ὀλιγώτερα τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς εἰς τὸ Μετ. Ταμεῖον, ἀπὸ ἔτους δὲ εἰς ἔτος τοῦτο βαίνει σταθερῶς βελτιοῦμενον ἐκ τῆς ἐκ παραλλήλου αὐξήσεως τῶν ἐτῶν συμμετοχῆς τῶν ἡσφαλισμένων.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐπιδιωχθῇ εἶναι ἡ ἐπένδυσις μέρους τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου, τὰ ὁποῖα συνεχῶς αὐξανόμενα κεντρίζουν τὴν βουλιμίαν πολλῶν παραγόντων.

Δ) ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΟΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ, ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΩΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ.

Εἰς τὸ ἀπὸ 29)12)59, «περὶ νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τῶν τακτικῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων κ.λ.π.» Β. Διάταγμα δέον νὰ ἐπέλθουν αἱ κάτωθι βελτιώσεις:

Α) Νοσοκομειακὴ περίθαλψις.

α) Νὰ παρέχεται νοσοκομειακὴ περίθαλψις καὶ διὰ τῶν ἰδιωτικῶν κλινικῶν τόσον διὰ τὸν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπάλληλον καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ὅσον καὶ διὰ τοὺς συνταξιούχους.

β) Νὰ καταργηθῇ ἡ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 3 καὶ 4 ὁριζομένη συμμετοχὴ τῶν ὑπαλλήλων (διὰ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν των) καὶ τῶν συνταξιούχων εἰς τὰς δαπάνας περιθάλψεως, ἢ νὰ μειωθῇ εἰς τὸ ἐλάχιστον.

γ) Νὰ ἐκλείψουν ἢ νὰ ἐλαττωθοῦν εἰς τὸ ἐλάχιστον οἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 προβλεπόμενοι χρονικοὶ περιορισμοὶ διὰ τὴν οἰκοι, ἐν ἰατρείῳ ἢ ἐν Νοσοκομείῳ νοσηλείαν τῶν Δημ. ὑπαλλήλων ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των.

δ) Νὰ ἁπλουστευθῇ ἡ ἀπαιτουμένη διαδικασία διὰ τὴν παροχὴν τῆς Νοσοκομειακῆς περιθάλψεως τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ μέλους τῆς οἰκογενείας του.

Β) Ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψις.

1) Νὰ ἁπλουστευθοῦν α) ὁ τρόπος διαπιστώσεως τῆς ἀνάγκης εἰ-

ταπείνωσιν, μὲ ἠθικὸν καὶ φρόνημα μειωμένον δὲν πρόκειται νὰ ἀναστηλωθῇ ἡ Ἐθνική μας Παιδεία.

Διὰ νὰ ἐπιτευχθῇ ἡ ἀνόρθωσις τῆς Παιδείας μας δέον νὰ ἀρχίσῃ αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς θέσεως τῶν Λειτουργῶν της. Εἶναι ἀνάγκη νὰ ἀπαλλαγοῦν αὐτοὶ καὶ τὰ τέκνα των ἀπὸ τὸν καθημερινὸν βραχνᾶν τῆς βιοπάλης, διότι οὕτω μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιδοθοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὸ ὑψηλὸν καὶ θεῖον ἔργον των, οὕτω μόνον θὰ γίνουν οἱ πραγματικοὶ καὶ ἀληθινοὶ **«χαλκευταὶ καὶ συντηρηταὶ»** τῶν παραδόσεων τῆς φυλῆς μας.

Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ἐξοχώτατος Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλῆς, ὥστε ἐπωμίσθη τὰς εὐθύνας τῆς ἄρσεως τῶν εἰς βάρος τῶν Ἐκπαιδευτικῶν ὑφισταμένων ἀδικιῶν καὶ ὥστε, ὄντως, μὲ ρεαλισμὸν καὶ ἀποφασιστικότητα χειρίζεται καὶ ἀντιμετωπίζει ὅλα τὰ μεγάλα ἐθνικά μας ζητήματα, θὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ συντόμως τὴν ἁρμόζουσαν καὶ ἐθνικῶς ὠφέλιμον λύσιν τοῦ σοβαρωτάτου θέματος τῆς ἠθικῆς καὶ ὑλικῆς ἀποκαταστάσεως τῆς θέσεώς των, ἐπαναφέρων εἰς τὰς ψυχάς των τὴν γαλήνην, τὴν ἠρεμίαν καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ζωῆς των. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν κτίζοντες ἐπὶ τῆς ἄμμου ἂν δὲν θελήσωμεν νὰ στηρίξωμεν τὸ ὅλον ἀνορθωτικὸν καὶ ἀναδημιουργικὸν ἔργον τῆς χώρας μας ἐπὶ τῆς βάσεως ταύτης. Μόνον διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ θὰ αὐξήσωμεν θετικῶς τὸ ἐθνικόν μας εἰσόδημα καὶ μόνον οὕτω θὰ ἐξασφαλίσωμεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐτυχίαν.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

κοι νοσηλείας τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ μέλους τῆς οἰκογενείας του καὶ β) ἡ ἀπαιτουμένη διαδικασία διὰ τὴν δικαιολόγησιν καὶ εἰσπραξιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν. Πρὸς τοῦτο θὰ πρέπει:

α) Τόσον ἡ ἀμοιβὴ τοῦ θεράποντος ἰατροῦ ὅσον καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἀναγκαιούντων φαρμάκων διὰ τὴν οἰκοι ἢ ἐν ἰατρείῳ θεραπείαν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ τοῦ μέλους τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ νὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἰατρὸν καὶ τὸν φαρμακοποιόν.

β) Νὰ μὴ ὑπάρχῃ περιορισμός, δι' ὅλας τὰς ἀσθενείας, τῶν ἰατρικῶν ἐπισκέψεων καὶ

γ) Νὰ τύχωσι ἰατροφαρμακευτικῆς περιθάλψεως καὶ τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν τοῦ Συνταξιούχου.

ΘΕΜΑ 3ον
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Α) ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Πέραν τῆς διευρύνσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θέσεων Τμημ. Β' τῶν Νηπιαγωγῶν καὶ Δ)ντῶν Β' τῶν Διδασκάλων καὶ τῆς ἑνοποιήσεως τῶν βαθμῶν Τμημ. Β' καὶ Α' ὁ κλάδος δέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς βαθμολογικῆς του ἐξελίξεως.

Οἱ Διδάσκαλοι βάσει εἰδικῆς διατάξεως τοῦ κώδικος ἔχομεν ἐνταχθῆ εἰς τὴν Α' κατηγορίαν, πλὴν ἡ βαθμολογική μας ἐξέλιξις περιορίζεται εἰς τὸν βαθμὸν Διευθυντοῦ Β'.

Ἡ προώθησις εἰς τὸν βαθμὸν Δ)ντοῦ Α' παρουσιάζει πλεῖστα ὅσα ἐμπόδια. Ἡ ἀντίδρασις ὡρισμένων παραγόντων ἀφ' ἑνὸς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν Ἐπιθεωρηταὶ ἐπὶ βαθμῷ Δ)ντοῦ Β' ἀφ' ἑτέρου, ἐφ' οὗ καὶ στηρίζονται οἱ ἀσπονδοι φίλοι τοῦ κλάδου, ἀποτελοῦν τὰ κυριώτερα ἐμπόδια διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ τελευταίου βαθμοῦ τῆς ὑπαλληλικῆς ἱεραρχίας.

Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς τοῦτον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ στίγματος τῆς διενεργείας δηλαδὴ διαγωνισμοῦ πρὸς προαγωγὴν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ δέον νὰ ἐπιδιωχθῇ ἡ ἐκ τοῦ βαθμοῦ Δ)ντοῦ Β' προαγωγὴ εἰς Ἐπιθεωρητὴν ἐπὶ βαθμῷ Δ)ντοῦ Α' ἄνευ βαβαίως διαγωνισμοῦ, καταργουμένου τοῦ βαθμοῦ Δ)ντοῦ Β' διὰ τοὺς Ἐπιθεωρητάς.

Ἐκ τῆς τυχὸν ἱκανοποιήσεως τοῦ βασικοῦ τούτου αἰτήματος θὰ προκύψουν τὰ ἀκόλουθα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν Παιδείαν καὶ διὰ τοὺς Διδ)λους.

α) Θὰ ἐξαλειφθῇ τὸ στίγμα τοῦ διαγωνισμοῦ, ὅστις μόνον διὰ τὴν Στοιχ. Ἐκπαίδευσιν διατηρεῖται χάρις εἰς τὴν ἀπηρχαιωμένην νοοτροπίαν ὑπηρεσιακῶν τινων παραγόντων.

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν κατάληψιν ἀνωτάτων θέσεων εἰς οὐδένα ἄλλον κλάδον Κρατικῶν λειτουργῶν ὀφίσταται, πλὴν εἰς τὴν Στοιχειώδη Ἐκπαίδευσιν. Ἴσως οὗτος θὰ ἦτο ἐνδεδειγμένος δι' οἱονδήποτε ἄλλον κατώτερον βαθμὸν ὄχι ὅμως διὰ τὴν προαγωγὴν εἰς Ἐπιθεωρητάς.

Διότι ἐὰν δεχθῶμεν ὅτι οὗτος εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ διὰ τὴν Στοιχ. Ἐκπαίδευσιν διατί δὲν θὰ πρέπει νὰ διενεργῆται καὶ προκειμένου περὶ προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ ἢ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου;

Ἀκόμη ἐὰν οὗτος ἀποτελῇ κριτήριον ἀλάνθαστον διατί δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως καὶ προκειμένου περὶ καταλήψεως θέσεως Παιδαγωγικῶν εἰς τὰς Παιδαγ. Ἀκαδημίας;

β) Ἀποκαθίσταται ἀπολύτως ἡ ἱεραρχία εἰς τὸν κλάδον.

γ) Ὁλοκληρώνει ὁ κλάδος τὴν βαθμολογικήν του ἐξέλιξιν.

δ) Θὰ ἱκανοποιηθοῦν πολλοὶ περισσότεροι συνάδελφοι, δεδομένου ὅτι δὲν θὰ παρατηρῆται τὸ φαινόμενον ποὺ παρατηρεῖται σήμερον νὰ ὑπάρχουν Ἐπιθεωρηταὶ μὲ 30ετῆ ἐπιθεωρητικὴν ὑπηρεσίαν καθηλώνοντες οὕτω ἐπὶ 30 ἔτη κάποιον ἄλλον εἰς τὸν κατώτερον βαθμόν.

ε) Θὰ ἀποτελῇ ὁ βαθμὸς οὗτος τὸ ὄνειρον 22.000 ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τοῦ διορισμοῦ των θὰ φιλοδοξοῦν νὰ φθάσουν ἐκεῖ καὶ ὄχι μόνον τῶν ὀλίγων, οἱ ὁποῖοι ἀποφασίζουν νὰ διακινδυνεύσουν τὴν ἀτομικήν καὶ ἐπιστημονικήν των ὑπόστασιν στηριζόμενοι εἰς τὴν τύχην καὶ μόνον, διότι διαγωνισμὸς σημαίνει τύχην, ἂν μὴ ἄλλο τι....

. . . . . .

Ἡ Διοίκησις διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους καὶ ὑπὸ ἰδίαν της εὐθύνην ἔθεσε τὸ αἴτημα τοῦτο ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἐναπομένει ὅμως εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν νὰ υἱοθετήσῃ τοῦτο καὶ νὰ δώσῃ ἐντολὴν εἰς τὴν νέαν Διοίκησιν νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἱκανοποίησίν του.

Προσέτι ἡ Γενικὴ Συνέλευσις δέον δι' ἀποφάσεώς της νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτοὺς συναδέλφους οἱ ὁποῖοι φιλοδοξοῦν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν διαγωνισμὸν νὰ μὴ προσέλθῃ οὐδεὶς εἰς αὐτόν, ὁπότε καὶ εἰς τοὺς ἀντιδρῶντας εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Κλάδου θὰ δοθῇ ἡ δέουσα ἀπάντησις καὶ ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶναι βεβαία, ἤτις ἀσφαλῶς θὰ ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τοὺς συναδέλφους τούτους.

Β) ΑΥΞΗΣΙΣ ΑΙΡΕΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΕΚΠ)ΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Τὸ ἱστορικὸν τῆς ἱδρύσεως τοῦ θεσμοῦ τῶν αἱρετῶν ἐκπαιδευτικῶν συμβούλων, ἑνὸς ἐκ τοῦ κλάδου τῆς Μέσης καὶ ἑνὸς ἐκ τοῦ κλάδου τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, εἶναι γνωστὸν εἰς τὰ μέλη τῆς Ὁμοσπονδίας καὶ τοὺς Διδασκάλους τῆς Πατρίδος μας.

Ὁ θεσμὸς οὗτος ἱδρύθη, ὡς γνωστόν, διὰ πρώτην φορὰν τὸ 1926 καὶ τὸ ἀρχικὸν νομοθέτημα προέβλεπε δύο αἱρετοὺς ἐξ ἑκατέρου τῶν κλάδων. Ἐκρίθη δὲ ἀναγκαία ἡ συμμετοχὴ ἐκπροσώπων τῶν κλάδων τῆς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Παιδείας εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους λόγους καὶ κυρίως διὰ νὰ καταστῇ τὸ διοικητικὸν ἔργον τοῦ Συμβουλίου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀδιάβλητον ἐφ' ὅσον οἱ κλάδοι θὰ μετεῖχον ἐνεργῶς καὶ οἱ ἐκπρόσωποί των θὰ ἀνελάμβανον τὴν ἀναλογοῦσαν αὐτοῖς εὐθύνην ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ἐκτελούμενα διοικητικὰ ἔργα.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν αἱρετῶν ὀλίγον μετὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ θεσμοῦ περιορίσθη εἰς δύο (ἀντὶ τῶν τεσσάρων ἀρχικῶς) καὶ οὕτω διετηρήθη μέχρι σήμερον ἐξαιρέσει τῆς περιόδου τῆς Κυβερνήσεως Μεταξᾶ καὶ τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς.

Οἱ αἱρετοὶ Σύμβουλοι κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας των ἔχουν τὸν βαθμὸν καὶ μισθὸν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συμβούλου καὶ πλήρη τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτοῦ ὥστε τὸ ἐπ' ἐσχάτων προσαχθὲν ἐπιχείρημα περὶ ἀνατροπῆς τῆς ἱεραρχίας, εἶναι ἂν μὴ τι ἄλλο, τουλάχιστον παράδοξον καὶ ἀνεδαφικόν.

Ὁ περὶ οὗ πρόκειται θεσμὸς εἶναι κατ' ἐξοχὴν δημοκρατικός, διότι ὁ αἱρετὸς ἀναδεικνύεται ἀπὸ τὴν πλειοψηφίαν τοῦ κλάδου του, ὑπόκειται εἰς τὸν ἔλεγχόν του καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας του ἐπανέρχεται πάλιν εἰς τὸν κλάδον ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχεται καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει.

Συμφέρον τοῦ αἱρετοῦ λοιπὸν εἶναι ὅπως κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας του ἀσκήσῃ ἐντίμως καὶ εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά του, οὐδένα δὲ λόγον ἔχει ἢ ἄλλο τι συμφέρον νὰ παρεκκλίνῃ ἀπὸ τὴν γραμμὴν αὐτήν. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι πάντες οἱ μέχρι σήμερον ἀναδειχθέντες εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο ἐκ τοῦ κλάδου τῆς Στοιχειώδους ἐπαξίως ἐξεπροσώπευσαν αὐτόν. Τοῦτο ἐπιβεβαιοῦται καὶ ἐκ τῆς ἀγανακτήσεως τὴν ὁποίαν ἐξεδήλωσεν ὁ κλάδος, ὅταν διὰ τοῦ τελευταίου γνωστοῦ νομοθετήματος ἐγένετο περιορισμὸς τῶν δικαιωμάτων τῶν αἱρετῶν.

Ἂν ὅμως εἰς τὸν κλάδον ἀνεγνωρίσθη τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλέγῃ ἕναν ἀντιπρόσωπον τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ ἀριθμὸς τῶν Διδασκάλων δὲν ἔφθανεν οὔτε τὸν ἥμισυ τοῦ σημεριγοῦ οὔτε καὶ ἡ διοικητικὴ διάρθρωσις ἦτο τόσον πολύπλοκος καὶ πολυχιδὴς ὅσον σήμερον, καθίσταται ἀφ' ἑαυτοῦ, νομίζομεν, φανερὸν ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν αἱρετῶν ἑκάστου κλάδου πρέπει νὰ αὐξηθῇ τουλάχιστον εἰς δύο. Τοῦτο ἐπιβάλλεται καὶ ἐξ ἄλλων λόγων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ τελευταίου νομοθετικοῦ μέτρου καθ' ὃ τὸ μὲ τὰ διοικητικὰ ἔργα ἀσχολούμενον συμβούλιον εἶναι τελείως ἀνεξάρτητον ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἀσχολεῖται μὲ τὰ γνωμοδοτικά.

Εἶναι κατὰ συνέπειαν ἐπιβεβλημένον ἐξ αὐτοῦ τοῦ συμφέροντος τοῦ κλάδου καὶ τῆς Στοιχειώδους Παιδείας εἰς αἱρετὸς νὰ μετέχῃ εἰς τὸ Α.Σ.Δ.Ε.Π., δηλαδὴ εἰς τὸ Συμβούλιον ποὺ θὰ ἀσχολεῖται ἀποκλειστικῶς μὲ θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν προσωπικὴν κατάστασιν τῶν Διδασκάλων (μεταθέσεις, προαγωγὰς κ.λ.π.). Ἀλλ' ἐξ ἴσου ἀναγκαία εἶναι ἡ συμμετοχὴ τοῦ αἱρετοῦ καὶ εἰς τὸ Α.Σ.Ε.Π., ἤτοι εἰς τὸ Συμβούλιον ποὺ θὰ ἀσχολῆται ἀποκλειστικῶς μὲ ἔργα προγράμματος (ἀναλυτικοῦ καὶ ὡρολογίου, ὀργανώσεις τῶν σχολείων, βοηθητικῶν καὶ διδακτικῶν βιβλίων κ.λ.π.).

Ἡ Διοίκησις ἐξετάσασα τὸ θέμα τοῦτο ἀπὸ πάσης πλευρᾶς προέβαλεν ἤδη τὸ αἴτημα τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον καὶ ζητεῖ τὴν αὔξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν αἱρετῶν τοῦ κλάδου μας εἰς δύο.

Εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἀναπόκειται ἤδη νὰ ἐξετάσῃ τὸ αἴτημα καὶ νὰ τὸ περιβάλῃ καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐγκρίσεως ὁλοκλήρου τοῦ κλάδου.

Γ) ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΗΡΩΣΕΩΣ ΘΕΣΕΩΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΣΤΟΙΧ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τὸ θέμα τοῦτο συνεζητήθη, ὡς γνωστόν, κατὰ τὴν ΛΑ' Γεν. Συνέλευσιν, ἤτις ἐζήτησε τὴν ἀναβολὴν λήψεως ἀποφάσεως ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ διαφωτισθοῦν οἱ Σύλλογοι πληρέστερον ληφθῇ δὲ ὁριστικὴ ἀπόφασις κατὰ τὴν ΛΒ' Γεν. Συνέλευσιν.

Βάσει τοῦ Ν. Δ. 3628)56 ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως πληροῦται μὲν διὰ προσώπου προερχομένου ἐκ τοῦ κλάδου πλὴν ἡ ἐπιλογὴ γίνεται ἐκ περιωρισμένου ἀριθμοῦ Ἐπιθεωρητῶν καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητῶν.

Συνεπῶς οἱ πλεῖστοι τῶν κ. κ. Ἐπιθεωρητῶν τίθενται ἐκτὸς κρίσεως, διὰ δὲ τοὺς Διδασκάλους ἡ θέσις αὕτη ἀποτελεῖ καρπὸν ἀπηγορευμένον.

Προσέτι τὸ ἐν λόγῳ Ν. Δ. δὲν παρέχει τὴν εὐχέρειαν ἀντικαταστάσεως τοῦ ἑκάστοτε Διευθυντοῦ, ἔστω καὶ ἐὰν οὗτος δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας καὶ τὰς προσδοκίας τοῦ κλάδου.

Εἰς ὅλας τὰς ἄλλας κρατικὰς ὑπηρεσίας ὁ οἱοσδήποτε ἀνίκανος ἢ ὁ δι' οἱονδήποτε λόγον μὴ ἀνταποκρινόμενος εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ὑπηρεσίας ἀντικαθίσταται ἀσυζητητὶ ἀνεξαρτήτως βαθμοῦ.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λοιπὸν λόγους τὸ ἐν λόγῳ Ν. Δ. δέον νὰ τροποποιηθῇ ὥστε α) ἡ ἐκλογὴ νὰ γίνηται μεταξὺ ὅλων τῶν Γεν. Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν καὶ τῶν ἐπὶ βαθμῷ Δ)ντοῦ Β'. Διδασκάλων καὶ β) νὰ παρέχεται ἡ εὐχέρεια ἀντικαταστάσεως τούτων μετὰ τριετίαν ἢ πενταετίαν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐφ' ὅσον οὗτος κριθῇ ἀκατάλληλος.

Ὁ κλάδος δέον νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ τροποποίησις τοῦ σχετικοῦ Ν. Δ., ὡς ἀνωτέρω ὑποδεικνύεται οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὰ πρόσωπα τὰ ὁποῖα δεόντως ἐκτιμῶμεν, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἐξ αὐτοῦ τούτου τοῦ συμφέροντός του.

Πᾶσα ἀντίθετος πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὑπόθεσις ὁθενδήποτε προερχομένη δέον νὰ ἀπορριφθῇ ἀσυζητητὶ ὡς ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ξένων συμφερόντων.

ΘΕΜΑ 4ον
ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΑ

Α) ΙΔΡΥΣΙΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΥΤΗΣ

Μία τῶν σπουδαιοτέρων ἐπιδιώξεων τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συνδικαλισμοῦ δέον νὰ εἶναι ἡ συνένωσις ὅλων τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς χώρας ὑπὸ ἑνιαίαν συνδ)κὴν ἡγεσίαν.

Ὅσον μεγαλυτέρα εἶναι ἡ βάσις μιᾶς Ὀργανώσεως καὶ ὅσον περισσότερον ὁμοιογενὴς ἡ σύνθεσις της τόσον σταθερώτερα καθίσταται ἡ δύναμίς της καὶ τόσον ἀσφαλέστερα ἡ συνοχή της.

Τὰ ἀνωτέρω ἔχουσα ὑπ' ὄψιν της ἡ Διοίκησις ὡς καὶ τὰ ἐκ τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς ΟΛΜΕ ἀποτελέσματα κατὰ τὸ τρέχον συνδικαλιστικὸν ἔτος προτείνει τὴν ἵδρυσιν Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Ἐκπαιδευτικῶν Ἑλλάδος (Σημ. ὁ τίτλος δύναται νὰ τροποποιηθῇ) εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὁποίας δέον νὰ ἐνταχθοῦν πάντες οἱ διακονοῦντες εἰς τὸν ναὸν τὴν Παιδείαν τοῦ Ἔθνους ἀπὸ τῆς Νηπιαγωγοῦ μέχρι τῶν Πρυτάνεων τῶν Ἀνωτάτων Πνευματικῶν Ἱδρυμάτων τῆς χώρας.

Ἡ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συνεργασία ἠδόξησεν ἀναντιρρήτως τὸ κῦρος τῶν ἐκπαιδευτικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐσταθεροποίησεν τὴν συνδικαλιστικὴν δύναμιν τῶν Λειτουργῶν τῆς Παιδείας.

Ἡ ἵδρυσις τῆς Ε.Σ.Σ.Ε. δημιουργεῖ νέα προβλήματα καὶ θὰ προκαλέσῃ νέας ἀνακατατάξεις. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ἀποτελοῦν τὸ 1)3 τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων. Ὡς ἀνεξάρτητος πλέον ὀργάνωσις δὲν θὰ κηδεμονεύεται ὑπὸ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὀργανώσεως καὶ θὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτησιν νὰ ἀκούεται ἡ φωνή της παντοῦ, ἀντιπροσωπευομένη ὑπὸ τῶν ἐκπροσώπων της ὁποδεικνυομένων ὑπ' αὐτῆς.

Αἱ Διοικήσεις Δ.Ο.Ε. καὶ ΟΛΜΕ προέβησαν εἰς τὴν σύνταξιν σχετικοῦ καταστατικοῦ τὸ ὁποῖον θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς.

Κατὰ τὰς προσεχεῖς Γεν. Συνελεύσεις τῶν Συλλόγων δέον νὰ συζητηθῇ τοῦτο ὑπὸ τῶν συναδέλφων καὶ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων των νὰ μεταφέρουν τὰς τυχὸν παρατηρήσεις των εἰς τὴν ΛΒ' Γεν. Συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἀπασχολήσῃ τὸ θέμα τοῦτο.

Β) ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

(ἄρθρον 14 καὶ 15)

Κατὰ τὸ ἄρθρον 14 καὶ 15 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς Ὁμοσπονδίας τὴν Διοίκησιν ἀσκεῖ ἐπταμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον. Τὰ μέλη τοῦτου δέον νὰ αὐξηθοῦν εἰς ἐννέα (9).

Λόγοι συνηγοροῦντες ὑπὲρ τῆς

τροποποιήσεως των σχετικών άρθρων, ὡς ἀνωτέρω, εἶναι οἱ ἀκόλουθοι :

1) Τὰ μέλη (Σύλλογοι) τῆς Ὁμοσπονδίας ηὐξήθησαν εἰς 118.

2) Τὰ μέλη τῶν Συλλόγων λόγῳ τῆς αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ προσωπικοῦ τῆς Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ηὐξήθησαν σημαντικῶς.

3) Πλεῖστοι τῶν συναδέλφων—ὑπέρ τὰς τρεῖς χιλιάδας κατ' ἔτος—ἀλληλογραφοῦν μετὰ τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων—ἀτομικῶν ἢ γενικῶν — ἄτινα ἀπασχολοῦν τοὺτους. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν μετὰ τῆς Ὁμοσπονδίας ἀλληλογραφούντων συναδέλφων αὐξάνει σταθερῶς ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

4) Ἡ ἔκδοσις τῶν δύο ἐντύπων (Διδασκαλικὸν καὶ Ἐπιστημονικὸν Βῆμα) καὶ

5) Ἡ ἀνάγκη παρακολουθήσεως ὅλων τῶν ζητημάτων, ἐπαγγελματικῶν καὶ οἰκονομικῶν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω κυρίως λόγους ἀλλὰ καὶ πλείστους ἄλλους ἠσσονος σημασίας τὰ ἄρθρα 14 καὶ 15 δέον ὅπως τροποποιηθοῦν ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 14.

Τὴν Διοίκησιν τῆς Δ.Ο.Ε. ἀσκεῖ ἐννεαμελὲς Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως, ἐπὶ μονοετῆ θητείᾳ.

Ἄρθρον 15.

1) Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Δ.Ο.Ε. ἐκλέγονται παρὰ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐννέα τακτικὰ καὶ ἐννέα ἀναπληρωματικὰ ἐκ τῶν ὑποψηφίων, οἵτινες τυγχάνουν ἐκλόγιμοι ἐφ' ὅσον τελοῦσιν ἐν ἐνεργῷ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀνήκουσι εἰς Σύλλογον μέλος τῆς Ὁμοσπονδίας.

2) Περὶ τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου συντάσσεται πίναξ περιέχων κεχωρισμένως τὰ τακτικὰ καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας ἑκάστου.

Γ) ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΑΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ

Ἡ ΛΑ' Γεν. Συνέλευσις ἐξουσιοδότησε τὴν Δ)σιν νὰ χειρισθῇ ἐν λευκῷ τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων τῆς ὀργανώσεώς μας μετὰ τῶν ἄλλων τοιούτων. Ἡ Διοίκησις ἐκτελοῦσα τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν προῆλθεν, ὡς γνωστόν, εἰς τὴν σύσφιξιν τῶν σχέσεων τῆς Δ.Ο.Ε. μετὰ τῆς Ο.Λ.Μ.Ε., καὶ παρηκολούθησε κατὰ τὸ λῆξαν ὁμοσπονδιακὸν ἔτος ἐπισταμένως τὴν ἐν τοῖς κόλποις τῆς ΑΔΕΔΥ ἐπικρατοῦσαν κατάστασιν.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐδὲν μετεβλήθη ὥστε νὰ δημιουργηθοῦν προϋποθέσεις συνεργασίας καὶ μετὰ τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ἡ μὴ τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ κατὰ τρόπον παρέχοντα εἰς τὰς ὀργανώσεις—μέλη τὴν δυνατότητα νὰ ἐκπροσωποῦνται ἀναλόγως τῆς δυνάμεώς των καὶ ἡ μὴ υἱοθέτησις τῆς ἀρχῆς τῆς ἴσης μεταχειρίσεως ὅλων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀποτελοῦν τὰ βασικὰ ἐμπόδια τὰ ὁποῖα μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ παραμείνωμεν μακρὰν τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ἄλλως τε ἡ ἀπομάκρυνσίς μας ἐκ τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. ὄχι μόνον δὲν εἶχε δυσαρέστους συνεπείας διὰ τὸν Κλάδον μας ἀλλ' ἀντιθέτως συνετέλεσεν εἰς τὴν προώθησιν καὶ ἐπίλυσιν πλείστων ζητημάτων μας, ἅτινα εἶναι ἀμφίβολον ἂν θὰ ἐλύοντο ἐὰν εἴμεθα ἐντὸς τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Ἤδη καὶ οἱ συνάδελφοι τῆς Μέσης ἀντιληφθέντες ὅτι ἦτο ἄσκοπος πᾶσα περαιτέρω συνεργασία ἀπεχώρησαν τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

Προσέτι ἡ ἵδρυσις τῆς Ε.Σ.Ε.Ε. μᾶς παρέχει τὴν βεβαιότητα ὅτι τὰ ζητήματά μας θὰ προωθηθοῦν κα-

ΑΠΟΛΟΓΙΑ!!!

Δεκέμβρης!! Στὸ γραφεῖο τοῦ Σχολειοῦ, ποὺ τὸ φωτίζει καὶ τὸ... ξεσταίνει μιὰ λάμπα πετρελαίου, ἕνας δάσκαλος συμπληρώνει κάτι καταστάσεις ἀπορίας!! Καθήκον βλέπετε!... Ἕνας χτῦπος στὴν πόρτα!... Κάποιος ἐπισκέπτης... Κάτι τοῦ συμβαίνει...

«Δάσκαλε σῶσε με... σῶσε τὸ παιδί μου!... θὰ γίνῃ φονηᾶς!... θὰ σκοτώσῃ τὴ γυναίκα του!! Εἴκοσι χρονῶν ὁ παραλίγο ἐγκληματίας!!... Σηκώθηκε ὁ δάσκαλος καὶ χάθηκε στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας... Εἶχε φύγει γιὰ τὸ καθῆκον! Τὸν καλοῦσε!

Τὰ κατάφερε; Ἁπλὸ πραγματάκι...

Δεκέμβρης!... Τώρα ὅμως φωτίζεται ἡ μικρὴ ἐκκλησιά... Ἕνας δάσκαλος μὲ τὰ παιδιά του λένε κάτι ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἡμέρας!!... Τί γραφικὸ γιὰ ἕναν Ἀθηναῖο νὰ βλέπῃ τὴν εἰκόνα ἀπό... ψηλά! Θὰ λυπόταν πολύ, ἂν τοῦλειπε ἡ φωτογραφικὴ του μηχανή!

Τί σύμπτωση!... Πάλι Δεκέμβρης... Ἔφυγαν τὰ παιδιά... τέλειωσε τὸ ἀπογευματινὸ μάθημα... Ἐκεῖ ἀκριβῶς ποὺ χάνονται οἱ μικρὲς σιλουέττες τους, φαίνονται κάτι ἄλλες... Ἔρχονται τὰ παιδιὰ τοῦ νυχτερινοῦ! Ἡ αἴθουσα τώρα θὰ φωτιστῇ ἀπὸ μιὰ-δυὸ λάμπες ποὺ ἔτυχαν... Σκοτείνιασε βλέπετε...

Ἀλλὰ γιατί ὅλα αὐτά;... δι' ἀπολογίαν δυστυχῶς!!... Ὅπως σ' ὅλα τὰ ἀκραῖα χωριὰ — κάπως ἀργὰ — ἔφτασε καὶ δῶ μὲ τὸ «Διδασκαλικὸ Βῆμα» ἡ φωνὴ τοῦ Κέντρου: Τί κάνεις παπᾶ; Ἡ ἐγκληματικότητα ἁπλώνει τὰ πλοκάμια της ἐπικίνδυνα!! καὶ σὺ ὀργώνεις τὰ χωράφια σου, σκαλίζεις τὸν κῆπο σου, ποτίζεις τὰ χωράφια σου, σκαλίζεις ἢ κλαδεύεις τὰ δένδρα σου... Κινήσου!... Εἶναι καιρὸς νὰ νοιώσῃς «ποῖα εἶναι τὰ κατ' ἐξοχὴν καθήκοντά σου...».

Ἐσὺ δάσκαλε, τί ἔκανες γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς ἐγκληματικότητας; Τί κλείστηκες στοὺς τέσσερους τοίχους τοῦ Σχολειοῦ σου καὶ μελετᾶς ἢ προετοιμάζεσαι;... Δὲν διαβάζεις ἐφημερίδες, νὰ δῇς σ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ μὲ ζωντανὲς φωτογραφίες μάλιστα τὴν περιγραφὴ τῶν στυγερῶν ἐγκλημάτων, ποὺ βλέπουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας;... Εἶναι καὶ αὐτὸς βλέπεις ἕνας τρόπος καταπολεμήσεώς της...

Πόσο μᾶς ἀδικεῖτε κ. ἀρθρογράφε τῆς «Καθημερινῆς»!... Ἀδιάφορους μᾶς χαρακτηρίσατε σεῖς!!... Διαφωτιστὰς ἕνας τρανός!!... Προνομιοῦχους ὑπαλλήλους ἕνας ἄλλος! — καὶ μὲ εἰσήγηση νὰ ἀποσπαζώμαστε τὸ καλοκαίρι σ' ἕνα Ὑπουργεῖο, γιὰ νὰ ξεκουράζωμε τοὺς ὑπαλλήλους του...

Ἂς εἶναι...

Ἐμεῖς ἔχομε τὸ Ἰδεῶδες μας!!

Ἀνεβαίνοντας τὸ Γολγοθᾶ μὲ τὸ Σταυρὸ τοῦ μαρτυρίου, λέμε ἀναφωνοῦντας :

Ἄφες αὐτοῖς!!...

Ἀλέκος Στράτης
Κουτάτες—Σουλίου

ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΣ

Πάλι ἡ ματιά μας στὸ θλιβερὸ κατάντημα τοῦ χωριοῦ. Ναί. Ὤχ καϋμένα, ἴσως, νὰ μᾶς ποῦν πολλοὶ καὶ σεῖς καὶ τὸ χωριό σας.

Θὰ τὸ ποῦν βέβαια πολλοί, ἀλλ' αὐτοὶ θὰ εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν ἔνοιωσαν ἀκόμη πῶς ἂν σαπίσουν τὰ πόδια δὲν στέκει τὸ κορμί, πῶς ἂν ἀνοίξουν τὰ θεμέλια δὲ στέκει ἡ οἰκοδομή, πῶς ἂν σαπίσουν οἱ ρίζες θὰ καταγκρεμισθῇ τὸ δένδρο. Ἐμεῖς τὸ νοιώσαμε καὶ γι' αὐτὸ φωνάζομεν. Γιατὶ ζοῦμε μέσα στὰ ἐρείπια. Τὰ σημερινά μας ὅμως ἐρείπια δὲν εἶναι τὰ χαλάσματα τῶν ἀρχοντικῶν, ἀλλὰ τὰ χαλάσματα τῆς πίστεως καὶ τοῦ πολιτισμοῦ. Στὰ ἐρείπια τῆς πίστεως τονίζω καὶ ἐνοῶ τὴν ἐκκλησία καὶ τὸν παπᾶ, στὰ ἐρείπια τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ ἐννοῶ τὸ σχολεῖο καὶ τὸ Δάσκαλο. Καὶ πρῶτα στὴν ἐκκλησία· χωρὶς ἐκκλησίασμα, χωρὶς φάλτη, χωρὶς κεριά, χωρὶς εἰσοδήματα, μὲ ραγισμένη καμπάνα, μὲ ραγισμένα καὶ πεσμένα θεμέλια. Πῶς θὰ κρατηθῇ; Πῶς θὰ φωτισθῇ; Πῶς θὰ διορθωθοῦν τὰ χαλάσματά της; Δυστυχῶς ὅλα ἀδύνατα μὰ τὴν ἀλήθεια! Μόνον ὁ παπᾶς σὰν θλιβερὸς μάρτυς μιᾶς πραγματικότητας, σκεπτικός, ἀνήσυχος, μπαινοβγαίνει θλιμένος καὶ ἀμίλητος ἐνθυμούμενος μόνον ἡμέρες δόξης καὶ κατανόξεως. Ναί, μόνον ὁ παπᾶς ἀγωνίζεται νὰ κρατήσῃ ὀρθὸ γενικὰ τὸ οἰκοδόμημα τῆς πίστεως, τῆς λατρείας, τῆς προσευχῆς, τὴν τελευταίαν κατοικίαν. Ἀλλὰ μήπως νομίζετε κανέναν παπᾶν σὰν καὶ ποὺ βλέπετε ἴσως; Δυστυχῶς ἐλεεινὸν κατάντημα τῶν περιστάσεων καὶ τῆς πολιτείας.

Καὶ αἱ μὲν περιστάσεις τοῦ ἀφήρεσαν κάθε πενιχρὸν ἔσοδον ἐκ τῆς ἐνορίας του, ἡ δὲ πολιτεία τελείως τὸν ἐγκατέλειψεν. Φυτοζωεῖ ὁ παπᾶς καὶ ἀγωνίζεται νὰ κρατήσῃ ὑψηλὰ τὴν Ἰδέα τῆς Πίστεως, σκορπίζοντας παντοῦ, θέλοντας καὶ μή, σεβασμὸ πρὸς τὴν πίστιν, σεβασμὸ πρὸς τὰ Θεῖα, σεβασμὸ στὰ ἄτομα. Χαμένος καὶ ἔρημος. Παρέα μὲ τὸ Δάσκαλο. Μαζὶ στὸ σπίτι, μαζὶ στὴν ἐκκλησία, μαζὶ στὸ ἀναλόγι, μαζὶ στὴ θλίψι, μαζὶ στὸ παράπονο. Καθισμένοι οἱ δυό τους κοντὰ κοντὰ καὶ ἀνασκαλεύοντας τὸ χῶμα, τυλιγμένοι ὁ ἕνας στὸ εὐλογημένο, ἀλλὰ χιλιομπαλωμένο ράσο του καὶ ὁ ἄλλος στὸ χιλιοτριμένο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Νῶε πανοφώρι του, λένε καὶ κλαῖνε τὰ χάλια τους. Θρηνοῦν γιὰ τὸ σημερινό τους κατάντημα. Σιωποῦν καὶ ξαναρχίζουν τὰ ἴδια. Πᾶει ἡ ἐκκλησία σου παπᾶ! Πᾶει τὸ σχολεῖο σου δάσκαλε! Παρηγορεῖ ἔπειτα ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Πολὺ σωστὰ καὶ πολὺ δίκαια.

Ἀλλὰ ἐρωτοῦμε τώρα μὲ τὴ σειρά μας. Θὰ κρατήσῃ πολὺ ἡ κατάσταση αὐτή; Νομίζετε θὰ κρατηθῇ πολιτεία χωρὶς πίστη, χωρὶς σχολειό, χωρὶς παπᾶ καὶ Δάσκαλο; Γιὰ μᾶς τοὐλάχιστον ὄχι. Δὲν γνωρίζουμε γιὰ τοὺς ἄλλους. Καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνουμε. Σῶμα δυναμωμένο, κεφάλι μυαλωμένο ἠμπορεῖ νὰ κρατηθῇ ὀρθὸ ὅταν τὰ πόδια του ἔπαθαν παράλυση; Μπορεῖ νὰ ζήσῃ δένδρο χωρὶς ρίζες; Μπορεῖ νὰ ζήσῃ τὸ ἔθνος χωρὶς χωριά, χωρὶς παπᾶ καὶ δάσκαλο; Ὅποιος πιστεύει εἰς αὐτὰ ἂς μᾶς ἀπαντήσῃ σήμερα!! γιατὶ αὔριο θἄναι πολὺ ἀργά!

Βασίλειος Μπενέκος
Διδάσκαλος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Εὐανθίαν Κωνσταντίνου, Νηπιαγωγόν, Καστορίαν. Ἐὰν παραιτηθῆτε τῆς ὑπηρεσίας τὸν Σεπτέμβριον 1960 μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 31 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Εἰσηγητοῦ μὲ ἐπίδομα ἑξαντλήσεως Ἱεραρχίας (καὶ ἀπὸ 1)10)59 προσαύξησιν τριῶν τριετιῶν) δικαιοῦσθε σύνταξιν 1548 δρ., βοήθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 252 δρ., μέρισμα 261 δρ. καὶ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 58.000 δρ. περίπου.

Εὐγενίαν Μαντζουμάκη, Νηπιαγωγὸν Γορβενητίου — Ζαγορίου. Ἐὰν παραιτηθῆτε τῆς ὑπηρεσίας τὸν Νοέμβριον 1960 μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπερεσίαν 34 1)2 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τμημ. Β' τάξεως δικαιοῦσθε σύνταξιν 2068 δρ., βοήθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 354 δρ., μέρισμα 294 δρ. καὶ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 63000 δρ. περίπου. Ἐὰν παραιτηθῆτε τὸν Μάϊον 1961 δικαιοῦσθε τοῦ αὐτοῦ ποσοῦ συντάξεως καὶ μιᾶς μικρᾶς αὐξήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν ποσῶν.

Θ. Σ. Διδάσκαλον. Κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἐδάφ. 2 τοῦ ἀπὸ 25)9)1958 Β. Δ. περὶ συστάσεως καὶ συνθέσεως ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων κλπ. ἡ τῇ αἰτήσει μετάθεσις ἐπιτρέπεται μόνον μετὰ συμπλήρωσιν τριετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας. Κατὰ τὰς πληροφορίας μας μελετᾶται τροποποίησις τοῦ ὡς ἄνω Β. Δ. ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται μετάθεσις τῇ αἰτήσει καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τριετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας.

Μαρκέλλαν Νικολαΐδου Διδ)ουσαν Χίον. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῆς συντάξεως κλπ. πρέπει νὰ γνωρίζωμεν τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν σας. Πρὸς τοῦτο δέον ὅπως ἀποστείλητε ἀντίγραφον ἀπαραιτήτως δακτυλογραφημένον τῆς ἐκδοθείσης πράξεως τοῦ Συνεδρίου καὶ ἀντίγραφα ἐφ' ἁπλοῦ τῶν ὑπηρεσιακῶν σας ἐγγράφων ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ μέχρι σήμερον ὅτε καὶ νὰ ἐπαναλάβητε τὸ ἐρώτημά σας.

Γ. Παπαδόπουλον Διδ)λον Μουσ. Σχολείων Ἀρχοντικοῦ. Ἀποστείλατε ἀντίγραφα ἐφ' ἁπλοῦ τῶν ἐγγράφων τοῦ διορισμοῦ σας ὡς κοινοτικοῦ Διδασκάλου καὶ ἐκτάκτου καὶ ἐγγράφων ἀπολύσεως ἢ πιστοποιητικῶν περὶ τῶν ὑπηρεσιῶν σας τούτων ὅτε καὶ ἐπαναλάβατε τὸ ἐρώτημα.

Καλλιόπην Πανάγη Διδ)ουσαν Ἰεράπετραν. Ἐὰν παραιτηθῆτε τῆς ὑπηρεσίας μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 16 ἐτῶν καὶ βαθμὸν Τμημ. Β' τάξεως δικαιοῦσθε σύνταξιν 624 δρ., βοήθημα Ταμείου Ἀρωγῆς 71 δρ., μέρισμα 168 δρ. καὶ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα 25.000 δρ. περίπου (σημ. θεμελιοῦται δικαίωμα συντάξεως μὲ πραγματικὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν 16 ἐτῶν μόνον ἐπὶ παραιτήσεως ἐγγάμου θήλεος ὑπαλλήλου ἢ ἐν χηρείᾳ μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ ἐν διαζεύξει μετ' ἀνηλίκων τέκνων. Τὸ μέρισμα τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. ὑπελογίσθη βάσει 20 ἐτῶν καταβαλομένης εἰσφορᾶς διὰ τὸν πέραν τῶν 16 ἐτῶν χρόνον).

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΓΟΝΕΩΝ

Τὴν 13ην Μαρτίου ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου ἐκ γονέων καὶ κηδεμόνων ἐδόθη ὁμιλία ὑπὸ τοῦ Δ)ντοῦ τοῦ 34ου Δημ. Σχολείου κ. Πολυδ. Καλαϊτζῆ, μὲ θέμα «Ἡ συμβολὴ τῆς Οἰκογενείας εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς», ἣν παρηκολούθησεν ὁ Ἐπιθ)της Β' Ἐκπ. Περιφερείας κ. Γ. Σακελλάρης, ὅστις καὶ ὡμίλησεν πρὸς τοὺς γονεῖς, συστήσας ὅπως δείχνουν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ παιδί.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν χρονογράφημα τοῦ ἐξαιρέτου δημοσιογράφου τῆς καθημερινῆς ἐφημερίδος τῶν 'Αθηνῶν «Βῆμα» δημοσιευθὲν εἰς τὸ φύλλον τῆς 5ης 'Απριλίου.

'Ο κ. Παλαιολόγου ἀσχοληθεὶς πλειστάκις μὲ ζητήματα τῆς Παιδείας καὶ ἰδιαιτέρως τῶν Διδασκάλων ἀποδεικνύεται ἕνας πραγματικὸς φίλος τῆς Παιδείας καὶ ὑπεράξιος τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του.

Οἱ κ.κ. Εἰσαγγελεῖς, οἵτινες ἤσκησαν ποινικὴν δίωξιν κατὰ τῶν 'Εκπαιδευτικῶν, ἐπειδὴ ἐξεδήλωσαν οὗτοι τὴν δυσφορίαν των ὄχι τόσον διὰ τὸ ἀτομικόν των συμφέρον, ἀλλὰ κυρίως, πρὸς τὸ συμφέρον αὐτοῦ τούτου τοῦ "Εθνους ὤφειλον νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι οἱ Νόμοι τῆς πολιτείας ἔπρεπε νὰ σιωπήσουν ὅπως σιωποῦν εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ποὺ αἱ περιστάσεις τὸ ἐπιβάλλουν.

"Ας πληροφορηθοῦν λοιπὸν οὗτοι—ὅσοι ἐσίγησαν τοὺς νόμους—ὅτι οἱ 'Εκπαιδευτικοὶ οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν λειτούργημα, οὐχὶ κατώτερον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀσκοῦν οἱ κ.κ. Εἰσαγγελεῖς δὲν πρόκειται νὰ ὀρρωδήσουν πρὸ οὐδενός, οὐδὲ νὰ παραιτηθοῦν τῶν δικαίων αἰτημάτων των, ἔστω καὶ ἂν πρόκειται νὰ ἐφαρμοσθοῦν οἱ νόμοι τῆς πολιτείας μὲ αὐστηρότητα καὶ μέχρι καὶ τῆς τελευταίας παραγράφου. Διότι πιστεύουν ὅτι μία χώρα δὲν κινδυνεύει μόνον ὅταν δὲν λειτουργοῦν κανονικῶς οἱ νόμοι καὶ δὲν ἀπονέμεται δικαιοσύνη τὴν ὁποίαν καὶ ζητοῦν οἱ ἐκπαιδευτικοί, ἀλλὰ ὅταν οἱ ἀποτελοῦντες αὐτὴν πολῖται εἶναι ἀνίκανοι νὰ τὴν στηρίξουν. Οἱ ἱκανοὶ δέ χρηστοὶ καὶ καλοὶ πολῖται εἶναι δημιούργημα τῶν 'Εκπαιδευτικῶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου.

«Κλητήριον θέσπισμα» στοὺς δασκάλους τῆς περιφερείας Φιλιατῶν. «Κατηγοροῦνται ὡς ὑπαίτιοι τοῦ ὅτι Δημόσιοι ὄντες ὑπάλληλοι... ἐγκατέλειψαν τὸ ἔργον των καὶ... ἐκήρυξαν ἀπεργίαν τὴν 21ην 'Ιανουαρίου 1960... Τὴν ἀπεργίαν δὲ ταύτην ἐκήρυξαν ἐπὶ σκοπῷ (ἄκουσον! ἄκουσον!) τῆς ἀποδοχῆς παρὰ τῆς κυβερνήσεως τῶν αἰτημάτων των περὶ ἴσης μεταχειρίσεως των ἐντὸς τῆς δημοσιοϋπαλληλικῆς ἱεραρχίας».

Οἱ ἀναδεῖς. "Ισα κι' ὅμοια ὁ δάσκαλος μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους! "Εχει δὲ τόσο φουντώσει ἡ αὐθάδεια, ὥστε ν' ἀντικατηγοροῦν, οἱ κατηγορούμενοι. 'Αντίκλησιν στὴν Κλήση:

Καλοῦμε τὴν "Ελληνική Πολιτεία νὰ δικασθῇ διότι ἐπιτρέπει νὰ κρατῇ τὸ δάσκαλο, φορέα τῆς Παιδείας, πιὸ χαμηλὰ κι' ἀπὸ τὸν τελευταῖο δημόσιο ὑπάλληλο. Αὐτὸ δὲ ὄχι μιὰ μόνο μέρα, τὴν 21η 'Ιανουαρίου, ποὺ ἐκήρυξε τὴν ἀπεργία του, ἀλλὰ ὅλες τὶς μέρες τοῦ ἔτους, ἀπὸ τότε ποὺ ὑπάρχει Πολιτεία "Ελληνική καὶ "Ελληνες δάσκαλοι.

Τὴν κατηγορουμένη αὐτὴ πολιτεία καλοῦμε ν' ἀπαντήσῃ στὰ σημεῖα τοῦ κατηγορητηρίου: Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἀκριβὲς ὅτι δὲν ὑπάρχει λειτούργημα ὑψηλότερο ἀπὸ τὸ δασκαλικό; ὅτι στὴν Παιδεία στηρίζεται τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον; "Οτι στὸ δάσκαλο ἐμπιστεύεται τὴν ψυχὴ καὶ τὴν σκέψη τῶν γενεῶν ποὺ διαδέχονται ἡ μιὰ τὴν ἄλλη; "Οτι ὁ δάσκαλος ἐξοπλίζει τοὺς νέους ἀνθρώπους γιὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς; "Οτι μιὰ χώρα ποὺ δὲν ρίχνει τὸ βάρος τοῦ ἐνδιαφέροντός της στὴν Παιδεία εἶναι χώρα χαμένη; "Οτι ὁ "Ελληνας δάσκαλος δὲν βρίσκεται μόνο πιὸ κάτω ἀπὸ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἀλλὰ κάτω ἀπὸ ὅλους τοὺς δασκάλους ὅλων τῶν ἀνεπτυγμένων κρατῶν εἴτε στὴ Δύση, εἴτε στὴν 'Ανατολὴ ἀνήκουν; "Οτι ἐνῶ περιμένετε τὰ πάντα ἀπὸ τὸν δάσκαλο δὲν τοῦ δίνετε παρὰ τὰ ἐλάχιστα ποὺ τοῦ χρειάζονται γιὰ νὰ σταθῇ στὰ πόδια. Τὸν θέλετε εὐπρεπῆ στὴν ἐμφάνιση, μὲ τὰ συγκρατημένα νεῦρα τοῦ χορτάτου, μὲ καλὴ κατάρτιση, μὲ εἰδικὲς σπουδὲς σὲ διδασκαλεῖα, καὶ μὲ τέτοια ἀντοχὴ ὥστε, ἕνας αὐτός, νὰ κυβερνᾷ τὸ ἀνήσυχο πλῆθος τῶν ἕξη τάξεων τοῦ «μονοταξίου», νὰ μεταδίδῃ ἀγωγὴ καὶ γνώση στὸν κόσμο του, νὰ εἶναι ὁ ἐκπολιτιστὴς τοῦ χωριοῦ, νὰ διατηρῇ ψηλὰ τὸν ἐθνικὸ παλμὸ μικρῶν καὶ μεγάλων, νὰ ἐκτελῇ ἕνα σωρὸ ἐξωσχολικὲς ὑπηρεσίες, νὰ εἶναι γραμματέας τῆς κοινότητος, σύμβουλος τῶν χωρικῶν, σύνδεσμος στὶς σχέσεις χωριοῦ καὶ κέντρου.

Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ζητήσαμε νὰ πάρουμε θέση διακεκριμμένη. "Ισὴ μεταχείριση μὲ τοὺς ἄλλους ζητήσαμε μὲ τὴν ἀπεργία μας. Αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι κατάσταση καὶ ὄχι αἴτημα. 'Ιδοὺ ὅμως ὅτι τὸ αἴτημα δὲν ἱκανοποιεῖται, οὔτε μὲ τὴν ἀπεργία μας. 'Ακόμη χειρότερο: μᾶς καλοῦν σὲ δίκη, ἐπειδὴ ζητήσαμε νὰ τοποθετηθοῦμε στὸ ἴδιο ὕψος μὲ τοὺς ἄλλους ὑπαλλήλους.

Σὲ δίκη ἀντικαλοῦμε κι' ἐμεῖς τοὺς κατήγοροὺς μας. Τοὺς καλοῦμε μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπαγγελματία, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἰδιότητα τοῦ πολίτη ποὺ πονᾷ τὸν τόπο του. Σὲ δίκη καλοῦμε μιὰ πολιτεία ποὺ ἐνῶ ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ Καποδίστρια, ἰσχυρίζεται ὅτι στὴν Παιδεία στηρίζει τὴν πᾶσαν ἐλπίδα της, στὴν Παιδεία καὶ στοὺς λειτουργούς της δίνει τὴ χειρότερη θέση. Τὴν πολιτεία παραπέμπουμε σὲ δικαστήριο ἀνώτερο ἀπ' αὐτὸ στὸ ὁποῖο μᾶς παραπέμπετε μὲ τὸ κλητήριον θέσπισμά σας, κύριε εἰσαγγελέα, καὶ τὸ Σάββατο 2 'Απριλίου 1960, ποὺ ὁρίσατε γιὰ τὴ δική μας δίκη, τὸ λαϊκὸ δικαστήριο, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀχτὼ ἑκατομμύρια ψυχές, θὰ κρίνῃ τοὺς κριτάς μας κατὰ τὶς πράξεις τους.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς 'Ενιαίας Συγκεντρωτικῆς Διδασκαλίας εἰς τὴν Ε' τάξιν», Γεωργίου Διον. Παπαγιαννοπούλου Διδ)λου (Θεωρία — Πράξεις — Συμπεράσματα). Σελ. 80, 'Αθῆναι 1960.

ΔΙΑΤΙ ΤΟ ΜΤΠΥ ΔΙΔΕΙ ΧΑΜΗΛΟΝ ΜΕΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΙ ΕΝΔΕΙΚΝΥΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ

'Υπὸ τοῦ κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΓΡΗΓ. ΔΟΥΓΑΛΗ
Δ)ντοῦ 2ου Δημ. Σχ. Νιγρίτης, πτυχ. Νομικῆς

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

'Ανεξαρτήτως ὅμως τὸ τί ἔπρεπε καὶ τί πρέπει νὰ πράξουν οἱ ὀργανώσεις μελλοντικῶς, τὰ αἴτια τοῦ μικροῦ ὄψους τῶν ὀπὸ τοῦ Μ.Τ. παρεχομένων μερισμάτων σήμερον εἶναι:

1) Δυσανάλογος αὔξησις τῶν βοηθηματοδόχων, ἐναντι ἐλαχίστης αὐξήσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μετόχων του. Οὕτω ἐνῷ τὸ 1939—40 (τὰ ἴδια ταῦτα λαμβάνονται ὡς βάσις εἰς ὅλας τὰς στατιστικὰς καὶ μελέτας) οἱ μερισματοῦχοι τοῦ Μ.Τ. ἀνήρχοντο εἰς 13.500 περίπου, τὸ 1958—59 οἱ μερισματοῦχοι ὑπερέβησαν τὰς 35.000 περίπου, δηλαδὴ αὔξησις τῶν βοηθηματοδόχων κατὰ 260 ο)ο. Τοῦτο σημαίνει ταραστικὴν αὔξησιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ταμείου, ἐναντι ἐλαχίστης αὐξήσεως τῶν προσόδων αὐτοῦ συνεπείᾳ τῆς ἐλαχίστης αὐξήσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μετόχων ἐξ ὧν γίνονται κρατήσεις.

2) Μείωσις τῶν προσόδων τοῦ Ταμείου ἐκ κρατήσεων τῶν μετόχων ἐν συγκρίσει μὲ τὸ ἔτος 1939—40 λόγῳ τῆς μειώσεως τῶν ὀνομαστικῶν μισθῶν ἐν σχέσει μὲ τοὺς μισθοὺς τῶν μετόχων κατὰ τὸ ἔτος 1939—40. Οὕτω ἐνῷ τὸ 1939—40 ὁ μισθὸς ἐπὶ παραδείγματι τοῦ Εἰσηγητοῦ ἦτο 3.600 καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τούτου ἐγίνετο ἡ κράτησις, σήμερον ὁ μισθὸς τοῦ Εἰσηγητοῦ εἶναι 1790 δραχ. καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ γενομένη κράτησις εἶναι ἀσφαλῶς τὸ ἥμισυ τῆς τοῦ 1939—40. Τοῦτο σημαίνει μείωσιν κατὰ τὸ ἥμισυ τῶν προσόδων τοῦ Ταμείου ἐκ κρατήσεων τῶν μετόχων.

3) 'Ελάττωσις τῶν κεφαλαίων τοῦ Ταμείου κατὰ 80 ο)ο. Οὕτω ἐνῷ τὸ Ταμεῖον κατὰ τὰ ἔτη 1939—40 εἶχεν 900 ἑκατομμύρια κεφάλαια, σήμερον ἔχει μόνον 200 ἑκατομμύρια, ἤτοι ἐλάττωσις κατὰ 80 ο)ο. Τὰ 900 ἑκατομμύρια ἀπωλέσθησαν λόγῳ τῆς ἐκμηδενίσεως τῆς ἀξίας τῆς Δραχμῆς συνεπείᾳ τοῦ Νόμου 18)44 καὶ ἀπωλέσθησαν ἀσφαλῶς οὐχὶ ὑπαιτιότητι τοῦ Ταμείου — ὅπως τονίζει τὸ ἴδιο Ταμεῖο εἰς σχετικήν του ἀπάντησιν εἰς ἐρώτημα τοῦ συναδέλφου κ. Τσακνάκη εἰς τὸ Δελτίον 'Ενώσεως 'Επιθεωρητῶν — ἀλλὰ συνεπείᾳ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀκολουθουμένης τότε πολιτικῆς, τῆς ἐπενδύσεως δηλαδὴ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων οὐχὶ εἰς ἀκίνητα, ἀλλὰ εἰς Κρατικὰ χρεόγραφα, ἢ εἰς δάνεια πρὸς τοὺς μετόχους, τὰ ὁποῖα ἀπωλέσθησαν λόγῳ τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀναφέραμεν ἐκμηδενίσεως τῆς δραχμῆς καὶ δὲν ἐπανῆλθον πλέον εἰς τὸ Ταμεῖον. Τοῦτο σημαίνει ταραστίαν ἐλάττωσιν τῶν προσόδων τοῦ Ταμείου ἐκ τῆς εἰς κεφάλαια περιουσίας του. 'Εὰν δὲ εἰς τὴν μείωσιν τῶν προσόδων ἐκ τῆς εἰς κεφάλαια περιουσίας του προσθέσωμεν καὶ τὴν μείωσιν τῶν προσόδων του ἐκ τῆς ἀκινήτου περιουσίας του (μέγαρα, ἄλλα ἀκίνητα) λόγῳ τῆς ἐνοικιοστασιακῆς καταστάσεως, ἐννοοῦμεν ἀμέσως τὸ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἐπενεχθὲν πλῆγμα ἐναντίον τοῦ Ταμείου, ἀρκεῖ ἐπὶ πλέον νὰ ἀναφερθῇ, ὅτι προπολεμικῶς τὸ 1)3 τοῦ συνόλου τῶν ἐσόδων τοῦ Ταμείου ἀπετέλει τὸ ἔσοδον ἐκ τῆς περιουσίας του, ἀκινήτου καὶ κεφαλαίων.

'Εκεῖνο ὅμως ποὺ ἐπέφερε τὸ διαρκὲς θανατηφόρον πλῆγμα ἐναντίον τοῦ Ταμείου, καὶ τὸ ὁποῖον ἴσως κανεὶς δὲν ἐπρόσεξε καὶ διὰ τὸ ὁποῖον ὅλοι μας εὐθυνόμεθα διὰ τὴν κλασσικήν μας ἀδιαφορίαν, εἶναι ἡ διὰ διαφόρων νομοθετικῶν μέτρων καὶ ἄλλων Κυβερνητικῶν ἀποφάσεων περικοπὴ πλείστων καὶ σπουδαίων πόρων τοῦ Ταμείου, οἱ ὁποῖοι εἶχον καθιερωθῇ ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον. Αἱ περικοπαὶ δὲ αὗται εἶναι λίαν σημαντικαὶ καὶ ἀνέρχονται κατ' ἔτος σὲ πολλὲς δεκάδες ἑκατομμύρια καὶ εἶναι ἱκαναὶ νὰ ἐξυγιάνουν καὶ νὰ πλουτίσουν οἰκονομικῶς τὸ Ταμεῖον ὅπως καὶ προπολεμικῶς. 'Αναφέρομεν τὰς σημαντικωτέρας ἐξ αὐτῶν. Οὕτω:

1) Δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 2957)54 ἀπηλλάγησαν τῆς κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. αἱ Δημόσιαι ἐπενδύσεις. "Αν δὲ σκεφθῶμεν τί ὀργασμὸς ἐκβιομηχανίσεως γίνεται καὶ τί ταράστια ποσὰ διαθέτει τὰ τελευταῖα ἰδίως ἔτη τὸ κράτος εἰς τὰς δημοσίας ἐπενδύσεις ἀμέσως ἐννοοῦμεν πόσα ἑκατομμύρια χάνει τὸ Ταμεῖον ἐκ τῶν Κρατήσεων αὐτῶν.

2) Δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 3620)56 ἀπηλλάγησαν τὰ Νομαρχιακὰ ταμεῖα τῆς εἰσφορᾶς 3 ο)ο ὑπὲρ τοῦ Μ. Τ. Π. Υ. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Νομαρχιακῶν Ταμείων ἐὰν δὲν κατηργεῖτο ἡ κράτησις ὑπὲρ Μ. Τ. μεγάλα ποσὰ θὰ εἰσέρρεον εἰς τὸ Ταμεῖον.

3) Δυνάμει τοῦ Α. Ν. 1559)50 ἀπηλλάγη τῆς κρατήσεως ὑπὲρ Μ. Τ. ὁ 'Οργανισμὸς Λιμένος Πειραιῶς (Ο.Λ.Π.). Κρατήσεις ἀνερχόμεναι εἰς ἀρκετὰ καὶ ἑβδομήκοντα ἑκατομμύρια.

4) Δυνάμει τοῦ Ν. Δ. 3631)56 τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίσεως Μυλαργατῶν καὶ 'Αρτεργατῶν. 'Ακολουθεῖ δὲ ὁλόκληρος σειρὰ ὀργανισμῶν καὶ Ταμείων, τὰ ὁποῖα ἀπηλλάγησαν τῆς κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ., ὅπως ὁ 'Οργανισμὸς Βάμβακος, ὁ 'Εθνικὸς 'Οργανισμὸς Καπνοῦ, ἡ Ε. Ο. Μ. Α., ὁ 'Οργανισμὸς ἐργατικῆς κατοικίας, αἱ ἀπαδοχαὶ 'Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἄλλα. 'Εξ ὅλων τούτων τὸ Μ.Τ. ἐστερήθη ἀσόβων δεκάδων ἑκατομμυρίων, τὰ ὁποῖα θὰ εἰσήρχοντο εἰς τὸ Ταμεῖον ὡς καὶ κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον. 'Αναφέρθησαν δὲ ὅλα τ' ἀνωτέρω διὰ νὰ καταδειχθῇ εἰς τοὺς μετόχους ποίων πόρων καὶ πόσων προσόδων ἐστερήθη τοῦτο, ποίας ὑποχρεώσεις ἔχει σήμερον τὸ Μ.Τ.Π.Π. καὶ διὰ νὰ σκεφθῇ ἕκαστος ποίας καὶ πόσας δυσκολίας ἀντιμετωπίζει τὸ Ταμεῖον μας.

Τί ἐπιβάλλεται λοιπὸν νὰ γίνῃ; Εἶναι δυνατὸν νὰ ὀρθοποδήσῃ οἰκονομικῶς τὸ Ταμεῖον καὶ πῶς; Μποροῦμε ἡμεῖς οἱ μέτοχοι νὰ βοηθήσωμε εἰς τοῦτο; Αὐτὰ εἶναι τὰ ἐρωτήματα, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἀμέσως ἐκ τῶν ἀνωτέρω. Νομίζω ὅτι εἰς ὅλα τὰ ἐρωτήματα μποροῦμε νὰ ἀπαντήσωμε, ὅτι ὅλα δύνανται νὰ διορθωθοῦν κι' ὅτι ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς μετόχους, τὰς ὀργανώσεις μας, τὸν συνδικαλιστικό μας τόπο καὶ τὴν πίστιν καὶ ἐμμονήν μας, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπιδείξωμεν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων αὐτῶν.

Φρονοῦμεν λοιπὸν ὅτι τὸ Ταμεῖον δύναται νὰ ὀρθοποδήσῃ οἰκονομικῶς καὶ νὰ ἐπανέρῃ τὴν παλαιάν του οἰκονομικὴν ἄνθησιν καὶ φήμην ἂν:

α) Αἱ Συνδικαλιστικαὶ ὀργανώσεις ὅλων τῶν κλάδων ἀγωνισθοῦν νὰ καταργηθοῦν τὰ σχετικὰ ἄρθρα τῶν Νόμων, οἱ ὁποῖοι ἐπέβαλον τὴν

περικοπὴν τῆς κρατήσεως ὑπὲρ τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. ἐπὶ τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν καὶ ταμείων, ὥστε νὰ μὴν στερηθῇ τὸ Ταμεῖον τῶν πλουσιωτάτων τοιούτων ἐσόδων. Ἐὰν ἐπιτευχθῇ τοῦτο ὁπολογίζεται ὅτι ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν πενῆντα ἴσως καὶ περισσότερα ἑκατομμύρια θὰ εἰσέρχονται κατ' ἔτος εἰς τὸ Ταμεῖον. Αἱ ὀργανώσεις νὰ τὸ υἱοθετήσουν τοῦτο ὡς ἐπεῖγον καὶ ἐπιτακτικὸν αἴτημα, φθάνουσαι μάλιστα καὶ μέχρις ἀπεργιακοῦ ἀγῶνος ἐν ἀνάγκῃ, κι' ὄχι νὰ περιορισθοῦν εἰς τὸ νὰ συμπεριληφθοῦν δύο μέλη τῆς Α.Δ.Ε.Δ.Υ. εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου ὡς ἔγινε πρὸ δύο ἐτῶν καὶ οἱ πάντες ἡσύχασαν καὶ ἐπαναπαύθησαν, ὡς νὰ ἐπελύθησαν, ὅλα τὰ προβλήματα τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν δύο συμβούλων.

β) Νὰ αὐξηθῇ ἐν ἀνάγκῃ κατὰ 1 ο)ο ἐπὶ πλέον ἡ κράτησις ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μετόχων, ὥστε νὰ αὐξηθοῦν τὰ ἔσοδα τοῦ Ταμείου. Παρ' ὅλον ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο θὰ ἐξεγείρῃ τοὺς ὑπαλλήλους ἐν τούτοις τοῦτο ἐπιβάλλεται νὰ γίνῃ διότι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αὐξάνονται οἱ πόροι του.

γ) Αὔξησιν τῶν κρατήσεων εἰς τὸ διπλάσιον ἢ καὶ τριπλάσιον ἐπὶ τῶν πάσης φύσεως προσθέτων ἀμοιβῶν (δδοιπορικά, ἔξοδα κινήσεως, κλπ.), ὅλων τῶν ὑπαλλήλων ἀσχέτως ἂν οὗτοι εἶναι μέτοχοι ἢ οὐ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου.

δ) Ἀποδέσμευσιν ὅλων τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων τοῦ Ταμείου καὶ ἐπένδυσις τούτων εἰς ἀκίνητα, εἰς τρόπον ὥστε τὰ ἔσοδα ἐκ τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων νὰ αὐξηθοῦν εἰς 12 ο)ο—15 ο)ο, ὅσον ἀποδίδουν σήμερον τὰ ἀκίνητα κι' ὄχι 2,5 ο)ο — 3 ο)ο ὅσον ἀποδίδουν αἱ καταθέσεις Ν.Π.Δ.Δ. αἱ κατατιθέμεναι παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἑλλάδος δυνάμει εἰδικοῦ Νόμου.

ε) Ἀποδέσμευσιν τῶν διαθεσίμων κεφαλαίων ὅλων τῶν Ταμείων ἀρωγῆς καὶ ὑγείας ὅλων τῶν κλάδων (ἐκπαιδευτικῶν, Ταμειακῶν, Τελωνειακῶν, Δικαστικῶν). Ἐξ ὧν μέρος τούτων νὰ διατεθῇ διὰ τὴν ἐπένδυσιν εἰς ἀκίνητα καὶ τὸ ὑπόλοιπον νὰ κατατεθῇ εἰς τὸ Μ.Τ.Π.Υ. πρὸς 6 ο)ο. Τὸ Μ.Τ.Π.Υ. ἐκ τῶν κεφαλαίων τούτων νὰ δίδῃ στεγαστικὰ δάνεια εἰς τοὺς Μετόχους δηλαδὴ τοὺς Ὑπαλλήλους πρὸς 9 ο)ο καὶ εἰς ἕκαστον κλάδον ἀνάλογον ποσὸν πρὸς τὸ ποσὸν τὸ κατατεθὲν ὑπὸ τοῦ Ταμείου ἀρωγῆς τοῦ Κλάδου. Ἐκ τοῦ μέτρου τούτου προκύπτουν δύο πλεονεκτήματα: 1) Τὸ Ταμεῖον ἀρωγῆς θὰ κερδίζῃ ἐκ τῆς τοποθετήσεως τῶν κεφαλαίων του εἰς τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον 3 ο)ο ἐπὶ πλέον, δηλαδὴ θὰ λαμβάνῃ διπλάσιον τόκον ἀπὸ ὅσον ἐλάμβανε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ἄρα θὰ διπλασιάσῃ τὰ ἔσοδά του ἐκ τῆς εἰς κεφάλαια περιουσίας του 2) Τὸ Μ.Τ.Π.Υ. θὰ αὐξήσῃ καὶ τοῦτο τὰ ἔσοδά του διότι θὰ εἰσπράττῃ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ τόκου 6 ο)ο ποὺ θὰ καταβάλῃ εἰς τὰ Ταμεῖα ἀρωγῆς καὶ τοῦ τέλους τὸν ὁποῖον θὰ εἰσπράττῃ ἀπὸ τὰ στατιστικὰ δάνεια ποὺ θὰ χορηγῇ πρὸς τοὺς Ὑπαλλήλους 9 ο)ο.

Αὐταὶ εἶναι αἱ ἰδικαί μας ἀπόψεις Ἡ Ὁμοσπονδία μας καὶ αἱ ἄλλαι ὀργανώσεις ἐν συνεργασίᾳ, ἂς προσπαθήσουν νὰ βοηθήσουν τὸ Ταμεῖον, νὰ ἀναπαύσῃ τὴν δύναμίν του, ἄλλως θὰ δεχθῇ τοῦτο καὶ ἄλλα πλήγματα. Ὅταν δὲ ἐξέλθωμεν καὶ ἡμεῖς τῆς ὑπηρεσίας καὶ θὰ εἰσπράττωμεν τὸ μέρισμα τῶν 400 δραχμῶν μόνον, τότε θὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ Ταμεῖον δὲν δύναται νὰ δώσῃ περισσότερα ἀφοῦ τὰ μόνα ἔσοδά του πλὴν τῶν κρατήσεων τῶν μετόχων εἶναι αἱ κρατήσεις 3 ο)ο ἐπὶ τῶν ἐξόδων τῶν Σχολικῶν ἐφορειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀγοράζουν κατ' ἔτος τρεῖς σκοῦπες καὶ πέντε κυτία κιμωλίας.

ΔΙΕΘΝΗ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΟΥ 1959

ΤΑ ΕΠΙ ΜΕΡΟΥΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ (WCOTP)

Ἔκθεσις τοῦ κ. Θ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗ δ. φ.
Δ)ντοῦ Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Ρόδου

(συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ ***τρίτον*** θέμα, «ἡ πρακτικὴ ἄσκησις τῶν μελλόντων ἐκπαιδευτικῶν» ἀνεπτύχθη ἀπὸ τὸν παλαίμαχον κοσμήτορα τῆς Ἀνωτάτης Παιδαγωγικῆς Σχολῆς εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Iowa, Dr Peterson.

Ἀπὸ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Dr Peterson καὶ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν ἀναφέρομεν τὰ ἑξῆς :

1) "Ὅτι εἷς ἀπὸ τοὺς κυριωτέρους σκοποὺς τῆς ἑνώσεως τῶν Ἀνωτάτων Παιδαγωγικῶν Σχολῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς «A. A. C. T. E.», εἶναι καὶ ἡ ποιοτικὴ βελτίωσις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ καὶ ὅτι ἡ ἕνωσις αὕτη ἐξέδωκε καὶ συγγράμματα σχετικά.

2) "Ὅτι, ὅπως ἀπὸ τὴν ὀρθὴν χρῆσιν μιᾶς ὑποδειγματικῆς λειτουργούσης βιβλιοθήκης οἱ σπουδασταὶ ἀποκομίζουν πολλὰ ὀφέλη διὰ τὴν παραιτέρω μόρφωσίν των, οὕτω συμβαίνει καὶ ἀπὸ τὴν κατάλληλον καὶ ἐπαρκῆ «πρακτικὴν κατάρτισίν των» καὶ ἐξωσχολικὴν δρᾶσίν των.

3) "Ὅτι «πρακτικὴ κατάρτισις» δὲν σημαίνει ἁπλῶς τὴν ἀπαραίτητον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν διαφόρων μαθημάτων προπόνησιν τῶν μελλόντων ἐκπαιδευτικῶν. Σημαίνει καὶ τὴν παρακολούθησιν τῆς ὅλης ἐργασίας ἑνὸς ἐκπαιδευτηρίου. Σημαίνει τὰς ἐπαφὰς τῶν ὑποψηφίων μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν πρωτόπων καὶ τῶν ἄλλων σχολείων, διὰ νὰ γνωρίσουν τὸ παιδί, τὴν νεολαίαν, τὸν ἀναπτυσσόμενον ἄνθρωπον, γενικῶς. Σημαίνει ἐπίσης τὰς ἐπαφὰς των μετὰ τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τῶν μαθητῶν, μετὰ τῆς πέριξ κοινωνικῆς ζωῆς κλπ., ὥστε συντονιζομένων τῶν προσπαθειῶν ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν ν' ἀποδώσῃ πλουσίους καρποὺς ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἔργον τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας.

4) "Ὅτι ἡ« πρακτικὴ αὕτη κατάρτισις» μας εἶναι τὸ καλλίτερο μέσον διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν εἰς τὴν πρᾶξιν τὰς θεωρητικάς μας γνώσεις καὶ ν' ἀντιληφθῶμεν κατὰ πόσον εἴμεθα ἀρκούντως προπαρασκευασμένοι διὰ νὰ ἀναλάβωμεν τὸ βαρὺ ὑπεύθυνον ἔργον τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῆς νεολαίας. Οὕτως ἡ πρακτικὴ ἄσκησις μᾶς ὠθεῖ πρὸς τὴν παραιτέρω καὶ βαθυτέραν αὐτομόρφωσίν μας. "Ενεκα τῶν ἀνωτέρω πλεονεκτημάτων ἡ πρακτικὴ κατάρτισις τῶν μελλόντων ἐκπαιδευτικῶν θὰ ὤφειλε νὰ ἀποτελῇ ἀναπόσπαστον μέρος καὶ τῆς «ἀθηνητικῆς», δηλαδὴ, τῆς καθοδηγήσεως τῶν σπουδαζόντων πρὸς ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν προβλημάτων των.

Τὸ ***τέταρτον*** θέμα τοῦ ἐπὶ μέρους τούτου συνεδρίου «περὶ τοῦ ποσοστοῦ τὸ ὁποῖον ὀφείλει ν' ἀντιπροσωπεύῃ ἡ εἰδικὴ παιδαγωγικὴ μόρφωσις τοῦ ὑποψηφίου ἐκπαιδευτικοῦ λειτουργοῦ διὰ τὴν κατάρτισίν του «εἰσηγήθη ὁ ὑποφαινόμενος ἐκπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος.

Κι' ἐδῶ, ὅπως καὶ εἰς τὸ δεύτερον θέμα ἔγινε χρῆσις γραφικῶν παραστάσεων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ ζητήματος.

Κατ' ἀρχὰς ἐδηλώθη ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ἐξετασθῇ τὸ θέμα εὐρύτερον καὶ βαθύτερον παρὰ ν' ἀναφέρῃ τις ἁπλῶς τὸ ἀπαιτούμενον ποσοστὸν (εἰς χρόνον) διὰ τὴν εἰδικὴν παιδαγωγικὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων ἐκπαιδευτικῶν εἰς τὰς διαφόρους βαθμίδας τῆς ἐκπαιδεύσεως.

Καὶ πρῶτον, ἡ κατάρτισις τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ σχετίζεται στενότατα μὲ τὴν ***φιλοσοφικὴν*** ὅπο***θεμελίωσιν*** τοῦ ἔργου τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς Παιδείας, ἐν γένει.

Ἐπίσης, σχετίζεται μὲ τὴν ***ψυχολογίαν***, τὴν ἀκριβῆ δηλαδὴ γνῶσιν τοῦ ἀναπτυσσομένου ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τοῦ ὑποψηφίου ἐκπαιδευτικοῦ, ἰδιαιτέρως κατὰ τὰ μεταφηβικὰ ἔτη, ἤτοι μεταξὺ τοῦ 17ου καὶ 25ου ἔτους περίπου διότι ἡ ἡλικία αὕτη ἀποτελεῖ τὴν κρισιμοτάτην περίοδον τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ διότι ἐκ τῶν λαμβανομένων κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἀποφάσεων ἐξαρτᾶται κατὰ τὸ πλεῖστον ὅλος ὁ μετέπειτα βίος του.

Τέλος δὲν πρέπει νὰ λείπῃ ἀπὸ τὴν κατάρτισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἡ ***κοινωνιολογική του κατάρτισις***, διότι δὲν ὑπάρχει μεγαλυτέρα εἰς ἐδάφην καὶ σημασίαν κοινωνικὴ δύναμις εἰς τὸν κόσμον ἀπὸ τὴν Παιδείαν.

Οὕτω λοιπὸν γραφικῶς παριστανομένη ἡ παιδεία δέον νὰ ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν Φιλοσοφίαν καὶ νὰ στηρίζεται (οὐχὶ βεβαίως παθητικῶς) ἐπὶ τῶν δεδομένων τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς Κοινωνιολογίας.

Εἰς τὴν παιδαγωγικὴν ἐπιστήμην ὀφείλομεν νὰ μυήσωμεν τὸν μέλλοντα ἐκπαιδευτικὸν παῦον τῶν βαθμίδων τῆς ἐκπαιδεύσεως, τῆς Ἀνωτάτης μὴ ἐξαιρουμένης, διότι ἐκτὸς τῶν ἀπαραιτήτων γνώσεων ὁ διδάσκων, ὀφείλει νὰ γνωρίζῃ πῶς νὰ μεταδίδῃ ὀρθῶς καὶ μεθοδικῶς τὰς γνώσεις του εἰς τοὺς ἄλλους.

Χωρὶς τὸ μεταδοτικὸν αὐτὸ χάρισμα δὲν ἐννοεῖται βεβαίως ἡ λέξις «ἐκπαιδευτικός».

Πῶς τώρα, ***κατὰ δεύτερον*** λόγον, θὰ ἐπιτύχωμεν τοῦ σκοποῦ μας, νὰ μυήσωμεν τὸν μέλλοντα ἐκπαιδευτικὸν εἰς τὴν μεγάλην καὶ ὑπεύθυνον ἀποστολήν του; Τί χρειάζεται, δηλαδή, διὰ νὰ καταρτισθῇ ἐπαρκῶς ὁ ὑποψήφιος ἐκπαιδευτικός;

Χρειάζεται τὰ ἑξῆς τέσσαρα πράγματα :

1) ***Γενικὴν μόρφωσιν*** οὐχὶ συνήθη.

2) ***Εἰδίκευσιν*** εἰς ἕνα ὡρισμένον κλάδον, κυρίως εἰς τὴν Μέσην καὶ Ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν.

3) ***Εἰδικὴν παιδαγωγικὴν κατάρτισιν*** (θεωρητικὴν καὶ πρακτικήν).

4) ***Διαρκῆ καλλιέργειαν τοῦ χαρακτῆρος, τοῦ ἤθους καὶ***, καὶ ***τῆς προσωπικότητός του.***

Συνήθως τὰ ἐφόδια αὐτὰ ἀτροφοῦν, ἐὰν ὁ ὑποψήφιος ἐκπαιδευτικὸς παρσμελήσῃ ***τὴν ὑγείαν*** του, τὴν σωματικὴν καὶ τὴν ψυχοπνευματικήν.

Μὲ τὴν κατάρτισιν ταύτην ὁ μέλλον ἐκπαιδευτικὸς θὰ εἶναι εἰς θέσιν ἀδιακλώτερον ν' ἀντιμετωπίσῃ καὶ τὰ κατωτέρω ἀκόμη ***βασικὰ μεταφηβικὰ προβλήματά του:***

1) Τὴν ***σταδιοδρομίαν*** του, τὸ ἐπάγγελμά του.

2) Τὰς ***σχέσεις του μετὰ τῶν συναφῶν του:***

α) Τὰς σχέσεις του τὰς ***κοινωνικάς.***

β) Τὰς πεποιθήσεις του ***τὰς πολιτικάς.***

γ) ***Τὴν στάσιν του ἐπέναντι τοῦ ἄλλου φύλου*** (ζήτημα γάμου καὶ οἰκογενείας).

3) Τὴν ***διεθνοπολίαν καὶ κοσμοθεωρίαν,*** δηλαδή, τὴν φιλοσοφικοθρησκευτικὴν ὑποθεμελίωσιν τῆς ζωῆς του.

Ἡ σύνθεσις, ἡ συνισταμένη ὅλων αὐτῶν τῶν ἐποικοδομητικῶν ἐπιδράσεων ἀποτελεῖ τὸ συγκεκριμένον ***ἰδεῶδες***, τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ὁ ἄνθρωπος εἰς τὴν ζωήν του.

Καὶ τὸ ἰδεῶδες αὐτὸ δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο παρὰ ἡ καλοκαγαθία τῆς Κλασσικῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχαιότητος, τὸ ὁποῖον ἁρμονικῶς συνδεδεμένο μετὰ τῶν Χριστιανικῶν ἀληθειῶν καὶ τῶν ἀνωτέρων ἐπιτευγμάτων τοῦ Δυτικοῦ Πολιτισμοῦ σχηματίζει τὸ σύγχρονον ἰδανικὸν τῆς Παιδείας, δηλαδή, ***«τὴν ἐπιδίωξιν τοῦ ὑπαρχόντων καὶ τῆς ἀνωτερότητος εἰς τὰς σκέψεις, συναισθήματα καὶ πράξεις μας».***

Ἦτο βαθεῖα ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ἐκπροσώπου τῆς χώρας μας, ὅταν κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συζήτησιν ἐλέχθη ὅτι τὸ ποιοτικὸν ἐπίπεδον τοῦ ὅλου συνεδρίου ἐβελτιώθη σημαντικῶς ἐκ τῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ τοῦ τετάρτου θέματος.

Οὕτως ἔληξε καὶ τὸ δεύτερον «ἐπὶ μέρους συνέδριον» τῆς «Παγκοσμίου Συνομοσπονδίας».

(Συνεχίζεται)

Κοινωνικά

Ὁ συνάδελφος Καλυβίων —Ἀττικῆς Γεώργιος Γκίνης ἔδωσεν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς διδος Κούλας Γεωργαντᾶ. Συγχαίρομεν θερμῶς καὶ εὐχόμεθα ταχείαν στέψιν.

Σύλλογος Μεσογείων — Δαυρεωτικῆς

Εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου συναδέλφους Νικόλαον Δοβρον καὶ Βασιλικὴν Μπουρμποπούλου θερμὰ συγχαρητήρια.

Σύλλογος Γορτυνίας

Εἰς τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των συναδέλφους Ὀδυσσέα Ψαλτόπουλον καὶ Ἰουλίαν Γκουλινιώτου εὐχόμεθα κάθε χαρὰν καὶ εὐτυχίαν καὶ εἰς τοὺς δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου συναδέλφους Γεώργιον Χατζάτογλου καὶ Ἀθηνᾶν Δημητριάδου εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν.

Διδ. Σύλλογος Ὀρεστιάδος

Εἰς τοὺς μνηστευθέντας συναδέλφους Μαστραντώνιον Εὐστράτιον μετὰ τῆς διδος Γκουζούμα Αἰπατερίνης καὶ Μαστοράκην Σταθρον μετὰ τῆς διδος Χαβρεδάκη Εἰρήνης, εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν.

Σύλλογος Σερρῶν

Τὴν συν. Οἰκονομοπούλου Παγώναν δώσασαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τοῦ κ. Τίγκα Ἀναστασίου ὑπομοιράρχου ὡς καὶ τὸν συν. Ρακοβαλὴν Μιχαὴλ δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς συν. Σκόδρα Παρασκευῆς συγχαίρομεν καὶ εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν.

Σύλλογος Νεστορίου

1) Χρυσῆ Παπαγεωργίου Διδ)σσα καὶ Εὐστάθιος Πανουτσόπουλος. 2) Εὐδοκία Σωτηροπούλου καὶ Ἀντώνιος Γαντὲς Διδ)λοι, 3) Εἰρήνη Στραβοδήμου Διδ)σσα καὶ Εὐστάθιος Γλυκῆς Γεωπόνος, εἰς τοὺς ἀνωτέρω συναδέλφους δώσαντας ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου συγχαίροντες εὐχόμεθα ταχείαν τὴν στέψιν.

Εἰς τοὺς συν. Γεώργ. Γεραμοθύρσου καὶ Χριστ.Σαραντανγᾶ τελέσαντας τοὺς γάμους των εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν.

Σύλλογος Μεσολογγίου

ΙΛΙ ΙΛΙ...

Οἱ φράσεις αὐτὲς τοῦ Θεανθρώπου μᾶς συγκινοῦν βαθύτατα καὶ ραγίζουν ἐνδόμυχα τὴν καρδιά μας.

Βγαίνουν ἀπ' τὴν καρδιὰ τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἀφιέρωσε τὴν ψυχή του καὶ ποὺ μαρτυρεῖ σήμερα ἀπ' τὸ φρικτὸ βασανιστήρια τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ἰδικῆς μας ψυψῆς κι' ἐκφράζουν ἐγκατάλειψι.

Ναί! Ἐγκατάλειψιν αἰσθάνεται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἀναμάρτητος, ὁ μεγαλόψυχος.

Μιλᾷ μὲ στεναγμόν, μὲ χείλη πυρέσσοντα, μὲ φωνὴν πόνου, μὲ παράπονο.

'Ιλὶ 'Ιλὶ...

Ζητεῖ βοήθειαν καὶ συμπαράστασι. Ζητεῖ ἔλεος. Ἐκεῖνος ποὺ ἐσκόρπισε ἔλεος πρὸς τοὺς συνανθρώπους Του—ποὺ γιὰ εὐχαριστῶ τοῦ προσφέρουν σήμερα τὸν Σταυρό—γιὰ τὰ σφάλματά τους, γιὰ τ' ἁμαρτήματά τους.

Πόση σοφία, πόση — θὰ ἔλεγα— πραότης καὶ μετριοφροσύνη διακρίνουν τὸν Θεάνθρωπον ἐκεῖ στὸ Γολγοθᾶ. Ὅμως ἀπ' τὰ φρικτὰ βασανιστήρια, ἀπ' τὴν χολὴ καὶ ὄξος, ἀπ' τοὺς ἐμπαιγμούς, τὶς ὕβρεις, τὶς μαστιγώσεις καὶ τὴν λόγχη, εἶναι στιγμὴ ποὺ αἰσθάνετ' ἐγκατάλειψι.

Μὰ ἐμεῖς—μὲ τὶς τόσες ἀδυναμίες—δὲν θεωροῦμε μέσα μας ἐγκατάλειψι; Δὲν νοιώθουμε ἀνάγκην καὶ τῆς ψυχῆς μας ὁ πόνος νὰ ζητῇ γλυκύτητα μπρὸς στῆς ζωῆς τοὺς μόχθους;

Σὲ κάθε μας προσπάθεια, εἶναι βάσκολο νὰ μὴ βλάψωμε καὶ νὰ μὴ πικράνωμε τὸν πλησίον... γιατὶ ἔτσι εἶναι τῆς ζωῆς οἱ τρικυμίες καὶ ὁ ἀγώνας γι' αὐτήν. Εἶν' ἀδύνατο νὰ μὴν αἰσθανθοῦμε ἐγκατάλειψι ἀπ' τὸν Θεόν.

Γι' αὐτὸ ἂς ἀτενίσωμε σ' Ἐκεῖνον ποὺ «σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου...» καὶ μέσα μας, ἂς ψιθυρίσουμε:

—Ἰησοῦ, μὴ μᾶς ἐγκαταλείπεις. Μὴ τιμωρεῖς τὶς πλάνες μας. Συγχώρησε τὶς κακίες μας.

Εἶν' ἀνάγκη νὰ παρακαλέσωμε, καὶ—ὅπως τὰ πικραμένα χείλη Ἐκείνου ἐπρόφεραν — ἂς προσφέρουν καὶ τὰ δικά μας.

'Ιλὶ 'Ιλί... στὶς τόσες ἀδυναμίες, ποὺ μᾶς βαραίνουν μὴ μᾶς ἐγκαταλείψῃς!

Νικόλαος Σταύρ. Σταμόγιαννης
Διδάσκαλος

ΕΙΔΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Διεκπεραιώσεως συνταξιοδοτικῶν ὑποθέσεων καὶ ὑποθέσεων ἁρμοδιότητος τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α. Ν. 2414)1940 δι' ἀναγνώρισιν προϋπηρεσιῶν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΖΑΒΡΑ
Δικηγόρου

Πρώην Εἰσηγητοῦ ἐν τῷ Ἐλεγκτικῷ Συνεδρίῳ, Συνταξιοδοτικοῦ Συμβούλου παρὰ τῇ Διδασκαλικῇ Ὁμοσπονδίᾳ Ἑλλάδος.

Ὁδὸς Νικηταρᾶ ἀριθ. 8 — 10 (πάροδος Θεμιστοκλέους) 1ος ὄροφος Γραφεῖον 17—Τηλ. 621-504 Ἀθῆναι.

Σημείωσις. Χάριν εἰς τὴν ταχεῖαν διεκπεραίωσιν τῶν ἀνατιθεμένων εἰς τὸ γραφεῖον μας συνταξιοδοτικῶν ὑποθέσεων, τὸ ἐφ' ἅπαξ βοήθημα τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων εἰσπράττεται παρὰ τῶν πελατῶν μας πρῶτον καὶ ἐντὸς συντομωτάτου χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως μετὰ τῶν νομίμων δικαιολογητικῶν.

ΤΟ ΘΕΙΟΝ ΔΡΑΜΑ
ΚΑΙ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Τοῦ κ. ΙΩΑΝ. ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ, Δ)λου Ψηλῆς Βρύσης—Μαντινείας

Πάσχα! Τὸ χαρμόσυνον μήνυμα τῆς ἀνακαινίσεως, ὁ ἑορτασμὸς ὁλοκλήρου τῆς χριστιανικῆς ἀνθρωπότητος.

"Ἂν πράγματι προσπαθήσωμε νὰ συλλάβωμε βαθύτερα τὸ νόημα τῶν ἐπαλλήλων αὐτῶν ἑορτῶν τῆς χριστιανοσύνης, ἂν πίσω ἀπὸ τὰ πραγματικὰ γεγονότα ποὺ ἐξελίσσονται στὸ δράμα τοῦ Θεανθρώπου, μποροῦσωμε καὶ διακρίνωμε μιὰ ὀφή, ποὺ θὰ εἶναι γεμάτη ἀλήθεια, αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀλήθεια, ἐνσαρκώνει τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη, τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι κοινωνικῶς καὶ τοῦ ζῆν ἐν ἀγάπῃ καὶ ὁμονοίᾳ.

Καὶ αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ ***πίστις*** στὶς θρησκευτικὲς ἰδέες, ποὺ γαλουχεῖ τὶς ἀνθρώπινες ψυχές, ἡ ***ἀγάπη*** ποὺ ποτίζει μὲ τὸ θεῖο ἄρωμά της τὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἡ ***ἐλπίδα*** ποὺ εἶνει ζωντάνια καὶ κουράγιο γιὰ τὸ δρόμο τοῦ ἀδριο.

Αὐτὲς οἱ τρεῖς ἀκριβῶς πτυχὲς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς συνιστᾶ τὸν κόσμο τοῦ ἀνθρώπου, τὰ ἰδεώδη τῆς θρησκείας μας. Καὶ μέσα σὲ ὅλο τὸ θεῖο δράμα τοῦ Θεανθρώπου παίρνουν σάρκα καὶ ὀστᾶ καὶ πρωταγωνιστοῦν παραδειγματικὰ στὴ σκηνὴ τῆς καρδιᾶς Ἐκείνου. Φυτεύονται σὰν σὲ γόνιμη γῆ τὰ σπέρματα μιᾶς θείας διδασκαλίας καὶ ἀπὸ ἐκεῖ ἀναβλύζει τὸ ἡδύπνοον ἄρωμα τῆς αἰθέριας ζωῆς, ποὺ βρίσκει τὸ τέλος εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Γολγοθᾶ.

Βλέπομε καὶ τὰ τρία αὐτὰ στοιχεῖα, συστατικὰ μιᾶς ἰδανικῆς πανανθρώπινης ἰσχῆς, νὰ ἐκτυλίσσωνται τὶς ἁγιες αὐτὲς ἡμέρες τῶν Παθῶν μέχρι τῆς Ἀναστάσεως καὶ σὰν σκιές, ποὺ μιὰ ἰδιότροπη φωταγώγησις τὶς δυναμώνει, νὰ πλανῶνται ἀπὸ ψυχὴ σὲ ψυχή, ἀπὸ καρδιὰ σὲ καρδιά, ζητῶντας τὴν ζεστασιὰ Ἐκείνου ποὺ τὸν ζοῦν σὰν πατέρα.

Χρόνια ὁλόκληρα χριστιανικῆς διδασκαλίας ἐπιβροβεδονται τώρα τώρα μὲ τὸν πλέον ἀπάνθρωπο τρόπο.

Ἡ μοῖρα ὅμως τῆς ἀποστολῆς Του ἔτσι ἦταν. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ θεία ἱστορία δίνει ἄμεσα τὸν ἀντίκτυπό της στὶς χριστιανικὲς ψυχὲς ποὺ προσμένουν τὴν λύτρωσιν καὶ τὶς κάνει νὰ ζοῦν καὶ αὐτὲς τὴν Ἀγίαν Ἑβδομάδα τὸ μεγάλο μυστήριο. Τὸ μυστήριον τοῦ Πάθους τοῦ Θεανθρώπου. «Κύριε εἰ δυνατὸν παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ» ἱκετεύει ὁ μέγας Υἱός.

"Ὄχι ὅμως! "Ὅλα θὰ γίνουν ὅπως τὸ ἤθέλησεν ὁ Πατήρ Του; διότι ἔτσι θὰ δοθῇ ἡ Λύτρωσις, ἔτσι θὰ πλυθῇ ὁ κόσμος ἀπὸ τὴν ἁμαρτίαν.

Οἱ μεγάλες ὧρες περνοῦν μὲ ἀγωνία, μὲ πάθος.

Οἱ τελευταῖες Του στιγμὲς Τὸν βρίσκουν κοντὰ εἰς τοὺς μαθητάς Του, ποὺ δίνει τὶς τελευταῖες Του ὁδηγίες. Ὁ Σταυρὸς τοῦ μαρτυρίου ἑστήθη στὸ Γολγοθᾶ. Σὲ λίγο ὁ Θεάνθρωπος θὰ παραδίδῃ τὸ πνεῦμα του σ' Αὐτὸν ποὺ τὸν ἔστειλε καὶ θὰ ζητᾷ νὰ μὴ τιμωρήσῃ αὐτοὺς, τοὺς σταυρωτάς Του, τοὺς δημίους Του, διότι «οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι». Καὶ πράγματι δὲν τὸ γνωρίζουν. "Ἂν δὲν ὑπῆρχον αὐτοί, δὲν θὰ ἐξεπληροῦτο τὸ θεῖον θέλημα.

Δὲν θὰ εἴχαμε μετὰ τὸ μέγα γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως ποὺ δίνει στοὺς ἀνθρώπους τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου τὴν ἱερώτερη καὶ λαμπρότερη μορφὴ τῆς θρησκευτικῆς λατρείας.

Θρησκεία αἰώνων ποὺ γαλουχήθηκε μὲ τὶς θυσίες τῶν πρώτων Χριστιανῶν καὶ ὁλοκλήρωσε τὸ μεγαλεῖον της μὲ τὴν ὑπερανθρώπη θυσία τοῦ Διδασκάλου της βρῆκε τὸ ἀπαύγασμά της τώρα σὲ ἑκατομμύρια ψυχές, ἔγινε ὁ ἱερὸς ἄκμων πάνω στὸν ὁποῖο σφυρηλατήθηκε μὲ θεία μαστοριὰ ἡ πανανθρώπινη διδασκαλία τοῦ Σωτῆρος, ὁ θεῖος πυρήν, ποὺ ἐπέπρωτο νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ζῇ αἰῶνια, διότι εἶναι ἡ ἰδανικωτερη ὀπόθεσις μιᾶς κοινωνίας ἀδιαίρετης, φιλοπροόδου καὶ περισσότερον γαληνεμένης.

Τὸ αἷμα Ἐκείνου ποὺ πότισε τὸ τίμιο ξύλο πάνω εἰς τὸ ὁποῖον εὗρισκε τὸ τέλος Του ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ παρέδιδε τὸ πνεῦμα Του, ἱερὸν σύμβολον ἀσπίλης ζωῆς, ἦτο ἡ κάθαρσις τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ ἀπορρόπανσις τοῦ πνεύματος ἀπὸ τὶς ζοφερὲς σκιὲς τῆς ἁμαρτίας. Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν κάθαρσιν ζοῦμε ὅλοι οἱ χριστιανοὶ τὶς Ἁγιες ἡμέρες τῶν Παθῶν ποὺ ὁλοκληρώνεται μὲ τὸ χαρμόσυνον γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως «Εὐφράνθητε σήμερον» θὰ ἠχῇ τὸ σύνθημα αὐτὸ σὰν νικητήριον σάλπισμα καὶ θὰ δίνῃ ζωή, ἀγάπη, στοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς καὶ θὰ ζοῦν ὅλη τὴν ἱερώτερη στιγμὴ τῆς ζωῆς Του. Γιατὶ ἡ Ἀνάστασις σκόρπισε χαρὰ καὶ γέμισε τὶς ψυχὲς τῶν ἀνθρώπων μὲ τὶς ἀγνώτερες ἀρετὲς τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. ***Τὴν πίστι, τὴν ἀγάπη*** καὶ τὴν ἐλπίδα!

ΑΝΝ. ΣΠ. ΚΑΛΟΥΜΗ - ΒΑΣΙΛ. Ι. ΜΑΚΗ
Ἐκπαιδευτικῶν

ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΤΑΣ ΕΜΠΟΡΙΚΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΤΕΧΝΙΚΑΣ ΣΧΟΛΑΣ

Σελίδες 130
100 Ἐκθέσεις
500 Προβλήματα
ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

Πωλεῖται ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς Περικλέους 21—Ἀθῆναι

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ τῶν ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλείου Τριπόλεως προβλέπει εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἀνεγείρῃ προτομὴν τοῦ ἀειμνήστου Διευθυντοῦ τοῦ Διδασκαλείου Π. Παρασκευοπούλου.

Παρακαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλείου μαθηταὶ τοῦ ὅπως ἀποστείλουν τὴν Δ.ιεύθυνσίν των εἰς τὸν Ἀντιπρόεδρον τῆς Δ. Ο. Ε. κ. Παῦλ. Νικοδήμον, Ξενοφῶντος 15α—Ἀθῆναι.

«Η ΖΩΗ ΕΝ ΤΑΦΩ...»

Ἡ λυρικώτερη ἑβδομάδα τῆς χρονιᾶς. Ὁλόγυρο ἁπλώνει τὶς γαλάζιες φτεροῦγες της ἡ ἄνοιξη, γιομίζει μὲ χαμομήλια τοὺς κάμπους, ἀνθίζει μὲ θυμάρι τὶς πλαγιές, πρασινίζει τὰ βουνοκόρφια. Κι' εἶναι καὶ τὰ χελιδόνια. Σπαθίζουν τὸ μπλάβο ἀγέρι ὁλομέθυστα ἀπὸ φῶς, ἀπὸ μόσκο, ἀπὸ ἄνοιξη. Αὐτὸ εἶναι τὸ πλαίσιο. Ἀνάμεσα σὲ τοῦτα τὰ σκηνικὰ θὰ παιχτῇ τὸ δράμα. Γιὰ ν' ἀποχτήσῃ βαθύτερο νόημα ἡ Θυσία. Γιὰ ν' ἀγγίξῃ ἡ προέκτασή της τὸ ἀκρότατο ὅριο τοῦ Μαγαλείου. Ὁ Θάνατος θὰ προκαλέσῃ τὴ Ζωὴ στὴν πιὸ μαγικὴ τὴν πιὸ ὁμορφη ὥρα νὰ παλαίψουν στὰ μαρμαρένια ἀλώνια. Τώρα ποὺ τὰ φρένα νιώθουν τὸ παραλήρημα τῶν πουλιῶν, τὸ φαντασχτερὸ ξεφάντωμα τῶν λουλουδιῶν. Τώρα ποὺ ὁλάκερη ἡ πλάση χοροεύει τὸ χορὸ τῆς ζωῆς μὲ μιὰν ὁμερένταση τέτοια ποὺ παρασύρει καὶ σένα, τὸ θεατή, στὸ τρελλό της πανηγύρι. Κι' ἡ Ζωὴ θὰ δεχτῇ τὴν πρόκληση. Θὰ πονέσῃ ὅμως ἀβάσταχτα, στὰ φυλλακάρδια θὰ νιώσῃ σπαραγμό, θὰ ξεφωνίνῃ τὴν δοτατη ἐπίκληση πρὸς τὸ μέγα πᾶν: "Ἂν μποροῦσε, νὰ μὴν πιῶ τοῦτο τὸ ποτῆρι... "Ἕνα φαγγάρι ὁλόγιομο ἀσήμιζε τὴ γῆ κείνη τὴν ὥρα, πιὸ ὁμορφη τὴν ἔβαιχνε, τὴν ἔντυνε μὲ χίλια μόρια μάγια, νὰ τυραννήσῃ πιότερο τὸ Θεό. "Ἕνα βυὸ νιχτοπόλια φτεροκόπησαν τὴ σιγὴ καὶ χάθηκαν στὸ σκοτάδι. Προμήνυμα πὼς τὸ μεγάλο δράμα ἀρχίζει.

Καὶ ἄρχισε. Ὁλάκερη ἡ κακία ἑνὸς κόσμου δίχως ἔλεος ἔπεσε πάνω στὸν "Ενα. Τὸ φεβερὸ Μῖσος μιᾶς γενιᾶς ἁμαρτωλῆς ρίχτηκε μ' ὁλάνοιχτο τὸ ἀπαίσιο στόμα νὰ σπαράξῃ τὴν Ἀγάπη. Τὰ σαρακομένα δόντια του — σχῶρνα Γλυκά — καταματώθηκαν σὲ λίγο ἀπὸ τὶς σάρκες ἑνὸς Ἀθῶου. "Ἕνας Θεὸς ὄδευσε σὰν κοινὸς θνητὸς τοῦ Γολγοθᾶ τὸ δρόμο σπέρνοντας πορφυλολοδλουδα μὲ τὸν ἱδρῶτα Του τὸν ἁγια μέιο. "Ἕνα σόμβολο στήθηκε κεῖ πάνω στῶν Κρανίων τὸν τόκο, ἕνας Σταυρός. Εἶναι τὸ Σόμβολο τῆς Νίκης! Ἡ Ζωὴ παθαίνοντας νίκησε τὸ θάνατο. Τὸ μῖσος γκρεμίστηκε μὲ πάταγο σὲ μιὰν ἄβυσσο φοβερὴ (ἄλλο ἂν ἐκεῖ μέσα θρέφτηκαν μὲ τὶς σάρκες του τ' ὀβυσσοχαροπούλια ποὺ κρώζουν σήμερα βραχνά). Ἡ Ἀγάπη ἁπλώσε, μεγάλωσε, θέριεψε, κι' ἔκλεισε στοὺς κόρφους της τὸν κόσμο, βίνοντας τὸ πρακοδμενο βάθος στὸ νόημα τῆς Θυσίας. Τῆς θυσίας ποὺ μᾶς δίδαξε τοῦτο τὸ ὀπέρτατο χρέος: νὰ παίρνουμε τὸ γιοστράτι μ' ἐγκαρτέρηση, νὰ ὁδεύουμε τὸ σωστὸ δρόμο δίχως ἐλπίδες καὶ προσμονὲς ἐγκόσμιες. Κι' ὁ σωστὸς δρόμος εἶναι ὁ **ἀ ν ή φ ο ρ ο ς**. Δὲν μπορεῖ, τότε, παρὰ νὰ δοῦμε κορφουρανὶς τὸν ἴδιον ἐκεῖνο ξόλλινο Σταυρὸ καὶ τὴν Θεία Μορφή, γιομάτη πόνο, νὰ μᾶς διανεύσῃ: Μὲ σταυρώσατε... φτάνει πιά... μὴ μὲ ξανασταυρώνετε...

Γιάννης Καφούσης
Β' Εὐρυτανίας

Διανθέσεις συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 6 § τοῦ Α. Ν. 1092/1938:

Ἐκδότης: Διδ. Ὁμοσπονδία Ἑλλάδος

Πρόεδρος:
ΗΛΙΑΣ Π. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰωνίων νήσων 15 — Ὑμηττός

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΚΩΣΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ —Ἡλίου 16

«Ἀγαλλιασώμεθα πάντες οἱ λαοί...»

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ, Δ)ντοῦ 78ου Δημ. Σχολ. Ἀθηνῶν

Ἀνέστη Χριστός! Τὸ μέγα θαῦμα! Ἄν δι' ὅλους τοὺς λαοὺς — καὶ ἰδιαιτέρως τοὺς Χριστιανικοὺς — ἡ διαδοχὴ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ τῆς Ἀναστάσεως συμβολίζῃ τὸ βαθύτερον νόημα τῆς ζωῆς, διὰ τὸ ἰδικόν μας ἔθνος ἀναντιρρήτως, ἐκφράζει τὴν θριαμβευτικὴν πορείαν του διὰ μέσου τῶν αἰώνων.

Μέσα εἰς τὴν μακραίωνα πορείαν του τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐγνώρισε ἀκμήν, αἴγλην καὶ τέφραν, πλημμυρίδα καὶ ἀμπώτιδα, ἀλλ' **οὐδέποτε ἐστερήθη τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδος** διὰ τὴν αἰσίαν ἐπαύριον.

Οἱ ἄλλοι χριστιανικοὶ λαοὶ — καὶ οἱ ὀρθόδοξοι ἀκόμη — δὲν ἀποδίδουν τόσην σημασίαν εἰς τὴν θρησκευτικὴν αὐτὴν ἑορτήν, τὸ Πάσχα, ὅσον εἰς τὰ Χριστούγεννα, ἐνῷ δι' ἡμᾶς τὸ Ἅγιον Πάσχα εἶναι ἡ πρώτη ἑορτὴ τόσον δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ μέγα θαῦμα τῆς Ἀναστάσεως, ὅσον καὶ διὰ τὴν συμβολικὴν ἀξίαν, τὴν ὁποίαν ἐνέχει ἡ ἀνάστασις. Τοῦτο δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ νέα θρησκεία, ὁ Χριστιανισμός, ἐστηρίχθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν πίστιν, τὴν Ἑλληνικὴν δημιουργίαν, τὴν Ἑλληνικὴν πνοὴν καὶ εἰς τὰ κοσμοπολιτικὰ κέντρα μιᾶς Ἀνατολῆς ἐξελληνισμένης.

Ὁ ἰδικός μας Θεός, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἰησοῦ, δὲν εἶναι σὰν ἐκείνους τοὺς Θεούς, τοὺς προχριστιανικούς, τῶν ὁποίων αἱ θλίψεις καὶ αἱ περιπέτειαι χαρακτηρίζονται σχεδὸν πάντοτε ἀπό κάτι τὸ ὑπερβατικὸν ἢ ἀπάνθρωπον, ἀλλ' ἔχει γίνει Θεάνθρωπος, ἔχει γίνει ἄνθρωπος ζῶν καὶ συναναστρέφεται μεταξὺ ἀνθρώπων, χάριν τῶν ὁποίων ἐνηνθρωπίσθη καὶ ὑπὸ τῶν ὁποίων συνελήφθη, ἐδικάσθη, κατεδικάσθη, ἐβασανίσθη, ἐμαρτύρησε, ἐσταυρώθη!

Τὰς ἁγίας αὐτὰς ἡμέρας τοῦ Μεγάλου καὶ Λαμπροῦ Πάσχα ὁ ἄνθρωπος—καὶ περισσότερον φυσικὰ ὁ Χριστιανὸς—δονδήποτε καὶ ἂν φαίνεται ἐντυπωσιασθεὶς ἀπὸ τὴν ὄψωσιν τοῦ ἀναστήματός του ἕως τὰ πλησιέστερα οὐράνια σώματα, κροῶν τὰς πόλας τοῦ διαστήματος — τὰς ὁποίας δονοὺπω παραβιάζει — φαίνεται συνερχόμενος εἰς ἑαυτόν, αὐτοκρινόμενος, αὐτοελεγχόμενος καὶ διαπιστώνων μίαν κρίσιν, μίαν πενίαν μὴ δυναμένων, φυσικά, τούτων, νὰ καταλογισθῶσιν εἰς τὸ ἐνεργητικόν του καί, ποῦ θὰ ἔπρεπε νὰ τὸ κάμουν νὰ ἀντιληφθῇ, ὅτι οὔτε προσβεῖον, οὔτε πολυπραγμονῶν, οὔτε φιλοσοφῶν δύναται νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς, εἰμὴ ἐν παραλληλισμῷ καὶ συνδυασμῷ πρὸς τὴν Ἀγάπην, τὴν Παγκόσμιον Ἀγάπην, τὴν ὁποίαν Ἐκεῖνος ἐδίδαξεν.

Καὶ ὅπως ὁ μυθικὸς Ἀνταῖος ἀνενέωσε τὴν δύναμίν του ἀπὸ τὴν ἅπαφήν του μὲ τὴν γῆν, οὕτω καὶ ἡμεῖς θὰ ἀνανεώσωμεν καὶ θὰ ἐνισχύσωμεν τὴν πίστιν μας ἀπὸ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ναζωραίου.

Ὅλοι μας ἀπηλλαγμένοι ἐπ' ὀλίγον ἀπὸ τὰς φροντίδας καὶ τὰς κακοκαιρίας τῆς ἐπιγείου πραγματικότητός μας, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ὑποδεχθῶμεν μὲ τὰ «ὡσαννὰ» τὸν Νυμφίον τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ ὑποβλητικοὶ Ὕμνοι συναρπάζουν, ἐξαλλώνουν!

Θὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν Μυστικὸν Δεῖπνον, τὸν κῆπον τῶν Ἐλαιῶν, τὸν Γολγοθᾶν, τὴν Σταύρωσιν, τὴν Ταφήν, τὴν Ἀνάστασιν, τὰς Μυροφόρους του, ὅλα αὐτὰ ἐνσταλάζουν εἰς τὴν ψυχήν μας τὴν πίστιν μας πρὸς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Ἀνθρώπου!

Μετὰ δὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου οἱ Χριστιανοὶ «ἀνακαινίζονται» ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς, ὅπως λέγουν οἱ Θεολογοῦντες. Μετὰ τὸ Πάσχα ἀρχίζει ἡ «Διακαινήσιμος» ἑβδομάς», ἡ ὁποία τελειώνει μὲ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ.

Κατ' αὐτὴν ἀκούομεν εἰς τὰς ἐκκλησίας τὴν περικοπὴν τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅπου ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς ἐκφράζει ἀμφιβολίας περὶ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ὡς γνωστόν, ὁ Θωμᾶς ἀπουσίαζεν ὅτε ὁ Θεάνθρωπος παρουσιάσθη εἰς τοὺς μαθητάς του καὶ ἐπείσθη διὰ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, μόνον ὅταν ἔθεσε τὴν χεῖρα Του «ἐπὶ τὸν τύπον τῶν ἥλων» καὶ εἰς τὰ ἴχνη τῆς λόγχης.

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὅμως ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ Ἀπόστολος Θωμᾶς «δὲν ἦτο διόλου ὀλιγόπιστος, ἀλλὰ πνεῦμα ἐρευνητικὸν καὶ περίεργον».

Ἔτσι μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Ἁγίου Πάσχα, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος, Ὅστις ἔπαθεν ὡς ἄνθρωπος καὶ ἀνέστη ὡς Θεός, εἰς στάσιν εὐλαβείας, προετοιμασίας, ἀγρυπνίας εὐσυνειδησίας ἐντιμότητος, κατανοήσεως καὶ **πίστεως** ὅτι ἡ προσφορὰ τῆς θυσίας Του, **ἐγένετο χάριν τῆς Σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων,** ἂς ὑποδεχθῶμεν καὶ ἂς ἑορτάσωμεν τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Κυρίου, ἥτις εἶναι δι' ἡμᾶς ἡ **Πρώτη Ἑορτή.**

Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Δ. Α. ΚΟΚΚΙΝΟΥ
"Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ"
(ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ)
ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΡΜΑΤΟΔΕΤΟΙ ΤΟΜΟΙ
Σελίδες 6.000 — Εἰκόνες 100.
Παραδίδονται ἀμέσως
οἱ 11 ἑτοιμοι τόμοι καὶ τὸν Ἰούνιον
ὁ τελευταῖος 12ος τόμος
εἰς **δέκα μηνιαίας δόσεις ἐκ**
Δραχ. 120 ἑκάστη.
Προκαταβολὴ Δραχ. 240.
Τὸ μέγα τοῦτο ἱστορικὸν ἔργον
μετὰ τὴν κυκλοφορίαν καὶ τοῦ
12ου τόμου θὰ ἀνατιμηθῇ.
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΜΕΛΙΣΣΑ"
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 84
ΤΗΛ. 611-692
ΤΣΙΜΙΣΚΗ 41—ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΗΛΘΕ Ο ΚΑΛΒΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ!

Τοῦ κ. ΤΑΣΟΥ ΚΟΠΑΝΑ, Διδασκάλου Περάματος—Πειραιῶς

Ἂς μὴ μοῦ δώσῃ ἡ μοῖρά μου
εἰς ξένην γῆν τὸν τάφον...
(Φιλόπατρις στρ. κγ')

Κάλβος! Μιὰ καρδιὰ ποῦ τὴ ράγισε ὁ πόνος, τὴν ἔθλιψε ἡ θλῖψι, τὴ σκλήρυνε ἡ μοναξιά, τὴν ἔντυσε τὸ πένθος, τὴν ἔπληξε ἡ ἀπονιά, τὴν τραυμάτισε ὁ χάρος, τὴν ἐδόνησε ἡ Πατρίδα, τὴ σκλάβωσε ἡ ἐλευθερία καὶ τὴν ἐξαΰλωσε ἡ ἀρετὴ τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς δικαιοσύνης!

Ὅπως οἱ περισσότεροι τοῦ εἴδους τοῦ ἔτσι καὶ ὁ Κάλβος στερήθηκε πολὺ γρήγορα τὸ θερμοκήπιο τῆς ἤρεμης οἰκογενειακῆς ζωῆς μέσα στὸ ὁποῖο ἀγάπη, ὁμόνοια καὶ χαρὰ, ἐργάζονται τόσον πρόθυμα, φυσικά, ἀκοόραστα καὶ ἀποτελεσματικά, γιὰ τὴ διαμόρφωση τῆς ἰδιοσυγκρασίας τοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὴ ἡ μεγάλη σφραγῖδα, ἡ ἀναμφισβητητή του ἀξίας βούλλα τῆς οἰκογενείας, ἀφήνει ἀνεξίτηλα τὰ ἴχνη της. Πάνω στὸ χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου, προσδιορίζουσα κατὰ μέγα μέρος τὴν ὅλη σταδιοδρομία τοῦ ἀτόμου στὴ ζωή.

Οἱ μιζέριες τῆς οἰκογενειακῆς ζωῆς τοῦ ποιητοῦ, ἡ ἔλλειψι τῆς μητρικῆς στοργῆς ἡ ὁποία κατὰ τὸν Δημαρᾶ ἐργάζεται τόσο ἔντονα γιὰ τὴν διαμόρφωση τῆς προσωπικότητας, ἡ ξενιτειὰ, τὸ ἄγνωστο πέριβάλλον, οἱ στερήσεις, διεμόρφωσαν τὸν πικρόχολο χαρακτῆρα του.

Ἀφοῦ δὲν ἀγαπήθηκε δὲν μπορεῖ νὰ ἀναπήσῃ κανένα καὶ ἂν ἀγαπήσῃ θἄναι μόνο γιὰ λίγο. Ἀγάπησε τὸ Φῶσκολο ποὺ στάθηκε γι' αὐτὸν προστάτης, Μάννα, σύμβουλος καὶ δάσκαλος γι' αὐτόν, ἀλλὰ δὲν κράτησε πολὺ αὐτὴ ἡ ἀγάπη. Τὸ σύνολο, ἡ ἰδιαιτέρα του πατρίδα, δχι μόνον δὲν τοῦ ἔδωσε τίποτε ἀλλὰ τὸν ἀγνόησε, τὸν ἀρνήθηκε γιὲ πολὺ χρόνο καίτοι ἦταν γόνιμο πνεῦμα ποὺ λίγο ἂν τὸν βοηθοῦσαν πιὸς γνωρίζει πόσα μποροῦσε νὰ δώσῃ.

Διαπιστώνοντας αὐτὴ τὴ δύναμη ὁ Φῶσκολος ἔκαμε ἔκκληση πρὸς τοὺς πατριῶτες του νὰ τοῦ ἐξασφαλίσῃ μιὰ ὑποτροφία γιὰ σπουδὲς στὸ ἐξωτερικὸ ἀλλὰ ἐκεῖνοι... ἐκώφευσαν. Δὲν μνησικακεῖ ὅμως γιὰ τὴν ἄγνοια καὶ τὴν διαγωγὴ τῶν συμπατριωτῶν του, ὅπως φαίνεται ὁλοκάθαρα ἀπὸ τὰ λόγια ποὺ γράφει στὸ Φῶσκολο ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν ἐποχή: «Ξέρεις καλὰ τί προσδοκοῦσα ἀπ' αὐτήν· ἔμαθα ὅτι ὡς τώρα περίμενα μάταια, ὅμως δὲν δυσφορῶ γιὰ τὴν ἀδιαφορία της. καὶ γιὰ μαρτυρία πάρε τὴν ἐσώκλειστη ὠδή». Καὶ ἡ ὠδὴ εἶναι ἡ «φιλόπατρις» τὸ κάλλος τῶν στίχων τῆς ὁποίας ἀμιλλᾶται πρὸς τὸ ὕψος καὶ τὸ βάθος τῆς ἰδέας, τῆς ἀγάπης, τῆς φιλοπατρίας:

Χαῖρε Ἀδωνία χαῖρε
καὶ σὺ Ἀλβιών, χαιρέτωσαν
τὰ ἔνδοξα παρίσα·
ὡραία καὶ μόνη ἡ Ζάκυνθος
μὲ κυριεύει.

Ἀφοῦ τὸ σύνολον δὲν τὸν δέχθηκε τράβηξε μόνος γιὰ τὴ μοναξιά, ὅπως ὁ Ζαρατοῦστρας, ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ ἀντλήσῃ νέα δύναμη. Τὸν ἴδιο δρόμο τράβηξε καὶ Φάουστ, καὶ ὁ Σολωμὸς καὶ ὁ Βαλαωρίτης καὶ ὁ Παλαμᾶς. Ἐκεῖ στὴ σπηλιά, στὴν ἐρημιά, στὰ κορφοβούνια, ὅπου κατὰ τὸν Παλαμᾶ εἶν' οἱ πηγὲς κάθε φυλῆς καθάριας, ἐκεῖ ὅπου φωλιάζουν ἀετοί, ὅπως ὁ Ἴδιος λέγει, θὰ δουλέψῃ τὰ ἰδανικά καὶ

«θὰ ἐπιβῇ τὰ δόσκολα
κρημνὰ τῆς ἀρετῆς».

Ὁ χάρος τὸν τραυμάτισε θανάσιμα. Τοῦ πῆρε τὴ Μάννα, τὴ γυναῖκα καὶ τὴ μονάκριβη κόρη του. Ἴσως πόνεσε καὶ ἔκλαψε πολύ, ἀλλὰ τὸν πόνο αὐτὸ δὲν τὸν τραγούδησε.

Ὁ Παλαμᾶς μὲ τὸν «Τάφο» ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ Ἅδου νὰ πάρῃ τὸ παιδί του, ὁ Βαλαωρίτης τὴν ἔκλεισε νὰ μὴ τοῦ πάρῃ τὴ Ναθανοῦλα του.

Στὸν Κάλβο ἀντίθετα μόνον ὁ πόνος τῆς Μάννας, τῆς μόνης γυναικείας μορφῆς ποῦ περνᾶ στὸ στίχο του, δούλεψε δέκα ὁλόκληρα χρόνια γιὰ νὰ σμιλέψῃ αὐτὴ τὴν ἐξέχωρη ἀγάπη

«ὅπως μιὰ μάννα ξέρει
Μ' ὅλη τὴ λαχτάρα της
Σμίλη καὶ νοῦ καὶ χέρι».

(Παλαμᾶς)

Κι' ὅταν μορφὴ καὶ περιεχόμενο μίλησαν σὲ συντυχιὰ κατάβαθα τὴν ἴδια γνώριμη φωνὴ τὴν ἄκουσε καὶ ξέσπασε σὲ λυγμούς:

Ὦ φωνὴ ὦ μητέρα
ὦ τῶν πρώτων μου χρόνων
σταθερὰ παρηγόρησις
ὄμματ' ὅπου μ' ἐβρέχατε
μὲ γλυκὰ δάκρυα».

Χάνοντας τὴ μάννα του δὲν ἔμεινε ὀρφανός. Τὸν ἀγκάλιασε ἡ μεγάλη Μάννα ἡ ὁποία τὸν κράτησε ὅλο δικό της.

Εἴκοσι ὧδὲς ἔγραψε καὶ ὅλες ἀφιερωμένων σ' Ἐκείνη. Ὁ θαυμασμός του, ὁ πόνος του, ἡ ἀγάπη του συναπαντῶνται σ' ὅλες τὶς ὧδὲς καὶ προσφέρουν ὁμορφιά, ἄρωμα, συμβουλὲς καὶ δύναμη:

Γῆ τῶν Θεῶν φροντίδα
Ἑλλάς, ἡρώων μητέρα
φίλη γλυκεῖα Πατρίδα μου...

Περνᾶ πάνω σ' ὅλη της τὴν ἔκταση καὶ σταματᾶ στοὺς τόμβους, στὰ κάστρα, στὰ νησιά, στὶς στεριὲς καὶ στὰ πελάγη της. Δέν γονατίζει νὰ κλάψῃ ἀλλὰ νὰ προσκυνήσῃ, νὰ διατάξῃ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως καὶ τὸ χρόνο νὰ σεβασθοῦν τὸ χῶμα, νὰ ἀντλήσῃ νέα δύναμη, νὰ ὁμνήσῃ, νὰ καλέσῃ τὶς μητέρες νὰ φέρουν τὰ τέκνα τους, καὶ νὰ δρέψῃ λουλούδια γιὰ τὴ δόξα της.

Ἀπὸ τὸ θησαυροφυλάκιο τῆς Πατρίδος παίρνει ὅλο τὸ ὁλικὸ τῶν στίχων του φυσικό, ἀναπτήδευτο, ὅπως τοῦ προσφέρεται ἀπὸ τὴν ἀρχαίζουσα ὡς τὴ δημοτικὴ ἀνάλογα μὲ τῆς καρδιᾶς τὸ χτύπημα καὶ τοῦ νοῦ τὶς ἐκκρήξεις.

Πάθανε καὶ ἔμεινε ξεχασμένος σὲ ξένη γῆ εἴκοσι ὁλόκληρα χρόνια ὥσπου τὸ 1889 ὁ βαθυστόχαστος κριτικὸς Παλαμᾶς τὸν ἀνάστησε μὲ μιὰ διάλεξη στὸν Παρνασσὸ Ἀπὸ τότε ὁ Κάλβος πέρασε στὸ πάνθεο τῶν μεγάλων ἐθνικῶν μας ποιητῶν καὶ στὸ ἴδιο ὕψος ἀλλὰ πάντα μόνος καὶ «περήφανος».

Ἡ ψυχή του ἀνακουφίσθη ἀλλὰ τὰ κόκκαλά του τρίζανε κάτω ἀπὸ τὸ βαρὺ ξένο χῶμα. Διαμαρτυρήθηκανε γιὰ τὴ λησμονιά. Ἡ πατρίδα του ἄκουσε τὴ φωνή, τὴν ἐγνώρισε ἀλλὰ δὲν τῆς ἀπάντησε. Ἴσως δὲν ἦταν καιρός. Τὴν ψυχή του τὴν ἔδωσε στὴν Ἑλλάδα. Πόσο ἤθελε νὰ ταφῇ σ' αὐτή! Ἡ μοῖρα σκληρὴ καὶ ἄπονη δὲν ἔστερξε καίτοι τὴν ἱκέτευσε στὸ δίστιχο:

«ἂς μὴ μοῦ δώσῃ ἡ μοῖρα μου
εἰς ξένην γῆν τὸν τάφον».

Στὶς 19 Μαρτίου τὰ κόκκαλα τοῦ Κάλβου συναντήθηκαν πάνω στὸ γαλανὸ Ἑλληνικὸ οὐρανὸ μὲ τὴν ψυχή του. Ὁ Κάλβος εἶναι ὁλόκληρος στὴν ἀγκαλιὰ τῆς Μάννας του. Τώρα ἐπὶ τέλους θὰ κοιμηθῇ ἥσυχος γιατὶ καθὼς εἶπε:

Εἶναι γλυκὺς ὁ θάνατος
μόνον ὅταν κοιμώμεθα
Εἰς τὴν Πατρίδα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ 15Α — ΤΗΛ. 36-547

Ἐτησία συνδρομὴ τοῦ Διδασκαλικοῦ Βήματος . . . . . Δραχ. 50.—
Τιμὴ τοῦ φύλλου . . . . . » 1.50
Διὰ τὰς Σχολικὰς Ἐφορείας . . . . . 50.—

"DIDASKALIKON VEMA.
Organ of the Federation of Elementary Teacher's of Greece
Branch Office: 15a Xenophon St., Athens (Greece)

"DIDASKALIKON VIMA.
(Tribune des Instituteurs)
Organe Officiel de la Fédération des Instituteurs de Grèce
Bureaux: 15a, Rue Xénophon, Athénes (Grèce)

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΟΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ

Ἡ «Βιομηχανικὴ Ἐπιθεώρησις» εἰς τὸ φύλλον τοῦ Φεβρουαρίου δημοσιεύει ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον τὸ κατωτέρω σημείωμα, ὅπερ παραθέτομεν ἄνευ σχολίων θεωροῦντες αὐτὸ ἀρκούντως διαφωτιστικὸν καὶ εὔγλωττον. Προσέτι δὲ συγχαίρομεν τοὺς διευθύνοντας τὸ ἄνω περιοδικὸν διὰ τὰς σαφεῖς καὶ ὀρθολογιστικὰς των ἀντιλήψεις.

«Αὐτὰ ποὺ εἶπε ὁ κ. Καραμανλῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἐκπαιδευτικῶν, ὅτι δηλαδὴ ἡ διαφύλαξις τῆς οἰκονομικῆς σταθερότητος δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἱκανοποίησιν οἱουδήποτε μισθολογικοῦ αἰτήματος εἶναι ἀληθῆ, τὰ συμπερίζεται δὲ καὶ τὰ ἐπικροτεῖ ὁμοφώνως ἡ κοινὴ γνώμη. Οἱ ἐκπαιδευτικοὶ ὅμως, ἂν ἀντελήφθημεν καλῶς, δὲν ἐζήτησαν παραχωρήσεις εἰς βάρος τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου (εἰς βάρος δηλαδὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ) ἀλλὰ ἀναγνώρισιν κατ' ἀρχὴν τῆς ἀνίσου μισθολογικῆς μεταχειρίσεώς των. Τὸ αἴτημά των τοῦτο εἶναι παλαιόν, ἀλλὰ τὸ ἐπανέφεραν εἰς τὸ μέσον ὀξύτερον, παρά ποτε, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον οἱ πανίσχυροι ἄρχοντες τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου ἐρρύθμισαν τελευταίως τὰ τῆς διανομῆς τῶν 853 ἑκατομμυρίων, τῶν ἀποκληθεισῶν «προσθέτων» ἀμοιβῶν. Αἱ πρόσθετοι ἀμοιβαὶ εἶναι φαυλεπίφαυλον ἐπινόημα καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ καταργηθοῦν, ἐνσωματουμένου τοῦ δι' αὐτὰς διατιθεμένου ποσοῦ εἰς τὸ βασικὸν μισθολόγιον, ὄχι ὅμως ἀνίσως καὶ ἐπ' ὠφελείᾳ κατηγοριῶν τινων εὐνοουμένων τοῦ κέντρου, ἀλλὰ μὲ ἀκριβοδικαίαν κατανομὴν εἰς ὅλους τοὺς μισθωτοὺς τοῦ δημοσίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ ἐκπαιδευτικοὶ πρέπει ἀδιαφιλονικήτως νὰ ἔρχωνται εἰς πρώτην γραμμήν. Διότι, πλὴν τῆς ὑφηλῆς ἀποστολῆς μὲ τὴν ὁποίαν εἶναι ἐπιφορτισμένοι, τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν βλαστῶν τοῦ γένους, καὶ προσέτι μορφώσεως ἀδιαφιλονίκητα διαθέτουν, πρὸ παντὸς δὲ διότι εἶναι οἱ μόνοι ἐκ τῶν δημοσίων λειτουργῶν, οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται ὑπὸ τὸν ἄμεσον ἔλεγχον τῆς Κοινωνίας καὶ εἰς τοὺς ὁποίους, λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ λειτουργήματός των, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴν ἐργάζωνται καὶ νὰ κοπτιδεύουν, ὅπως κάμνουν οἱ περισσότεροι τῶν διοικητικῶν κλάδων καὶ μάλιστα εἰς τὴν Πρωτεύουσαν».

ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ

Λίαν ἀξιοπρόσεκτος εἶναι ἡ πλήρης ἀφοσιώσεως εἰς τὰς χριστιανικὰς ἀρχὰς ἐνέργεια τῶν Ἐκπαιδευτικῶν, καθ' ἣν κατὰ τὰς μεγάλας θρησκευτικάς μας ἑορτὰς ὁμάδες μαθητῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς Διδασκάλους των ἐπισκέπτονται τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τὰ ὀρφανὰ εἰς τὰ διάφορα εὐαγῆ ἱδρύματα καὶ τὰ νοσοκομεῖα, ψυχαγωγοῦν αὐτοὺς καὶ τοὺς διανέμουν διάφορα δῶρα.

Ἡ ἐνέργεια αὕτη πέραν τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς σημασίας ἀποδεικνύει ὅτι οἱ Ἐκπαιδευτικοὶ δὲν περιορίζονται εἰς τὴν βερμπαλιστικὴν διδασκαλίαν μόνον, ἀλλὰ ἐπεκτείνονται καὶ εἰς τὴν ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τῶν χριστιανικῶν διδαγμάτων.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἰδιαιτέρως εἶναι ἡ κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Πάσχα ἐπίσκεψις τῶν συνοριακῶν φυλακίων ὑπὸ ὁμάδων Ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἡ διανομὴ εἰς τοὺς στρατιώτας διαφόρων δώρων.

Τοῦτο μαρτυρεῖ τὸν μεταξὺ τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν παραμεθοριακῶν στρατιωτικῶν μονάδων ὑφιστάμενον ψυχικὸν δεσμόν, ὁ ὁποῖος φυσικὰ δὲν περιορίζεται εἰς ἐκδηλώσεις φιλοφροσύνης μόνον, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται εἰς ἐνεργείας, αἱ ὁποῖαι ἐξασφαλίζουν τὴν ὁμαλὴν καὶ εὔρυθμον λειτουργίαν τῶν σχολείων τῆς ὑπαίθρου καὶ εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ διὰ τῆς ἀνεγέρσεως ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν μονάδων σχολείων, μνημείων καὶ ἐκκλησιῶν, διὰ τῆς διαθέσεως μεταφορικῶν μέσων καὶ ἄλλων ὑλικῶν πρὸς θεραπείαν τῶν ἀναγκῶν τῶν σχολείων καὶ τῆς ἐνισχύσεως τῶν κατοίκων τῶν ἀκριτικῶν περιοχῶν.

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Τὸ ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως παραπαίει ἐπὶ μίαν διετίαν συνεχῶς καὶ κακοποιεῖ τὴν ἀλήθειαν ἄνευ οἴκτου εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως.

«Ἀποκαλύπτεται ἤδη», γράφει εἰς τὸ Δελτίον της, «ὅτι αὐτὸ ὑπῆρξε τὸ κύριον καὶ οὐσιῶδες αἴτημα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι παρέσυρον τὸν κλάδον εἰς τὴν στεῖραν καὶ ἄγονον ἀπεργίαν. Πῶς δηλ. οἱ αἱρετοὶ θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ κρίνουν καὶ νὰ ἀπειλοῦν διὰ τῆς ψήφου των τοὺς προϊσταμένους των Ἐπιθεωρητάς».

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἀπεργίαν ὅτι δηλ. αὕτη ὑπῆρξεν ἄγονος καὶ στεῖρα, ἁρμόδιοι νὰ κρίνουν εἶναι αἱ 28.000 τῶν Ἐκπαιδευτικῶν καὶ ὄχι ἡ Διοίκησις τῆς Ἑνώσεως ἡ ὁποία ἠγωνίσθη φιλοτίμως(!) πράγματι νὰ τὴν καταστήσῃ γόνιμον καὶ παραγωγικήν.

Ἀλλ' ἐὰν δεχθῶμεν πρὸς στιγμὴν ὅτι διὰ τοὺς Ἐκπαιδευτικοὺς Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως ἡ ἀπεργία ἦτο ἄγονος, διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως ὑπῆρξε λίαν γόνιμος, ἐκτὸς ἐὰν φρονῇ αὐτὴ ὅτι δι' ἑνὸς ὑπομνήματος καὶ μόνον, ὁποβληθέντος, καὶ τούτου ταχυδρομικῶς, εἰς τοὺς ἁρμοδίους κυβερνητικοὺς παράγοντας ἐπέτυχε τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ βαθμολογικοῦ αἰτήματος τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Προσέτι ἐὰν ἦτο ἢ ὄχι «κύριον καὶ οὐσιῶδες αἴτημα» τὸ θέμα τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν δικαιωμάτων τῶν αἱρετῶν τὸ γνωρίζουν αἱ Διοικήσεις τῶν Ὁμοσπονδιῶν καὶ οἱ κλάδοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὸν κοινὸν νοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τί σημαίνει ἀποσκορακισμὸς τῶν αἱρετῶν ἀπὸ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον.

Ἀκόμη οἱ κλάδοι γνωρίζουν ποῖα εἶναι τὰ οὐσιώδη καὶ ποῖα τὰ ἐπουσιώδη αἰτήματα διὰ τὰ ὁποῖα ἠγωνίσθησαν.

Ἀλλ' ἐὰν διὰ τὴν Διοίκησιν τῆς Ἑνώσεως ἡ ἀνάκτησις τῶν δικαιωμάτων τῶν αἱρετῶν εἶναι παρωνυχίς, δι' ἡμᾶς τοὺς Διδασκάλους καὶ τοὺς Καθηγητὰς καὶ διὰ τὴν πλειονότητα τῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Γεν. Ἐπιθ)τῶν Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως εἶναι αἴτημα βασικὸν δεδομένου ὅτι ὁ θεσμὸς τῶν αἱρετῶν εἶναι μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας κατακτήσεις τῶν Κλάδων. Ἑπομένως καὶ μόνον διὰ τὸ θέμα τοῦτο θὰ ἐδικαιολογεῖτο πλήρως ἕνας ἀγών.

Τέλος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι οἱ Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ εἶναι προϊστάμενοι τοῦ ἐπὶ βαθμῷ Ἐκπαιδ. Συμβούλου αἱρετοῦ προκαλεῖ, τὸ ὀλιγώτερον, τὴν θυμηδίαν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ κόσμου. Ὁ ἰσχυρισμὸς ὅμως ὅτι ὁ αἱρετὸς ἀπειλεῖ διὰ τῆς ψήφου του Ἐπιθεωρητὰς καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητάς, ἀποτελεῖ συκοφαντίαν πρώτου μεγέθους ἐνώπιον τῆς ὁποίας ὠχριοῦν καὶ αὐτοὶ οἱ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τοῦ Κλάδου. Οἱ κ. κ. Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐπιθεωρηταὶ οἱ ὁποῖοι γνωρίζουν κάλλιον παντὸς ἄλλου ἂν ἠπειλήθησαν ἢ ἐπροστατεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἑκάστοτε αἱρετούς, δύνανται νὰ ἐκτιμήσουν τὴν σοβαρότητα τῶν ὑπὸ τῆς Διοικήσεώς των ὑποστηριζομένων.

ΠΑΡΑΦΩΝΙΑ

Διδάσκαλοι τῆς Περιφερείας Φλωρίνης πειθαρχήσαντες εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συνδικαλιστικῆς των ἡγεσίας κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ δικάσαντος αὐτοὺς δικαστηρίου, διότι συμμετέ-

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ Γ' ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

Την 27ην Φεβρουαρίου 1960 πρωτοβουλία τοῦ Ἐπιθ)τοῦ Γ' Περιφ. Χανίων κ. Λαζάρου Πετρίδη, ἔλαβε χώραν τοπικὸν Παιδαγωγικὸν Συνέδριον εἰς τὸ 4ξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον Γαλατᾶ Χανίων.

Παρέστησαν ὁ Γενικὸς Ἐπιθ)τὴς Στοιχ. Ἐκπ)σεως Κρήτης, ὁ Ἐπιθ)τὴς τῶν Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Χανίων, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διδ. Συλλόγου, αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὀγδοήκοντα περίπου Διδάσκαλοι. Ἐν ἀρχῇ ἐτηρήθη ἑνὸς λεπτοῦ σιγή, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ τέως Γεν. Ἐπιθ)τοῦ Στοιχ. Ἐκπαιδεύσεως Κρήτης Μάρκου Σιγάλα.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ Ἐπιθ)τὴς κ. Πετρίδης εὐχαριστήσας τοὺς συνέδρους διὰ τὴν πρόθυμον συμμετοχήν των.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Γεν. Ἐπιθ)τὴς κ. Ματθαιάσος μετέφερεν εἰς τοὺς συνέδρους τὸν χαιρετισμὸν τῶν Διδασκάλων τῆς Κρήτης καὶ ἔπλεξεν τὸ ἐγκώμιον τῆς νήσου διὰ τὰς καλλονὰς τῆς φύσεώς της καὶ τὴν ἀδρείαν τῶν κατοίκων της.

Ὁ Ἐπιθ)τὴς κ. Βρεττάκης ἐχαρακτήρισε τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου ὡς βασικὰ διὰ τὴν Λατινὴν Ἐκπαίδευσιν καὶ ηὐχήθη ἐπιτυχίαν.

Τὰ θέματα τοῦ Συνεδρίου ἦσαν: 1) «Ὑποδειγματικὴ διδασκαλία ἀναγνώσεως ἐν τῇ Γ' καὶ Δ' τάξει», 2) «Ὑποδειγματικὴ διδασκαλία ἄσματος ἐν τῇ Γ' καὶ Δ' τάξει», 3) «Διδασκαλία τοῦ προβλήματος ἐν τῇ Ε' καὶ ΣΤ' τάξει».

Ἐδίδαξαν οἱ Διδ)λοι: 1) Πετράκης Γεώργιος, 1) Βήχου Αἰκατερίνη, 3) Πλατσάκης Ἀνδρέας καὶ Πρωτοπαδάκης Εὐάγγελος.

Ἐπηκολούθησε κριτικὴ καὶ ἐξήχθησαν συμπεράσματα.

Ὁ Ἐπιθ)τὴς τῆς Περιφ. κ. Δάζαρος Πετρίδης μὲ τὴν χαρακτηρίζουσαν αὐτὸν γλαφυρότητα καὶ ἐπιστημονικότητα ὡμίλησε περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ Ἀνδρέου Κάλβου. Τὸ συνέδριον ἔκλεισε διὰ καταλλήλου ὁμιλίας του ὁ Γενικὸς Ἐπιθ)τὴς κ. Ματθαιάσος.

Εἰς τὸ τέλος ἔγινε συνεστίασις τῶν συνέδρων εἰς ἀτμόσφαιραν πλήρους ἐγκαρδιότητος.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΚΠΑΙΔ)ΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΘΗΒΩΝ

Μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους ὁ νέος Ἐπιθεωρητὴς τῆς περιφερείας μας κ. Ἀθαν. Δημόπουλος ἔθεσε τὰ θεμέλια μιᾶς ζωντανῆς Παιδαγωγικῆς κινήσεως μεταξὺ τῶν σχολείων τῆς περιφερείας. Ἐν πρώτοις προτυποποίησε διάφορες τάξεις σὲ σχολεῖα διὰ τὸν πειραματισμὸν διαφόρων διδακτικῶν μεθόδων μὲ ἐπισκέψεις εἰς αὐτὰς τῶν Διδασκάλων.

Πρώτη παιδαγωγικὴ ἐπίσκεψις πραγματοποιήθηκε τὴν 26)2)1960 εἰς τὴν Α' τάξιν τοῦ 4ου Δημοτ. Σχολ. Θηβῶν. Παρηκολούθησαν συνάδελφοι διδάσκοντες εἰς τὴν Α' τάξιν τῶν σχολείων τῆς περιφερείας. Ἡ Διδ)σσα τῆς τάξεως Δ)νὶς Εὐθυμία Οἰκονόμου ἐφαρμόζει μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν τὴν Ε.Σ.Δ. ὡς καὶ διὰ τὴν ἀνάγνωσιν τὴν ὁλικὴν μέθοδον Ντεκρολύ.

Τὴν ἑπομένην 27)2)1960 οἱ αὐτοὶ συνάδελφοι παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τῆς Α' προτύπου τάξεως τοῦ Α' Δημοτ. Σχολ. Θηβῶν εἰς ἣν ἐδίδαξεν ἡ Διδ)σσα κ. Χαραλαμποπούλου.

Ε. Γ.

σχον εἰς τὴν πραγματοποιηθεῖσαν τὴν 21ην Ἰανουαρίου ἐκδήλωσιν διαμαρτυρίας τῶν ἐκπαιδευτικῶν. Δὲν κρίνομεν ἐν προκειμένῳ ἂν καλῶς ἢ κακῶς κατεδικάσθησαν οἱ ὡς ἄνω Διδάσκαλοι σύμφωνα μὲ τὰς ἰσχυούσας ποινικὰς διατάξεις. Τελικῶς τὸ θέμα θὰ κριθῇ ἀπὸ ἀνώτερον δικαστήριον εἰς τὸ ὁποῖον προσέφυγον οἱ ἐνδιαφερόμενοι.

Θεωροῦμεν ὅμως σκόπιμον νὰ σημειώσωμεν τὴν **παραφωνίαν ἡ ὁποία διετάραξε τὴν τόσον ἀνωτέραν, πολιτισμένην καὶ δικαστικῶς τιμητικὴν ἀτμόσφαιραν, ἡ ὁποία ἐπεκράτησε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀκροαματικῆς διαδικασίας, ἀνεξαρτήτως τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως.** Πρόκειται περὶ τῆς ἀντιεκπαιδευτικῆς θέσεως τὴν ὁποίαν ἔλαβον μερικοὶ μάρτυρες κατηγορίας, ὄργανα ἀσφαλείας.

«Οἱ Διδάσκαλοι ὅ,τι κάνουν τὸ κάνουν γιὰ νὰ φουσκώσουν τὰ πορτοφόλια τους» ἐτόνισε κάποιο ὄργανον τῆς ἀσφαλείας, χαρακτηριστικῶς.

Φαίνεται ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς ζῇ μακρὰν τῆς ἑλληνικῆς πραγματικότητος ἢ **δὲν ἐπιτελεῖ καλῶς τὰ καθήκοντά του δεδομένου ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ παραγνωρίζῃ τὸ ὑπὸ τῶν Διδ)λων προσφερόμενον ἔργον καὶ μάλιστα εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιφέρειαν τῆς Φλωρίνης.**

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς γνωρίζει κάλλιστα τί προσφέρουν, πέραν τοῦ κυρίου αὐτῶν ἔργου, οἱ Ἕλληνες Διδάσκαλοι, ἰδίᾳ εἰς τὸν Ἐθνικὸν τομέα, χωρὶς βεβαίως νὰ «φουσκώνουν τὰ πορτοφόλια των». Ἡ συμβολὴ αὕτη θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι γνωστὴ εἰς τὸν περὶ οὗ πρόκειται μάρτυρα κατηγορίας, ὁ ὁποῖος ἀσκεῖ τὰ καθήκοντά του εἰς νευραλγικὸν σημεῖον τῆς χώρας μας.

Πέραν τούτου ἡ γνώμη του ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν γνώμην προϊσταμένων του ἀρχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐπισήμως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράζονται μεθ' ὑπερηφανείας διὰ τὸ ἔργον τῶν Διδασκάλων γενικῶς, καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν συμβολήν των εἰς τὴν Ἐθνικὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας ἰδίᾳ εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου ἡ Διδασκαλικὴ ψυχή, ἐσχάτως, ἐτραυματίσθη διὰ τῆς καταδίκης τῶν ἀπεργησάντων ἐκπαιδευτικῶν.

ΣΧΟΛΙΚΑΙ ΕΦΟΡΕΙΑΙ

Κουστέσης. Διὰ πράξεώς της ἀνακηρύσσει δωρητὴν τοῦ σχολείου τὴν Ἀμερικανίδα Βιρβάραν Agule, καὶ ἐκφράζει πρὸς ταύτην τὰς εὐχαριστίας της διότι υἱοθέτησε τὸ σχολεῖον καὶ ἐπιχορηγεῖ τοῦτο κατ' ἔτος μὲ 3.000 δραχμάς.

Ἀραιοκάστρου Πανωνίου. Ἐκφράζει τὰς θερμοτέρας εὐχαριστίας της καὶ τὴν ἄπειρον εὐγνωμοσύνην τῶν μικρῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου, πρὸς τὸν κ. Νικόλαον Χατζιδάκην Διευθυντὴν ὁμωνύμου Ἰδιωτικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις, τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν καὶ τοὺς μαθητάς του διὰ τὴν ἀποστολὴν τεσσάρων δεμάτων πλήρη εἰδῶν ἱματισμοῦ, παιγνιδίων καὶ βιβλίων.

Δημοτικοῦ Σχολείου Ματαράγκας Μεσολογγίου. Διὰ πράξεως ἀνακηρύσσει δωρητὴν τοῦ Σχολείου τὸν κ. Μιλτιάδην Λέλλον, ἰατρόν, διὰ τὰς δωρεὰς του πρὸς τὸ Σχολεῖον καὶ διὰ τὴν συνεχῆ μετά τῆς συζύγου του συμπαράστασίν των εἰς τὸ ἔργον του.

Α' Δημοτικοῦ Σχολείου Χρυσοπόλεως. Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει πρὸς τὴν ἀποχωρήσασαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας Διδ)σσαν Ζωὴν Στρηνοπούλου ἐκ μέρους τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων τοῦ Σχολείου τὰς θερμὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην των καθ' ὅσον αὕτη ἐπὶ 28 ὁλόκληρα ἔτη κατηνάλωσε μετὰ ζήλου, ἀξιοθαυμάστου καρτερικότητος, ὑπομονῆς καὶ εὐσυνειδησίας ὅλας της τὰς δυνάμεις διὰ τὴν μόρφωσιν καὶ ἀγωγὴν τῶν παιδιῶν των.

Βαβουρίου καὶ Λειᾶς. Ἐγκαρδίως εὐχαριστοῦν τὸν ἐκ Βαβουρίου Φιλιατῶν καὶ διαμένοντα εἰς Ἀθήνας Διδ)λον Παπαφώτην Γεώργιον διότι οὗτος διὰ τῆς προσωπικῆς συμβολῆς του συνεκίνησε καὶ ἀπέστειλε ἐκ τοῦ Πειραματικοῦ Σχολείου Ἀθηνῶν διὰ τοὺς ἀπόρους μαθητὰς τῶν Σχολείων ἑξήκοντα (60) δέματα γραφικῆς ὕλης, βιβλίων καὶ παιχνιδίων.

Μερόπης. Ἐκφράζουν πρὸς τὰ τέκνα τοῦ ἐκ Μερόπης καὶ ἤδη διαμένοντος ἐν Ἀθήναις μεγαλεμπόρου κ. Χρήστου Κοντογιαννοπούλου, Θεόδωρον καὶ Μαρίαν, τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας των καὶ ἀνακηρύσσουν τούτους δωρητὰς τοῦ σχολείου διὰ τὴν δωρεὰν εἰς τὸ σχολεῖον σημαντικοῦ ἀριθμοῦ βιβλίων ἐκ τῆς Παγκοσμίου Παιδικῆς Λογοτεχνίας πρὸς ἵδρυσιν Μαθητικῆς βιβλιοθήκης ἀξίας περίπου 3000 δραχμῶν.

Α' 6)ξίου Δημοτ. Σχολείου Χάβαρι. Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει τὰς θερμὰς της εὐχαριστίας ὡς καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην της πρὸς τὸν κ. Ἀναστάσιον Λιάρον ἀφιχθέντα ἐσχάτως ἐξ Ἀμερικῆς διὰ τὴν δωρεάν του εἰς τὸ Σχολεῖον μιᾶς σημαίας μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς.

Κοντοπούλων — Χανίων: Διὰ πράξεώς της ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτῆς καὶ τῶν κατοίκων πρὸς τὸν ὁμογενῆ κ. Νικόλ. Δελάκην, ὅστις ἀπέστειλε τὸ χρηματικὸν ποσὸν τῶν 2.000 δολλαρίων διὰ τὴν ἀνέγερσιν διδακτηρίου ἐφ' οὗ θὰ ἐντοιχισθῇ σχετικὴ ἀναμνηστικὴ πλάξ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ Γ' Ἐκπ. Περιφερείας Θεσσαλονίκης κ. Χ. Στεργιοπούλου ἐγένετο τὴν 2)3)60 Παιδαγωγικὸν Συνέδριον τῶν Διδ)λων ἐν Θεσ)νίκῃ, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γεν. Ἐπιθεωρητοῦ κ. Κ. Γιαννακοπούλου.

Κατ' αὐτὸ ἐγένετο ὑποδειγματικὴ διδασκαλία Ἀναγνώσεως καὶ Ἱστορίας εἰς τὴν Στ' τάξιν ὑπὸ τοῦ Διδ)λου κ. Φλάσκου.

Ἐπηκολούθησε δὲ κριτικὴ μὲ συμμετοχὴν τῶν πλείστων Διδ)λων.

Π. Α.

Νεκρολογία

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἕνα τεράστιο κενὸ ἄφησε στὸ χωριό του τὸ Ἀργολικὸ εἰς τὸ ὁποῖον ὑπῆρξεν ὁδηγὸς καὶ δημιουργὸς κάθε ὡραίου καὶ εὐγενοῦς ἔργου.

Πέθανε στὶς 4 τοῦ Φλεβάρη σκορπίζοντας μέχρι τὴν τελευταία του στιγμὴ τὴ χαρὰ καὶ τὸ γέλιο στοὺς ἀνθρώπους.

Ἐγεννήθηκε στὸ Ἀργολικὸ τὸ 1892. Τὸ 1912 ἐτελείωσε τὸ Διδασκαλεῖο Ἀθηνῶν καὶ τὸ ἴδιο ἔτος διορίσθηκε ὡς δάσκαλος στὸ Χατζὶ Μεσσηνίας.

Δὲν ἔμεινεν ὅμως ἐπὶ πολύ, διότι ἐκλήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὶς στρατιωτικές του ὑποχρεώσεις. Ὑπηρέτησεν ἐπὶ δεκαετίαν σχεδὸν ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, προαχθεὶς μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ λοχαγοῦ καὶ τιμηθεὶς μὲ ἑπτὰ στρατιωτικὰ παράσημα (ἀριστεῖον ἀνδρείας, πολεμικὸν σταυρόν, κλπ.), διὰ τὴν ἀνδρεία καὶ τὸ ἦθος ποὺ ἐπέδειξεν κατὰ τοὺς νικηφόρους πολέμους ποὺ διεξήγαγεν ἡ πατρὶς ἀπὸ τοῦ 1913 ἕως τὸ 1922.

Ὅπως ὑπῆρξεν ἄριστος ἀξιωματικὸς εἰς τὸν στρατόν, ἔτσι καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τὴν ὁποίαν ὑπηρέτησεν ὡς δάσκαλος ἐπὶ τριάντα πέντε χρόνια, ὑπῆρξεν ἀκούραστος καὶ ὑπομονητικὸς μὲ ὁλοκληρωμένη διδασκαλικὴ προσωπικότητα. Ἡ ὑπηρεσία τὸν ἐτίμησε μὲ τὸ γέρας καὶ ἄλλας ἠθικὰς ἀμοιβάς.

Στάθηκε δίπλα στὸν πονεμένο ἀγρότη (γιατὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι προήρχετο ἀπὸ ἀγροτικὴ οἰκογένεια εἶχε τελειώσει καὶ τὸ γεωργικὸ φροντιστήριο) καὶ μὲ ζῆλον, ὑπομονὴ καὶ ἀποφασιστικότητα ἐργάστηκε σὰν συνεταιριστὴς γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ παραγωγικοῦ ἐργοστασίου Ρ.Ε.Α. τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν πρωτεργάτης καὶ Διευθυντὴς ἐπὶ πολλὰ χρόνια.

Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα τῆς γενέτειράς του ποὺ τὸν σκεπάζει καὶ ὁ Πανάγαθος Θεὸς ἂς χύνῃ βάλσαμο παρηγοριᾶς στὴν πληγωμένη ψυχὴ τῆς γυναίκας του καὶ τῶν ἀδελφῶν του.

ΛΑΜΠΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ὁ Σύλλογος Διδασκάλων Πιερίας, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ του ὅπως συμβάλῃ εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου τοῦ κοινοῦ τῆς πόλεως Κατερίνης, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν! ὅπως ὀργανώσῃ σειρὰν μορφωτικῶν διαλέξεων κατὰ τὰς ὁποίας διακεκριμένοι ἐπιστήμονες καὶ κυρίως Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου θὰ ἀναπτύξουν θέματα ἐπίκαιρα καὶ πολὺ ἐνδιαφέροντα.

Τὴν πρώτην τῶν διαλέξεων τούτων, ἐπραγματοποίησε τὴν 20ὴν Μαρτίου μὲ ὁμιλητὴν τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κίτρους κ. Βαρνάβαν καὶ μὲ τὸ διδακτικώτατον θέμα: **"Ἕνας ἄνεμος ἀσταμάτητος ἀλλὰ πολύτιμος παιδαγωγός.** Τὴν διάλεξιν ταύτην παρηκολούθησαν χίλια τετρακόσια καὶ πλέον ἄτομα.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ εὐδοκίμως καὶ ἀρτίως λειτουργοῦν μὲ ὁλικὸν καὶ ὀργανα ἐποπτικῆς διδασκαλίας καὶ γυμναστικῆς πωλεῖται κατὰ τὰ 58 ο)ο τῆς ἐπιχειρήσεως, λόγῳ ἀποχωρήσεως τοῦ συνεταίρου διὰ λόγους ὑγείας. Οἱ δυνάμενοι νὰ διαθέσουν σοβαρὸν κεφάλαιον ἐκπαιδευτικοὶ ἂς τηλεφωνήσουν εἰς τὸν ἀριθμὸν 521-709 δίδοντες ὄνομα καὶ διεύθυνσιν ἐνδιαφερομένων.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ-ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

Π ρ ὸ ς

Ἅπαντας τοὺς κ.κ. Συναδέλφους τῆς Περιφερείας τοῦ Συλλόγου μας

Ἀγαπητοὶ συνάδελφοι

Τὸ νεοεκλεγὲν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συλλόγου μας, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν ν' ἀπευθύνῃ πρὸς ἅπαντας τοὺς συναδέλφους τοῦ Συλλόγου τὰς πλέον θερμὰς καὶ εἰλικινεῖς του εὐχαριστίας διὰ τὴν τιμὴν μὲ τὴν ὁποίαν περιεβλήθη.

Αἰσθανόμενοι βαθύτατα τὴν τιμὴν αὐτὴν, ἰδιαιτέρως δὲ τὰς ὑποχρεώσεις μας ἐναντι ὅλων ὁμῶν καὶ πρὸ πάντων ἐναντι τῆς ἰδέας τοῦ Συνδικαλισμοῦ, καλούμεν ὅλους σας νὰ συνδράμητε τὸ ἔργον μας, διὰ νὰ δυνηθῶμεν ὅλοι ἡνωμένοι καὶ ἀγαπημένοι ν' ἀνυψώσωμεν τὸν Σύλλογόν μας εἰς τὸ ὕψος τῆς περιωπῆς ποὺ τοῦ ἁρμόζει ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὸν ἀγῶνα τοῦ κλάδου μας.

Διεκδικοῦμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον μᾶς ἀνήκει καὶ πάντοτε εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας μας πρέπει νὰ εἴμεθα ἕτοιμοι ν' ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν κατάκτησίν του. Οὔτε τὸ θάρρος, ἀλλ' οὔτε καὶ ἡ δύναμις πρέπει νὰ μᾶς λείψῃ.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, ἀπεφάσισεν, ὅπως τὰς καθ' ἕκαστον μῆνα συνεδριάσεις του πραγματοποιῇ ἐναλλὰξ εἰς διάφορα σχολεῖα τῆς περιοχῆς τοῦ Συλλόγου μας, πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ γνωρισθῇ καὶ ἐπικοινωνήσῃ μὲ ὅλους τοὺς συναδέλφους τῶν Σχολείων τούτων νὰ προσέρχωνται εἰς τὰς συνεδριάσεις του καὶ ὑποβοηθοῦν τὸ ἔργον του.

Μὲ πίστιν εἰς τὴν ἀποστολήν μας καὶ βέβαιοι διὰ τὴν συμπαράστασιν ὅλων, ἀπευθύνομεν θερμότατον συναδελφικὸν χαιρετισμόν.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἰωάν. Φίλιος ***Κων. Παππᾶς***

Τὰ Μέλη

Κ. Χατζῆς, Ὀλυμπία Παπασυθυμίου, Εὐάγγ. Ἀσπρογέρακης

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ

Πρὸς

Τοὺς Δ)λους Λακεδαίμονος

Κύριοι Συνάδελφοι.

Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους, ἡ Διοίκησις τοῦ Συλλόγου εὔχεται πρὸς ὑμᾶς δύναμιν πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ ὡραίου ἔργου μας ἐπ' ἀγαθῷ τῆς φιλτάτης Πατρίδος Ἑλλάδος, τὰ ἰδεώδη τῆς ὁποίας ἐνέπνευσαν καὶ θὰ ἐμπνέουν τὸν Ἐκπαιδευτικὸν κόσμον της, παρὰ τὴν ἔλλειψιν κατανοήσεως παρὰ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων.

Δὲν ἐζητήσαμεν ποτὲ προνομιακὴν μεταχείρισιν, ἀλλὰ δικαιοσύνην, καὶ ἀντὶ ταύτης ἀκούομεν παχεῖς λόγους καὶ τὴν στερεότυπον ἀπάντησιν, κινδυνεύει ὁ προϋπολογισμὸς ἢ ἡ νομισματικὴ σταθερότης, ἐν καιρῷ θὰ σᾶς ἱκανοποιήσωμεν...

Ὁ ἀξιότιμος κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, εἰς τὴν τελευταίαν Γεν. Συνέλευσιν τοῦ Κλάδου, ἐνῶ μᾶς διαβεβαίωνε περὶ τοῦ ἀμεριστου ἐνδιαφέροντος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν Στοιχ. Ἐκπαίδευσιν καὶ τὸν ἐργάτην της, δὲν παρέλειψε νὰ δεχθῇ τροποποιήσιν τοῦ Νόμου περὶ ἁρμοδιοτήτων τοῦ αἱρεταῦ μας Ἐκπαιδ. Συμβουλίου, διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ μίαν ἄλλην ὀργάνωσιν, τὴν Ἕνωσιν τῶν Ἐπιθεωρητῶν.

Σεβόμεθα ἀπολύτως τοὺς προϊσταμένους μας κ. κ. Ἐπιθεωρητάς, διότι δὲν λησμονοῦμεν ὅτι προέρχονται ἐκ τοῦ Κλάδου μας. Ἔνιοι ὅμως ἐξ αὐτῶν ἐλησμόνησαν τοὺς ἀγῶνας διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ Διδασκάλου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ καὶ Γενικοῦ τοιούτου καὶ ἐνθρονισθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τὸν ὁποῖον κατέχουσι κυβερνῶσι ἐλέῳ θεοῦ. Χαριζομένη ἡ Κυβέρνησις εἰς τοῦτους ἐδέχθη τὴν τροποποίησιν, λησμονήσασα τὴν συμβολὴν τοῦ αἱρετοῦ μας ἐπὶ τρίτον αἰῶνος εἰς τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα τῆς χώρας.

Ἡ Ὁμοσπονδία μας καὶ οἱ Σύλλογοι προέβησαν εἰς τὰς δεούσας παραστάσεις καὶ διαμαρτυρίας, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπανορθωθῇ ἡ ἀδικία.

Μὲ συναδελφ. χαιρετισμοὺς

Ὁ Πρόεδρος ***Ὁ Γραμματεὺς***
Γεώργ. Γκλέκας Π. Σαχλᾶς

Τὰ Μέλη

Χ. Μέγγος, Π. Φαρμάκη, Σ. Ζαχαριάς

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Π ρ ὸ ς

Ἅπαντα τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου Διδασκάλων Παρνασσίδος

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Διὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 16)10)59 μᾶς ἐνεπιστεύθητε τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου μας καὶ διὰ τὸ νέον Συλλογικὸν ἔτος. Ἡ τιμὴ ἥτις μᾶς ἐγένετο δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδηγίαν νὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ἔτι μεγαλύτερον ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τόσων φλεγόντων ζητημάτων τοῦ Κλάδου μας. Ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ διαθέσωμεν ὅλας μας τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν θεμάτων ἐκείνων, ἅτινα σήμερον κρατοῦν ἐν διαρκῆ ἀγωνίᾳ καὶ ἀναμονῇ ὅλους μας, ὡς εἶναι τὸ οἰκονομικόν, τὸ βαθμολογικὸν καὶ γενικῶς ἡ ἐξύψωσις τοῦ Κλάδου καὶ ἡ ἴση μεταχείρισις ἡμῶν πρὸς πάντα ἄλλον ὑπάλληλον.

Πλὴν ὅμως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων μας δὲν ἀρκεῖ ἡ ἰδική μας θέλησις, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συμπαράστασις ὅλων σας. Ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἐπιβάλλει εἰς ὅλους νὰ συσπειρωθῶμεν περὶς τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἵνα ἀποτελέσωμεν ἕναν ἀρραγῆ κρίκον ἱκανὸν νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἁρμοδίων καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων ἡμᾶς ζητημάτων. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς πρέπει νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ Συλλόγου.

. . . . . .

Παρακαλοῦμεν ὅλους ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν διάθεσιν τοῦ βιβλίου «Ἡ Μάνα», διὰ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Μαθητικῆς δανειστικῆς Βιβλιοθήκης.

. . . . . .

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἡ. Τσιποῦρας ***Ι. Γερακάρης***
Ἡ Γραμματεὺς Ὁ Ταμίας
Δ. Κανελλ ***Δ. Παπανικολάου***
Τὰ Μέλη: ***Ι. Κομνηνὸς***

ΤΟΠΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΕΙΣ ΝΕΣΤΟΡΙΟΝ

Πρωτοβουλία τοῦ Ἐπιθ)τοῦ Νεστορίου κ. Χαραλάμπους Στυλιάδου, ὠργανώθη ἐν Νεστορίῳ τὴν 12)8)1960 τοπικὸν Παιδαγωγικὸν Συνέδριον μὲ θέμα: «Διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν ἐκθέσεων εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον».

Ἡ ὑποδειγματικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὴν Ε' καὶ ΣΤ' τάξιν τοῦ Α' Δημ. Σχολείου μὲ πλήρη ἐπιτυχίαν. Οἱ δὲ εἰσηγηταὶ τοῦ θέματος κ. κ. Λέκκος Γεώργιος καὶ Π"πασχάλης Παναγιώτης ἐχειρίσθησαν τοῦτο λίαν ἐπιτυχῶς.

Κατόπιν συμμετοχῆς ὅλων τῶν Διδασκάλων ἐξήχθησαν πορίσματα λίαν ὠφέλιμα διὰ τὴν ἐν τῷ σχολείῳ ἐργασίαν.

Α. Π.

*

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΛΜΩΠΙΑΣ

Κατὰ τὴν 17ην Μαρτίου ἐγένετο Παιδαγωγικὸν Συνέδριον τῶν Διδ)λων τῆς Ἐκπαιδ. Περιφ. Ἀλμωπίας. Παρέστησαν ὁ Γεν. Ἐπιθ)τὴς τῆς Δ' Περ. κ. Κ. Γιαννακόπουλος καὶ ὁ Ἐπιθ)τὴς Ἀλμωπίας κ. Σ. Φάσσας. Τὸ Συνέδριον παρηκολούθησαν ὑπὲρ τοὺς 100 συνάδελφοι τῆς περιφερείας μας.

Κατ' ἀρχὰς ἐχαιρέτησε τοὺς συνέδρους ὁ Ἐπιθ)τὴς μας κ. Σ. Φάσσας καὶ ἐπηκολούθησε ἡ ἀνάπτυξις τοῦ θέματος «Τὸ μάθημα τῆς ἐκθέσεως εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον» ὑπὸ τῆς Διδ)σης Στράνη Ἀναστασίας.

Ἐπηκολούθησε συζήτησις καὶ ἐξήχθησαν συμπεράσματα.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου
Καντζάβελος Θ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

Π ρ ὸ ς

Ἅπαντα τὰ Μέλη τοῦ Συλλόγου Διδασκάλων Παρνασσίδος

Ἀγαπητοὶ Συνάδελφοι,

Διὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῆς 16)10)59 μᾶς ἐνεπιστεύθητε τὴν Διοίκησιν τοῦ Συλλόγου μας καὶ διὰ τὸ νέον Συλλογικὸν ἔτος. Ἡ τιμὴ ἥτις μᾶς ἐγένετο δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν ὁδηγίαν νὰ ἀγωνισθῶμεν μὲ ἔτι μεγαλύτερον ζῆλον καὶ αὐταπάρνησιν διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν τόσων φλεγόντων ζητημάτων τοῦ Κλάδου μας. Ὑποσχόμεθα ὅτι θὰ διαθέσωμεν ὅλας μας τὰς δυνάμεις διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐπιλύσεως τῶν θεμάτων ἐκείνων, ἅτινα σήμερον κρατοῦν ἐν διαρκῆ ἀγωνίᾳ καὶ ἀναμονῇ ὅλους μας, ὡς εἶναι τὸ οἰκονομικόν, τὸ βαθμολογικὸν καὶ γενικῶς ἡ ἐξύψωσις τοῦ Κλάδου καὶ ἡ ἴση μεταχείρισις ἡμῶν πρὸς πάντα ἄλλον ὑπάλληλον.

Πλὴν ὅμως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμούντων ζητημάτων μας δὲν ἀρκεῖ ἡ ἰδική μας θέλησις, ἀπαιτεῖται καὶ ἡ συμπαράστασις ὅλων σας. Ἀνάγκη ἐπιτακτικὴ ἐπιβάλλει εἰς ὅλους νὰ συσπειρωθῶμεν περὶς τῆς Διοικήσεως τοῦ Συλλόγου μας καὶ τῆς Ὁμοσπονδίας μας, ἵνα ἀποτελέσωμεν ἕναν ἀρραγῆ κρίκον ἱκανὸν νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἁρμοδίων καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀπασχολούντων ἡμᾶς ζητημάτων. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς πρέπει νὰ μείνῃ ἔξω τοῦ Συλλόγου.

. . . . . .

Παρακαλοῦμεν ὅλους ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν διάθεσιν τοῦ βιβλίου «Ἡ Μάνα», διὰ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς Μαθητικῆς δανειστικῆς Βιβλιοθήκης.

. . . . . .

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Ἀντιπρόεδρος
Ἡ. Τσιποῦρας ***Ι. Γερακάρης***
Ἡ Γραμματεὺς Ὁ Ταμίας
Δ. Κανελλ ***Δ. Παπανικολάου***
Τὰ Μέλη: ***Ι. Κομνηνὸς***

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕΣΣΗΝΗΣ

Εἰς σειρὰν προγραμματισθέντων διαλέξεων ὁ Σύλλογος Μεσσήνης ἐπραγματοποίησε τὰς κάτωθι διαλέξεις:

1) Τὴν 13)8)60 εἰς Μεσσήνην ἐδόθη διάλεξις μὲ θέμα «Ὁ ρόλος τῆς μητέρας ὡς παράγων ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ ἡ δύναμις τοῦ παραδείγματος τῆς οἰκογενείας» καὶ μὲ ὁμιλητὴν τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Τρύφωνα Παπαδόπουλον καὶ

2) Τὴν 20)8)60 ὡμίλησε ἐνώπιον κυκνοῦ ἀκροατηρίου εἰς Μεσσήνην ὁ Ἐπιθ)τὴς κ. Ἐπαμεινώνδας Καφετζῆς μὲ θέμα «Διδάγματα ἐκ τῆς Ἱστορίας».

Εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην προσῆλθον καὶ Διδ)λοι τοῦ Συλλόγου Καλαμῶν.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙΣ

Στὸ Διδυμότειχον τὴν 8)1)1960 ἐπραγματοποιήθη παιδαγωγικὴ συγκέντρωσις εἰς τὴν ὁποίαν ἔλαβον μέρος 60 ἐκπαιδευτικοὶ τῆς περιφερείας, μὲ θέμα:

«Ἡ Ἐνιαία διδασκαλία» καὶ μὲ εἰσηγητὰς τοὺς συναδ. 1) Τσακίρην, 2) Β. Βοζατζῆν καὶ 3) Ἀγγ. Τσακίρην.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τῆς περιφερείας κ. Θεόδωρος Δούκας, συνωψίσας τὰς διαφόρους ἀπόψεις διετύπωσεν τὰ πορίσματα ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων.

Σ. Β.

*

Εἰς Ρόγγια—Καρδίτσης ἔλαβεν χώραν παιδαγωγικὴ συγκέντρωσις τὴν 5)12)59, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχεν τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν ἑπτὰ γειτονικῶν σχολείων.

Κατ' αὐτὴν ἐδίδαξαν: Παρασκευόπουλος Ἰω., Πρώτην Ἀριθμησιν καὶ Ἀνάγνωσιν εἰς τὰς Γ' καὶ Δ' τάξεις, καὶ Τσιάτσιος Ἡλίας, Πρώτην Ἀνάγνωσιν καὶ Ἱστορίαν εἰς τὰς Ε' καὶ Στ' τάξεις.

Οἱ συνάδελφοι Τσιρογιάννης Παν. καὶ Βελεσιώτης Θεοφ. εἰσηγήθησαν ἀντιστοίχως τὰ θέματα: «Ὁ σχολικὸς κῆπος» καὶ «Προϋπολογισμὸς καὶ Ἀπολογισμὸς ἐξόδων Σχολ. Ἐφορείας».

Ἐπηκολούθησεν κριτικὴ καὶ ἐξήχθησαν ἐνδιαφέροντα συμπεράσματα.

Ἰω. Παρασκευόπουλος

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡ. ΛΑΓΚΑΔΑ

Τὴν 21ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου ἐπραγματοποιήθη ἐν Σωχῷ διάλεξις μὲ ὁμιλητὴν τὸν Ἀντιπρόεδρον τοῦ Συλλόγου Διδ)λων περιφερείας Λαγκαδᾶ κ. Εὐάγγελον Ἡλιάδην καὶ μὲ θέμα: «Τὸ συναίσθημα κατωτερότητος».

Εἰς ταύτην παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τῆς κωμοπόλεως, Διδάσκαλοι καὶ πλῆθος κόσμου.

Τῆς διαλέξεως προηγήθη ὁμιλία πρὸς τὸ πολυπληθὲς ἀκροατήριον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Συλλόγου κ. Ἀθ. Κεχαγιᾶ, καθ' ἣν, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐπηνέθη τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐθνικῆς πλευρᾶς ἔργον, ποὺ ἐπιτελεῖται εἰς τὴν ἀκριτικὴν περιφέρειαν τοῦ Σωχοῦ.

Ἀθ. Κεχαγιᾶς

ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Τὴν 27)3)60 εἰς Καρτενήσιον καὶ εἰς τὴν σειρὰν τῶν διαλέξεων τὰς ὁποίας ὠργάνωσεν ὁ Διδ)κὸς Σύλλογος Εὐρυτανίας ὡμίλησεν ὁ Ἐπιθεωρητὴς Δημ. Σχολείων Α' Περιφ. Εὐρυτανίας μὲ θέμα «Τὸ Δημοτικὸ τραγούδι — ἡ καρδιὰ τῆς καρδιᾶς μας».

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Τὴν 27ην Μαρτίου ἐ.ἔ. ἐπραγματοποιήθη ἡ ὑπὸ τοῦ Διδασκαλικοῦ Συλλόγου Λεβαδείας, ὠργανωθεῖσα διάλεξις μὲ ὁμιλητὴν τὸν τ. Ἐκπαιδευτικὸν Σύμβουλον κ. Γεώργιον Ζομπανάκην μὲ θέμα: ***«Ἡ ψυχοσύνθεσις τῆς σημερινῆς νεολαίας».***

Ὁ διακεκριμένος ὁμιλητής, ἐνώπιον τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ πυκνοτάτου ἀκροατηρίου, ἀνέπτυξε μὲ ἐπιστημονικότητα καὶ σαφήνειαν, τὸ ἐνδιαφέρον θέμα, καταχειροκροτηθείς.

— ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΜΑΣ —

ΑΙ ΥΠΟΤΡΟΦΙΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΑΣ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Κατωτέρω δημοσιεύομεν απόσπασμα κοινής αποφάσεως των Υπουργών Εθνικής Παιδείας, Οικονομικών και Συντονισμού, κοινοποιηθείσης διά της ὑπ' ἀριθ. 37670/132 ἐγκυκλίου τοῦ Υπουργείου Παιδείας και ἀφορώσης την χορήγησιν ὑποτροφιῶν εἰς μαθητὰς τῶν σχολείων Μέσης Ἐκπαιδεύσεως.

. . . . . Καθορίζομεν τὰ τοῦ τρόπου διαθέσεως τοῦ ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων προβλεπομένου χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν χορήγησιν ὑποτροφιῶν εἰς ἀπόρους, διακρινομένους καὶ ἐπιμελεῖς μαθητὰς τῶν δημοσίων σχολείων Μ. Ε. ὡς ἀκολούθως:

1. Ὑποτροφία κατὰ τὰς ὡς ἄνω διατάξεις τῆς παρούσης χορηγεῖται εἰς τὸν ἐκ τῶν ἀπόρων μαθητῶν ἑκάστης τάξεως σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἔχοντα τὴν καλλιτέραν βαθμολογίαν καὶ διακρινόμενον διὰ τὸ ἦθός του, κατὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις μέν, προκειμένου περὶ τῶν μαθητῶν τῆς α' τάξεως, κατὰ τὰς προαγωγικὰς δέ ἐξετάσεις τοῦ προηγουμένου σχολικοῦ ἔτους, προκειμένου περὶ τῶν μαθητῶν τῶν λοιπῶν τάξεων.

2. Ἡ ἐκλογὴ τῶν ὑποτρόφων μαθητῶν ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων ἑκάστου σχολείου Μέσης Ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τῇ βάσει:

α) Τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον βαθμολογίαν αὐτῶν, β) Πιστοποιητικοῦ ἀπορίας των, ἐκδιδομένου κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ὑπ' ἀριθ. 58088)1951 κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῆς Προνοίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ γ) ἑτέρων στοιχείων, ἐκτιμωμένων ὑπὸ τοῦ Συλλόγου τῶν διδασκόντων, καὶ ρητῶς διαμνημονευομένων ἐν τῷ οἰκείῳ πρακτικῷ.

3. Τὸ χρηματικὸν ποσὸν ἑκάστης ὑποτροφίας καὶ ἡ χρονικὴ κατὰ σχολικὸν ἔτος διάρκεια τῆς ὑποτροφίας, ὁρίζονται ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας.

4. Κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1959—1960 τὸ ποσὸν τῆς ὑποτροφίας ὁρίζεται εἰς δραχμὰς 300 μηνιαίως καὶ διὰ χρονικὴν περίοδον ἐννέα μηνῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1959.

5. Τὸ ποσὸν τοῦτο θέλει καταβάλλεται εἰς τοὺς ἐπιλεγομένους ὑποτρόφους μαθητὰς κατὰ μῆνα, βάσει ἐνταλμάτων προπληρωμῆς ἐκδιδομένων εἰς βάρος τῆς πιστώσεως τοῦ οἰκείου Κεφαλαίου καὶ Ἄρθρου τοῦ Πρ)σμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας, ἐπ' ὀνόματι τῶν οἰκείων Γυμνασιαρχῶν, οἵτινες ὑποχρεοῦνται ὅπως καταβάλλωσι τοῦτο εἰς τοὺς δικαιούχους καὶ ἀποστείλωσι εἰς τὸ τέλος ἑκάστου μηνὸς τὰς ἀποδείξεις τῶν δικαιούχων εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐντελλομένων Ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας πρὸς τακτοποίησιν αὐτῶν ὡς ὁπολόγων τῶν κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἐνταλμάτων.

6. Ἐξαιρετικῶς κατὰ τὸ τρέχον σχολικὸν ἔτος 1959—60 ἡ πληρωμὴ τῶν ἀνωτέρω ὑποτροφιῶν θὰ ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ι.Κ.Υ. ἐκ τῆς πιστώσεως τῶν 4 000 000 δραχμῶν, ἧτις ἐχορηγήθη αὐτῷ εἰς βάρος τοῦ κεφ. 5 ἄρθρου 12 βἰς τοῦ Πρ)σμοῦ παρελθόντος οἰκον. ἔτους κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας. Τὰ δικαιολογητικὰ διαθέσεως τοῦ ποσοῦ τῶν ὑποτροφιῶν κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος τοῦτο θὰ ἀποστέλλωνται ὑπὸ τῶν ὁπολόγων Γυμνασιαρχῶν κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ 5 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα εἰς τὸ Ἵδρυμα τοῦτο . . . . .

Ἡ Διοίκησις τῆς Διδασκαλικῆς Ὁμοσπονδίας εὔχεται εἰς τοὺς Ἕλληνας Ἐκπαιδευτικοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των νὰ διέλθουν μὲ ὑγείαν καὶ χαρὰν τὰς ἁγίας ἡμέρας τοῦ Πάσχα.

ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΩΝ ΤΟΥ ΑΣΔΕΠ, ΑΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Τὸ καταρτισθὲν ἐσχάτως σχέδιον Διατάγματος περὶ ἁρμοδιοτήτων τοῦ ΑΣΔΕΠ ὑπογραφὲν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐπεστράφη εἰς τὸ Υπουργεῖον Παιδείας. Μετὰ τὴν ἐπιστροφήν ἐκ τῶν Ἀνακτόρων καὶ τοῦ «περὶ ἁρμοδιοτήτων τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπ)τικοῦ Συμβουλίου» σχεδίου Διατάγματος θὰ σταλοῦν ἀμφότερα πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκολούθως θὰ δημοσιευθῶσιν ἀποφάσεις τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Παιδείας περὶ συνθέσεως τοῦ ΑΣΔΕΠ καὶ περὶ καθορισμοῦ προθεσμιῶν διὰ τὴν διενέργειαν τῶν μεταθέσεων γενικῶς.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω τὸ ΑΣΔΕΠ περιβεβλημένον πλέον μὲ τὰς ἁρμοδιότητας τοῦ ΚΥΣΣΕ καὶ ΚΥΣΜΕ, ἅτινα δὲν ὑφίστανται πλέον ὡς ὑπηρεσιακὰ Συμβούλια, θὰ ἐπιληφθῇ τῶν μεταθέσεων ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν ὡς καὶ τοῦ καταρτισμοῦ πινάκων μεταθετέων εἰς Ἀθήνας καὶ Θεσσαλονίκην.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῶν μεταθέσεων ἀπὸ περιφερείας εἰς περιφέρειαν θὰ ἐπακολουθήσουν αἱ μεταθέσεις ἐντὸς τῶν ΠΥΣΣΕ.

Ἐλπίζεται ὅτι μέχρι τέλους Ἰουνίου θὰ ἔχουν περατωθῇ ἅπασαι αἱ ἀνωτέρω μεταθέσεις.

Ο ΑΙΡΩΝ ΤΑΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΝΙΚΑΞ

Μετὰ τὴν γνωστὴν ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους, ὁ κ. Υπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ὑπέγραψεν ἀπόφασιν δι' ἧς ἐγκρίνεται ἡ πίστωσις διὰ τὴν προαγωγήν, ἀναδρομικῶς ἀπὸ 31)12)56, εἰς Διευθυντὰς Β' τῶν 127 συναδέλφων.

Οὕτω ὁ εἷς ἐκ τῶν ἀμαρτίας πολλῶν καὶ ποικίλων παραγόντων πίναξ ἀπολυτρούται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐν λόγῳ προαγωγῶν.

ΕΚΔΙΚΑΣΕΙΣ ΑΓΩΓΩΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν 7ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. συνεζητήθησαν ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν ἐγερθεῖσαι κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀγωγαὶ ὑπὸ τῶν συναδέλφων κ. κ. Εὐαγγ. Γιαννούλη, Κων)τίνου Κουτσούγερα, Δημητρίου Γαρίνη, Ἑλένης Χρυσοῦ, Δημητρίου Λυγούρη, Δήμητρας Βασιλείου, Ἰωάννου Τσιλλῆ, Ἐμμανουὴλ Χουρδάκη, Χρίστου Διαμαντοπούλου, Σωτηρίου Νικολοπούλου, Ἀντωνίου Ματσακᾶ, Βασιλείου Καλδῆ, Ἀλεξάνδρας Μοίρα, Γεωργίου Παπαχριστοπούλου. Ὡς πληρεξούσιοι τῶν ὡς ἄνω συναδέλφων παρέστη ὁ δικηγόρος κ. Ἀθανάσιος Ζάβρας, τοῦ δὲ ἐναγομένου Δημοσίου ὁ διαστικὸς ἀντιπρόσωπος κ. Σγουρίτσας. Οἱ πληρεξούσιοι δικηγόροι ἀνέπτυξαν καὶ προφορικῶς καὶ ἐγγράφως διὰ τῶν κατατεθεισῶν προτάσεών των τὰς νομικὰς των ἀπόψεις. Τὸ διαστήριον ἐπεφυλάχθη ὅπως ἐκδώσῃ τὰς ἀποφάσεις του. Οἱ συνάδελφοι θὰ τηρηθῶσιν ἐνήμεροι ἐπὶ τῶν ἐκδοθησομένων ἀποφάσεων.

ΑΝΑΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΔΙΔ)ΛΩΝ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας κατηρτίσθη καὶ ἀποστέλλεται ἐντὸς τῶν ἡμερῶν εἰς τὸ Ἐθν. Τυπογραφεῖον πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως Διάταγμα ἀναδιορισμοῦ 60 συναδέλφων, βάσει τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ Ν. Δ. 3971)59.

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

Ἐκ τῶν Α' καὶ Β' πινάκων μεταθετέων ἀρρένων εἰς Θεσσαλονίκην μετετέθησαν ἐννέα εἰσέτι συνάδελφοι, ἐξ ὧν ἑπτὰ ἐκ τοῦ Α' καὶ δύο ἐκ τοῦ Β' πίνακος.

ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΑΓΩΓΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον Ἀθηνῶν κατετέθησαν ἀγωγαὶ κατὰ τοῦ Δημοσίου ὑπὸ τοῦ κ. Ἀθανασίου Ζάβρα δικηγόρου τῶν συναδέλφων κ. κ. Ἀντωνίου Σγουροπούλου καὶ Εὐσταθίας Ἀγγελοπούλου.

Ἡ συζήτησις τῶν ὡς ἄνω ἀγωγῶν ὁρίσθη διὰ τὴν 26 Μαΐου ἐ. ἔ.

ΜΕΛΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Διὰ πράξεως τοῦ Υπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Βογιατζῆ μετατίθενται εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς κ. Δ)σεως Πρωτευούσης 42 συνάδελφοι ἐκ τῶν προταθέντων ὑπὸ τῶν ΔΥΣΣΕ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΤΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ ΦΩΝΗ

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 42 φύλλον τῆς «Διδασκαλικῆς», δημοσιεύεται ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος:

ΔΙΑ ΝΑ ΑΡΘΗ Η ΠΛΑΝΗ

Φίλτατε κ. Διευθυντά,

Ἀνέγνωσα τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Μαραζιώτη εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμ. 41)9)3)60 φύλλον τῆς «Διδασκαλικῆς» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ ἀσύμφορος διένεξις».

Ἐπιθυμῶ νὰ πληροφορηθῇ οὗτος, καθὼς καὶ πᾶς, ὅστις πλανᾶται, ὅτι ὑπάρχουν διαφωνοῦντες ἐπιθεωρηταὶ πρὸς τὴν γραμμὴν τοῦ κ. Δόξη.

Ἡ διαφωνία αὕτη δὲν ἔχει τὴν ἀφορμήν της εἰς προσωπικὰ θέματα, ἀλλ' εἰς θέματα ἀρχῶν, ἐφ' ὧν στηρίζονται τὰ Δημοκρατικὰ Πολιτεύματα.

Δὲν εἶναι δυνατὸν μετὰ τόσους αἱματηροὺς ἀγῶνας εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, ὅπου ἐκρίθη κατ' οὐσίαν ἡ ἀξία τῶν Δημοκρατικῶν θεσμῶν, νὰ συγχέωμεν ἐννοίας καὶ νὰ ἀγώμεθα εἰς σφαλερὰ συμπεράσματα περὶ τῆς σκοπιμότητος ἢ μὴ τῆς διατηρήσεως τῆς αἱρετῆς καὶ ἀντιπροσωπευτικῆς Διοικήσεως.

Αὐτὸ τὸ κύριον, τὸ βασικὸν καὶ θεμελιῶδες φαίνεται, ὅτι δὲν γίνεται ἀντιληπτὸν καὶ ἀπὸ ἀνθρώπους μείζονος ἐμπειρίας.

Ἂς ἀποτελέσῃ τοὐλάχιστον ἡ παροῦσά μου ἀφορμὴν διὰ νὰ ἀρθῇ ἡ πλάνη!

Χαλκὶς 24)3)60.

Μὲ ἀγάπην
ΚΩΝΣΤ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Ἐπιθ)τὴς Δημ. Σχολείων Χαλκίδος

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΠΡΟΑΓΩΓΩΝ

Αἱ προαγωγαὶ εἰς Τμηματάρχας Α' τῶν 167 συναδέλφων ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 70)30)3)60 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος Κυβερνήσεως (τεῦχος Γ').

ΖΗΤΕΙ ΑΜΟΙΒΑΙΑΝ ΜΕΤΑΘΕΣΙΝ

Διδάσκαλος ὑπηρετῶν εἰς Κέρκυραν εἰς χωρίον ἀπέχον 11 χλμ. ἀπὸ τῆς πόλεως ἐγγὺς ἀσ. συγκοινωνίας ζητεῖ ἀμοιβαίαν μετάθεσιν μὲ συνάδελφον ὑπηρετοῦντα εἰς τὴν περιφέρειαν Σερρῶν ἀλλ' εἰς πυλωτάξιον σχολεῖον. Γράψατε: Διογ. Μαυρόπουλον διὰ Ν. Κ. Ἁγίου Σπυρίδωνος 81 Κέρκυρα.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΤΩΝ 103 Δ)ΝΤΩΝ Β'

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Διάταγμα προαγωγῆς εἰς τὸν βαθμὸν Δ)ντῶν Β' τῶν 103 συναδέλφων ὑπογραφὲν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, ἐπεστράφη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ἐν συνεχείᾳ δὲ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς σχετικῆς δαπάνης θὰ σταλῇ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.